

Nr. 1/2024, Zărnești, 2024

**CULEGERE CU LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
”PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII
ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII”**

ISSN 3061 – 6808

ISSN-L 3061 - 6808

CAEJ BRAȘOV 2024, DOMENIUL TEHNIC, POZIȚIA 8

LICEUL TEHNOLOGIC ”MALAXA”

Zărnești, 2024

ISSN 3061 – 6808 ISSN-L 3061 - 6808

LICEUL TEHNOLOGIC "MALAXA"

Aleea Uzinei nr 2, oraș Zărnești, județ Brașov

Culegere cu lucrările simpozionului
"PROIECTAREA DIDACTICĂ –
- COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII"
Ediția I, decembrie 2024

Secțiunea II – Coordonatele schimbării în didactica specialității"

Echipa organizatoare:

Director prof. Costache Cornelia

Prof. Stoian Aura

Prof. Bragheșiu Nicolae

Prof. Dobre Laura

Prof. Toacșe Adriana

Colectivul de redacție/ Tehnoredactare:

Prof. Stoian Aura

Prof. Dobre Laura

Prof. Costache Cornelia

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor.

Toate drepturile sunt rezervate autorilor. Nici o parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă fără acordul prealabil al autorilor.

CUVÂNT ÎNAINTE

Marți, 10 decembrie 2024, a avut loc la Liceul Tehnologic "Malaxa", Simpozionul "PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII".

Simpozionul este la prima ediție și a fost inițiat cu scopul realizării unui schimb de experiență și de bune practici între profesorii și elevii participanți.

La Simpozion au participat direct și indirect profesori și elevi din școli din județul Brașov, Covasna și Sibiu. În cadrul simpozionului s-au prezentat lucrări cu titluri de real interes pentru profesori.

Volumul de față reunește comunicările susținute la ediția I.

Le mulțumim călduros tuturor participanților și îi așteptăm la edițiile următoare ale simpozionului.

IMPACTUL UTILIZĂRII TEHNOLOGIEI DIGITALE, ÎN ACTIVITATEA LA CLASĂ, ASUPRA REZULTATELOR ȘCOLARE ALE EVELILOR

PROF. AGACHE CRISTINA

COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC "ANDREI BÂRSEANU" BRAȘOV

Pentru a răspunde cerințelor secolului în care trăim este nevoie să avem un învățământ flexibil care să le permit elevilor să-și pună în valoare cunoștințele prin modul în care ei cred că o fac cel mai bine și le reușește sută la sută să se manifeste. Gadgeturile ocupă un loc important în viața noastră ca profesori, dar și a elevilor noștri ca ucenici. Din dorința ca ele să nu devină un minus în detrimentul orelor, trebuie redirecționate în albia corectă a utilizării lor. Gadgeturile și noile tehnologii nu vin decât să ne ușureze muncă și să ne demonstreze că era care vine e era tehnologiilor, era copiilor On-line. Elevii au tendința să învețe independent, să descopere și să pună în acțiune cunoștințele dobândite de ei, doar fiind ghidați de profesor, ei își dezvoltă în acest mod abilitățile de gândire critică, analizând fiecare strategie de învățare și aplicând-o în practică în dependență de sarcina ce li se propune. În aceste momente, când știința și tehnologiile trec printr-o dezvoltare fără zăbavă, se pune accentul pe cele două aspecte ale învățării: „informative” – când elevul reține și stochează informația și „formative” – când elevul se învață a prelucra aceasta informație, o trece prin prisma sa și modul în care operează cu conținuturile propuse, cum pune în practică aceste informații stocate la nivel cognitiv, prin stimularea participării elevului în procesul asimilării cunoștințelor, noi venim să îi motivăm spre cercetarea individuală.

Generația Z este reprezentată de copiii pentru care telefonul, tableta și laptopul nu mai reprezintă câteva simple gadget-uri destinate distracției, ei încadrează la maxim, în fiecare colțișor din viață aceste ustensile. Avem în față era învățământului digital care în timp devine un "must have", din ce în ce mai util și necesar în procesul de predare – învățare – evaluare. Suntem puși în situația de a le menține vie curiozitatea și dorința reală de a învăța a copiilor și atunci noi, ca profesori, venim să le oferim metode și strategii de învățare eficiente, jocuri didactice bazate pe platforme de studio online și instrumente digitale care le permit elevilor să îmbine utilul cu plăcutul și în același timp să acumuleze cunoștințe. Aceste platforme sunt de fapt o imitație a jocurilor care le avem în cadrul orelor, doar că sunt personalizate și lansate în mediul online, ca copiii să poată avea acces la ele, din gadgeturile care le posedă. Desigur, că în același timp avem posibilitatea de a lansa un test Quizizz la o tablă interactivă sau chiar de la notebukul profesorului, ca să-l prezentăm elevilor. În acest context, vreau să vorbesc despre utilizarea instrumentelor digitale și platformelor educaționale, ca metode moderne de predare, care vin

să încline balanța învățării spre un învățământ centrat pe elev, acolo unde profesorul nu devine decât o umbră a elevului, o treaptă spre noile cunoștințe. Și desigur, că pentru a ajunge la rezultatul dorit este cazul ca mijloacele TIC să fie utilizate combinat cu metodele tradiționale, astfel încât să atingem cu succes obiectivele actului de predare-învățare- evaluare.

Utilizarea calculatorului în școală nu trebuie să fie limitată doar la un anumit domeniu, de exemplu informatica; calculatorul trebuie să-și găsească loc și în cadrul altor discipline, într-un mod rațional și bine gândit! Un prim avantaj îl constituie chiar faptul că elevii, chiar și cei din ciclul primar, fiind deja familiarizați cel puțin cu utilizarea internetului și a mediilor de socializare, pot fi, în principiu, convinși să le utilizeze și în activitatea școlară. Internetul, spațiu virtual labirintic, vine spre noi cu bune și cu rele. Ca adulți, reușim, probabil, mult mai ușor să evităm anumite capcane ale bombardamentului cu informații disparate, haotice și care necesită efort de ordonare. Integrarea TIC în activitatea didactică, din această perspectivă, poate avea un dublu avantaj: pe de o parte, permite accesul rapid la informații, pe de altă parte, contactul cu aceste informații poate fi orientat într-o manieră constructivă și eficientă de documentare și adesea îl preferă consultării unei bibliografii tradiționale (cărți, studii, reviste etc). Rolul profesorului este important aici în formarea elevilor în direcția selectării judicioase și critice a surselor pe care le au la dispoziție. Faptul că elevul înțelege că nu orice informație găsită pe internet este valoroasă, ci numai cea care răspunde unei teme, unor ipoteze de lucru sau ca dovadă în susținerea unor argumente este adevăratul câștig al întâlnirii dintre tehnologie și educație. Ce câștigă elevul? Plăcerea explorării, urmată de dezvoltarea capacității de analiză, selectare, combinare și sintetizare a datelor obținute. Obișnuința de a verifica o informație folosind mai multe surse poate dezvolta elevilor deprinderea de a gândi critic și de a rezolva autonom o problemă. Unul dintre dezideratele școlii actuale îl reprezintă dezvoltarea competențelor de lucru prin colaborare și TIC-ul poate fi integrat și aici cu succes. De exemplu, site-ul E twinning, ca parte a programelor Comenius, oferă posibilitatea realizării unor proiecte între școli din toate colțurile Europei, pentru toate categoriile de vârstă și pe teme dintre cele mai diverse. Toate activitățile se desfășoară în spațiul virtual care utilizează instrumente variate precum blogurile, chat-ul, prin care elevii pot intra ușor în legătură cu alți elevi, din alte țări, lărgindu-și astfel orizontul cultural și de cunoaștere. Se poate spune că integrarea resurselor TIC în educație este benefică și duce la o creștere a performanțelor școlare, cu condiția ca elevii să posede cunoștințe de utilizare a calculatorului. Calculatorul nu trebuie să fie doar un instrument pentru a prezenta conținuturile existente într-o altă manieră, ci trebuie să ducă la modificarea modului de gândire și stilului de lucru la clasă al profesorilor, cristalizate în secole de învățământ tradițional, în care eram prea puțin preocupați de personalitatea și de posibilitățile elevului. Activitatea didactică presupune o bună relaționare profesor-elev-părinte. În situația actuală, în care implicarea părinților în evoluția școlară a copilului este adesea afectată de cauze diverse (timp, absența din țară etc), consider că realizarea unui catalog electronic prin

care părintele să afle în timp real situația exactă a copilului său prin simpla accesare a internetului ar putea constitui o modalitate de îmbunătățire a relației școală-părinți, cel puțin la nivel informațional.

În concluzie pot spune că, pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învățare, evaluare cât și metodele moderne, printre care putem să menționăm TIC. Dacă se dorește un proces educațional de calitate și rezultate de succes este foarte important să îmbinăm metodele tradiționale cu cele moderne, însă, să nu uităm că, ținând cont de particularitățile, cerințele societății, cât și de caracteristicile elevilor "noii generații", mijloacele TIC nu trebuie să lipsească din proiectarea didactică și din activitatea de predare-învățare-evaluare.

Educația prin intermediul tehnologiei constituie un punct important al didacticii contemporane. Mulți entuziaști ai tehnologiei cred că schimbările din sistemul de educație trebuie să meargă înainte cu viteză, să țină pasul cu schimbările continue, cu invențiile și tehnologiile noi. Ei susțin abandonarea totală a educației tradiționale deoarece aceasta nu va putea produce absolvenți care să facă față noilor cerințe de pe piața muncii. Totuși, scepticii recomandă prudență în implementarea imediată a tehnologiilor moderne în procesul educativ tocmai pentru a întâmpina posibilele consecințe cum ar fi: creșterea necontrolată a distanțării de viața socială reală, număr crescut de indivizi care suferă de boli psihice, regresul cognitiv al elevilor, progres academic lent sau unilateral. Luând în considerare argumentele din ambele tabere, prezint mai jos o lista de avantaje și dezavantaje ale folosirii tehnologiei în educație.

Avantajele folosirii tehnologiei în procesul educativ.

Uitându-ne înapoi la ultimii 100 de ani, evoluția tehnologiei s-a reflectat și în procesul educativ de la schimbarea conținuturilor la felul în care acestea sunt prezentate, prelucrate, receptate. Introducerea dispozitivelor și a internetului au făcut procesul educativ unul mult mai atractiv și mai facil. Avantajele folosirii tehnologiei vor fi prezentate mai jos.

1. Ajută la crearea unei experiențe interactive atâta în timpul predării cât și în timpul învățării. Odată cu introducerea telefoanelor, tabletelor, computerelor, aplicațiilor, materialelor video, cărților digitale elevilor li s-a dat ocazia să învețe activ și cu mai mult entuziasm. Deasemenea, ei au acum ocazia să exploreze cât de mult doresc aria lor de interes, să își identifice mai ușor interesele și chiar să aleagă mai responsabil viitoarea profesie.

2. Asigură acces la o cantitate nelimitată de informații și date din diferite surse. În plus față de faptul că elevii studiază cu mai mult entuziasm, ei au și oportunitatea de a accesa cele mai noi cercetări. În loc de a merge în bibliotecă, de a căuta prin zeci de cărți, totul se află la câteva click-uri distanță și totul este mai bine organizat în jurul subiectului de interes. Astfel, elevii sunt puși în situația de a căuta și de a aborda un subiect în profunzime, în toată complexitatea lui.

3. Asigura "alfabetizarea" digitală. Implementând tehnologia ca parte integrală a educației, elevii sunt ajutați să țină pasul cu deprinderile digitale solicitate de piața muncii din secolul 21. Această formă de învățare este de ajutor în special acelor elevi care nu au acces la tehnologia modernă acasă, ceea ce duce la reducerea diferențelor sociale.

4. Reduce costurile educației. Odată cu introducerea tehnologiei în procesul de învățământ, resursele au devenit tot mai accesibile: nu e nevoie de achiziționarea atâtor cărți, rechizite, instrumente de scris.

5. Oferă instrumente mai precise de monitorizare și evaluare. Toate datele pot fi centralizate, progresul elevilor se poate urmări mult mai ușor, rezultatele evaluărilor pot fi comparate. Astfel, se pot lua măsuri din timp, se poate interveni asupra lacunelor, pot fi modificate lecțiile pentru a se recupera. Aceasta monitorizare se poate face individual sau la nivel de clasă, școală etc.

6. Elevii pot alege între învățarea în timp real sau învățarea în ritmul propriu. Desigur acest lucru este posibil doar în școlile care au adoptat învățarea de tip hibrid (blended learning), adică o combinație între învățarea asincron și învățarea sincron, în timp real. Ascultarea unui profesor în timp real, participarea la un curs împreună cu colegii asigură un grad mai mare de implicare, dar pe de altă parte, elevii mai independenți care își pot administra cu succes timpul de învățare pot fi mai productivi dacă învață după programul propriu.

Dezavantajele folosirii tehnologiei în educație.

Este foarte important ca, pe lângă optimismul în ceea ce privește progresul continuu al educației, să nu pierdem din vedere efectele negative ale tehnologizării educației și felul în care acest lucru poate impacta tinerii pe termen lung.

1. Tehnologia poate să distragă atenția în clasă și în afara clasei. Elevii continuă să folosească tehnologia și după ce au finalizat activitățile legate de școală, de studiu. Cu o doză zilnică mărită de social-media, jocuri, creierul copiilor suferă schimbări, atenția scade, interesul pentru alte metode de învățare scade, scade interesul față de cărți sau față de interacțiunea față în față.

2. Limitează dezvoltarea cognitivă și capacitatea de rezolvare de probleme. Intenția folosirii tehnologiei în educație este de a ușura, de a reduce timpul necesar pentru aceste activități. Totuși, tehnologia poate înlocui toate activitățile școlare. De ce ar mai învăța cineva bazele matematicii când există calculatoare, de ce ar mai învăța gramatică atunci când există programe de autocorectare a scrierii? Așa că, ceea ce era inițial o intenție bună, ar duce la situația în care noile generații nu vor mai fi capabile să execute activități de bază

3. Reduce interacțiunea între elevi. Omul este ființă socială, iar lipsa interacțiunii în timp real, față în față poate avea consecințe grave asupra dezvoltării și menținerii sănătății psihice. Numărul

adolescenților diagnosticați cu depresie crește rapid, iar părinții și profesorii trebuie să încurajeze mereu interacțiunea față în față cu colegii și prietenii.

4. Să ții pasul cu tehnologia modernă este foarte costisitor. Costul upgrade-urilor, schimbărilor dispozitivelor cu altele noi care să facă față noilor aplicații poate fi foarte ridicat. Este mai ușor trișatul în timpul probelor de evaluare, plagiatul devine mai ușor.

Numărul cadrelor didactice poate să scadă datorită automatizărilor.

Gânduri finale legate de aspectele pro și contra utilizării tehnologiei în educație.

Introducerea tehnologiei în educație trebuie să se facă treptat, dozat pe intervale corecte de timp pentru acomodare și evaluare a impactului. Nu trebuie să ne mai uităm înapoi la educația tradițională ci trebuie să o modernizăm treptat, să îi creștem calitatea cu ajutorul tehnologiei fără a uita că tehnologia este un instrument de educare, nu un scop al educării.

BIBLIOGRAFIE

1. Bocos M.D., Baciuc C., Magdas I.C.- "*Tehnologia Informației și a Comunicării în Educație*", Editura CEEOL PRESS, 2022;
2. Cucos C., Panisoara I., Istrate O., Ceobanu C.- "*Educația digitală*", Editura Polirom, 2022;
3. Ceobanu C.- „*Învățarea în mediul virtual. Ghid de utilizare a calculatorului în educație*”, Editura Polirom, 2016.

MODALITĂȚI NOI DE PREDARE A DISCIPLINELOR TEHNICE

PROF. SAS CLAUDIA

PROF. AVRAM RADU AURA MARIA

LICEUL TEHNOLOGIC „JOHANNES LEBEL” TĂLMACIU

Predarea disciplinelor tehnice nu se realizează prin memorare, povestire și repovestire a lecțiilor, predare lor necesită implicarea mai multor valențe formative și educative. Studiarea disciplinelor tehnice trebuie să fie mai rațională, mai conformă cu folosirea inteligenței, nu trebuie să implice o singură funcție aceea de memorare.

Coordonatele de modernizare în opinia unor metodicieni (C. Dinu) sunt următoarele:

1. Modernizarea concepției profesorului.
2. Modernizarea conținutului lecției
3. Modernizarea tehnologiei didactice folosită în predarea disciplinelor tehnice în școală și folosirea unor metodelor și procedeele de evaluare moderne a cunoștințelor elevilor.

Principală coordonată și direcție de reînnoire a învățării la disciplinele tehnice o constituie modernizarea concepției profesorului, deoarece el are un rol hotărâtor în procesul de instruire și educare a tinerei generații. Profesorul trebuie să fie animat de o puternică receptivitate față de tot ce este nou și important în specialitatea sa și în pedagogie, iar în practică să dovedească un efort continuu spre autodepășire, pentru a face față sarcinilor grele pe care le ridică învățământul modernizat al disciplinelor tehnice.

Fără schimbarea concepției profesorului oricât s-ar încerca modernizarea predării disciplinelor tehnice, fie prin folosirea metodelor moderne, fie prin mijloace tehnice auxiliare, audio-vizuale, ea nu se poate realiza. Profesorul are un rol important în procesul de învățământ, fără el nu se poate realiza nici o modernizare a procesului de învățare, el constituie una din componentele fundamentale ale procesului de învățământ.

Pedagogi J. Bruner, G. Léroy, J. Piaget, Gaston Mialaret, arată rolul important al profesorului și combat ideea potrivit căruia prin modernizarea învățământului rolul profesorului va scădea.

În timpurile astea profesorul nu trebuie să-și limiteze activitatea numai la predarea noilor cunoștințe și educarea elevilor, el trebuie să formeze din elevii săi persoane care vor continua știința.

În relația dintre profesor și elev, profesorul de discipline tehnologice, trebuie să manifeste o atitudine de colaborare, de cooperare pentru a realiza un dialog autentic și eficient în educație.

Prin intermediul dialogului dintre profesor și elev, prin folosirea metodelor moderne de predare, profesorul trebuie să implice elevii activ în procesul de predare, să îi dezvolte creativitatea, imaginație, să îi formeze competențe, abilități de comunicare, deprinderi necesare pentru integrarea pe piața muncii.

Profesorul trebuie să le dezvolte elevilor competența „a învăța să învețe”, care presupune:
Explicarea învățării prin:

- utilizarea metodei conversației/a dezbaterii pentru obținerea opiniilor de la elevi;
- prezentarea lecției cu obiectivele și scopurile urmărite;
- comparații între ceea ce își propune și ce realizează efectiv profesorul;
- identificarea punctelor tari și dezvoltarea acestora pentru viață;
- încurajarea elevilor să vadă în eroare o oportunitate de învățare;
- aprecierea efortului de învățare al elevului, a evoluției în învățare;

Orientarea performanțelor prin:

- cerințele din lecțiile anterioare sunt elemente care orientează planificarea și activitatea de predare;
- identificarea și aprofundarea elementelor care au importanță pentru traseul profesional dorit;
- evaluarea elevilor, să nu realizeze prin predarea unor informații ci prin înțelegerea și modalitatea de valorificare a deprinderilor de învățare.

Promovarea autonomiei de studiu prin:

- stabilirea, de comun acord cu cadrul didactic, a unor obiective de lucru pentru fiecare elev;
- elevii primesc de la începutul unității de învățare explicații privind evaluarea în general și, unde este cazul, evaluarea pentru un tip de sarcină;
- metode sau tehnici de lucru potrivite stilului personal.

În cadrul orele de discipline tehnice la care predau am creat și utilizat resurse web 2.0 pentru învățare și instrumente digitale pentru evaluare, acestea fiind publicate pe platformele LearningApps și iTeach/ digitaledu.ro.

Prezint o serie de resurse educaționale pentru clasa a IX-a, Domeniu Turism și alimentație,
Modulul IV: Procese de bază în alimentație:

- Caracteristicile alimentelor (learningapps.org/view24463909),
- Afănători, esențe, coloranți alimentari, substanțe gelifiante (learningapps.org/view24526895),
- Stimulente și alte adaosuri vegetale (learningapps.org/view24528385),
- Condimente (learningapps.org/view24527488),

- Produsele lactate (learningapps.org/view24745807),
- Laptele (learningapps.org/view24745486),
- Clasificarea cărnii după proveniență (learningapps.org/view24743664),
- Caracteristicile principalelor tipuri de carne (learningapps.org/view24744905),
- Transformări care se produc în carne după sacrificarea animalelor (learningapps.org/view24744036),
- Conservarea și păstrarea cărnii (learningapps.org/view24744367),
- Lapte și produse lactate – condițiile de calitate (learningapps.org/view24748057),
- Carnea – caracterizare, structură (learningapps.org/view24743412),
- Caracteristicile organoleptice ale ouălor proaspete (learningapps.org/view24843814),
- Structura oului (learningapps.org/view24843550).

BIBLIOGRAFIE

1. Badea, D.- *"Competențe și cunoștințe – fața și reversul abordării lor"*, Revista de Pedagogie nr. 58(3), București, 2010;
2. Cerghit I., - *"Perfecționarea lecției în școala modernă"*, Editura Didactică și Pedagogică, București 1983;
3. Felezeu Călin – *"Didactica istoriei"*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2000;
4. Bercu, Nicoleta, Căpiță, Laura – *"Despre a învăța elevul să învețe"*, Revista de Pedagogie nr.58 (3), București, 2010.

COLABORAREA ȘCOALĂ-FAMILIE – FACTOR DECISIV ÎN ACTUL EDUCAȚIONAL

PROF. ÎNV. PRIMAR BANGĂLĂ CRISTINA MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 "GHEORGHE CRĂCIUN" ZĂRNEȘTI

Motto:

"Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!"

(din Child's Appeal)

Educația este o acțiune la care își dau concursul școala, familia, întreaga societate. Colaborarea între toți factorii educaționali, în primul rând între școală și familie este stringentă.

Școala nu-și poate realiza pe deplin sarcinile, dacă nu cunoaște condițiile familiale de muncă și viață ale copiilor.

Parteneriatul între școală și familie și-a demonstrat eficiența pretutindeni unde a fost aplicat, dacă s-au respectat anumite condiții de realizare a acestuia:

- părinții să fie percepuți de către cadrele didactice ca persoane active și valoroase pentru educarea copiilor;
- părinții să se implice în mod concret în luarea de decizii referitoare la activitățile extrașcolare, la modificarea orarului, la stabilirea disciplinelor opționale;
- responsabilitatea pentru evoluția copilului să fie împărțită între școală și familie.

Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. O mare parte despre cunoștințele despre natură, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie. Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral estetic ș.a.. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiectelor casnice), familia este cea care ar trebuie să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor.

Tot în familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudini, ordinea, cumpătarea, grija față de unele lucruri încredințate. Toate acestea reprezintă de fapt ilustrarea cunoscutei expresii „a avea cei șapte ani de acasă”. Un elev fără „cei șapte ani de acasă” va crea mereu probleme chiar și ca viitor adult. Aici trebuie reamintit că, în general, elevii nu primesc în cadrul școlii nici un exemplu sau sfat negativ, toate acestea

influențându-l în afara școlii. Din cele 24 de ore ale unei zile, elevul este la școală 4 – 5 ore, de restul timpului fiind responsabilă familia elevului. Uneori părinții uită că trebuie să facă front comun cu profesorii, deoarece și unii și alții nu doresc decât dezvoltarea armonioasă a elevului, educarea și îmbogățirea cunoștințelor acestuia.

Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, un om adevărat care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișăm. Așadar e o sarcină a școlii să identifice situațiile problemă din familiile copiilor, să dirijeze pe cât este posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școală-familie este determinantă în educarea copiilor. Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață.

Școala este interesată să colaboreze cu familia, să-și facă din ea un aliat, pentru ca acțiunea să fie educativă, să fie mai profundă și de durată. Colaborarea școlii cu familia este necesară și în vederea unei informări reciproce cu privire la dezvoltarea copilului, la comportarea lui, pentru cunoașterea lui din toate punctele de vedere. Cadrele didactice organizează și conduc activitatea instructiv-educativă din școală, prelucrează și transmit cunoștințele prevăzute de programele școlare, modelează personalitatea copilului, desfășoară activități extracurriculare și extrașcolare. Ele sunt responsabile de aspectele organizării școlare, de atmosfera generală. În funcție de personalitatea acestora și de stilul didactic și pedagogic se instalează un anumit climat în grupul celor pe care îi educă. De aceea între familie și școală trebuie să existe o permanentă colaborare care se poate realiza prin vizite reciproce, ședințe și lectorate cu părinții.

Un parteneriat familie-școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru. Familia și școala sunt instituții că au un rol esențial în crearea spiritului social al copilului. Acestea îl pregătesc pentru o integrare optimă în viața socială. O bună colaborare între școală și familie este posibilă numai atunci când familia înțelege menirea școlii: aceea de a fi principalul izvor de cultură și factor de civilizație, iar școala vede în familie un aliat, un colaborator sincer, permanent și direct interesat de întregul proces instructiv-educativ. Ca orice relație partenerială, relația școală-familie trebuie construită cu migală și cu măiestrie. Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute. Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă.

Sub îndrumarea școlii, familia stabilește regimul de viață al copilului și veghează la respectarea lui.

Ținând seama de condițiile concrete, fiecare familie stabilește orarul de muncă și de odihnă al elevului, timpul când să înceapă pregătirea temelor, cel destinat pentru joc și ocupații recreative alese în mod liber de către copii, timpul când să presteze anumite servicii pentru familie. Atunci când prin repetare un asemenea regim devine obișnuință pentru școlar, controlul părinților va fi din ce în ce mai redus. De o mare importanță pentru ca elevul să obțină succese la școală este modul cum părinții își ajută copiii la învățătură. Ei îi vor sprijini să învingă primele dificultăți și îi vor încuraja pentru primele succese.

Parteneriatele dintre școală și familii pot:

- a. ajuta profesorii în munca lor;
- b. perfecționa abilitățile școlare ale elevilor;
- c. îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar;
- d. îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților;
- e. dezvolta abilitățile de lideri ale părinților;
- f. conecta familiile cu membrii școlii;

Cu părere de rău trebuie să spun că se constată în ultima vreme o depărtare a unor familii de școală, o scădere a interesului părinților pentru rezultatele școlare.

Părinții sunt îngrijorați de viitorul copiilor dar, în același timp nu mai au răbdare să le acorde atenție. Acest lucru se constituie într-un semnal de alarmă care m-a determinat să aflu care sunt adevăratele cauze ale acestui fenomen încât să pot remedia măcar o parte dintre ele la simpla informare a părinților asupra rezultatelor la învățătură.

Școala trebuie să convingă familia ca ea să devină un participant activ în procesul de instruire-educare. Influențele pe care familia le exercită asupra copilului sunt directe sau indirecte, determinând în mare măsură dezvoltarea personalității acestuia. Este bine ca elevii să învețe încă de mici, că „În căminul familiei, copiii trebuie să-i respecte pe părinți, în afara căminului pe toată lumea, iar în singurătate pe ei înșiși”, după cum spunea regele grec Demetrius.

BIBLIOGRAFIE

1. Baran Pescaru A. - „Parteneriat în educație familie-școală-comunitate”, Editura Aramis, București, 2004;
2. Kulcsar T.-„Factorii psihologici ai reușitei școlare”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978;
3. Nica, I, Țopa, L.-„Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974;

STUDIUL ASUPRA POLISEMIILOR

PROF. BĂNUȚ ȘTEFANIA-ALINA
LICEUL TEHNOLOGIC "MALAXA"

Realitățile sociale contemporane impun o comunicare între domenii de specialitate diferite. Există o dorință a omului zilelor noastre de a fi informat în cât mai multe domenii, dar și specialiștii din domenii diferite trebuie să comunice și să colaboreze, în vederea evoluției omenirii.

Interferența domeniilor de specialitate cu limbajul comun conduce la concluzia că trăim într-o perioadă în care științele devin accesibile maselor, iar abordarea interdisciplinară a acestora nu mai este o noutate. Acest studiu poate să prezinte interes pentru cei direct implicați în analiza dezvoltării polisemiei, preocupați de interdisciplinaritate.

Trăim într-o lume aflată în continuă schimbare, apar noi domenii ale științei și tehnicii, se descriu fenomene noi, fiecare cu termenii lor de specialitate. Astfel, ca membri ai societății tehnologizate în care trăim, trebuie să fim mai informați în legătură cu din ce în ce mai multe domenii, chiar dacă nu suntem specialiști în acestea.

Una din accepțiunile conceptului de terminologie este un set de termeni utilizați de diferite limbaje de specialitate. Majoritatea acestor termeni sunt monosemantici și transmit cunoștințe în domenii specifice de activitate.

Toate domeniile de activitate includ terminologii alcătuite din cuvinte aparținând limbii comune și din cuvinte specializate, având rolul de a individualiza limbajele de specialitate.

Terminologia este un domeniu lexical reprezentând „totalitatea de cuvinte speciale de care se servesc științele, arta, cercetarea și profesiunile în genere, dar și un cercetător sau un grup de cercetători.”¹

Monosemia este una din caracteristicile de bază ale termenilor științifici. Wüster considera că un cuvânt poate fi numit *termen* dacă i se poate asocia o etichetă. De aceea, relațiile de antonimie, sinonimie sau polisemie trebuie reduse la maxim în terminologiile de specialitate.

Termenii reprezintă unități lexicale din diverse domenii de specialitate, organizate sistematic. Unii sunt monosemantici, monoreferențiali, indiferent de domeniu, deci nu depind de context. Aceste aspecte îi deosebesc de cuvintele folosite în limba comună.

În domenii cum ar fi filosofia sau botanica, putem spune despre caracterul terminologiilor că este convențional. Acestea sunt cuvinte aparținând vocabularului general, cu semnificații speciale în fiecare domeniu, sau cuvinte noi, elaborate în funcție de reguli stricte respectate de specialiști.

Polisemia este un nivel lexico-semantic ce poate genera ambiguitate, dar aceasta s-ar putea elimina, dar nu în totalitate, ținând cont de următoarele aspecte:

- Termenii se definesc riguros, având în vedere rolul lor;
- Domeniile reprezintă sisteme noționale diferite, prin urmare se poate menține o barieră între acestea;
- Se poate folosi omonimia. Aceasta se manifestă când „termenilor identici le corespund noțiuni diferite, dar independente unele de altele”² ;
- „Semnificația prin intermediul definiției logice este presupusă a bloca polisemia”³ ;
- Pentru clasificare și identificare se folosesc termeni-etichetă, denumiri;

În domeniul tehnicii și științei, specialiștii încearcă să se exprime pe cât posibil exact, să fie clar înțeleși, recurgând la formulări tip, evitându-le pe cele noi. Comunicarea tehnico-științifică ar trebui să se bazeze pe limbaj abstract, cu nivel înalt de precizie. Dar sistemul denumirilor se schimbă, deoarece se produc schimbări în domeniul științei. Se împrumută sau se creează nume pentru concepte noi.

Termenii se pot forma folosind resurse existente, modificând resurse existente sau elaborând entități lingvistice noi. Cuvântul *spot* ca *fascicul de lumină*, de exemplu, se folosește cu sensul de *reclamă*.

Cum vocabularul de specialitate are un caracter tranzitoriu, dinamic și schimbător, răspunzând continuu activităților variate și progresului⁴ polisemantismul nu poate fi evitat. Terminologia este asimilată de structura lingvistică, încercând să asigure corespondențe între sistemul limbii și concepte integrate în actul de comunicare.

Omul asimilează idei noi făcând legătura cu noțiunile deja însușite și folosește termeni cunoscuți pentru a denumi lucruri noi. Polisemia reflectă tendința limbajului spre expresivitate. Dorința de nuanțare a noțiunilor, prin atașare de reprezentări noi cuvintelor vechi, demonstrează caracterul de lege al polisemiei, lege care stă la baza funcționării semnului lingvistic.

Astfel, din limbajul comun s-au transferat în limbajul de specialitate cuvinte care au devenit termeni. O gaură de vierme este un canal de comunicare interdimensională. Termenul a luat naștere prin analogia cu gaura pe care un vierme o face printr-un măr.

Fluturile lui Hofstadter este o structură matematică descoperită de fizicianul Douglas Hofstadter, ce descrie comportamentul teoretic al electronilor în câmp magnetic, care seamănă, vizual, cu un fluture.

Coadă de cometă reprezintă o structură formată din praf și gaz cu aspectul unei cozi de animal, iar gaura neagră este o structură astronomică de tip capcană, în care nu se poate vedea nimic.

În domeniul lingvisticii, avem familii de limbi, limba fiică sau limba mamă, limbă moartă sau limbă vie. În domeniul informaticii avem fereastră, simbolul @, numit *coadă de maimuță* etc.

Limbajul geografiei conține termeni obținuți prin analogie cu părți ale corpului uman. Mi se pare interesantă această analogie, o dovadă că Pământul este o entitate vie, în felul ei, antropomorfă. Apele au brațe sau cot și gură de vărsare, munții au poale, dealurile au umeri.

BRAT, *brațe*, s. n. 7. Ramificație a cursului principal al unei ape curgătoare. – Lat. brachium.

COT, (I 1) *coate*, (I 2, 3, 4) *coturi*, s. n., (II) *coți*, s. m. I. S. n. 2. Loc, porțiune unde un drum, o vale etc. își schimbă brusc direcția; cotitură, întorsătură. ♦ Meandru (al unei ape curgătoare). – Lat. cubitus.

Având în vedere aceste puține exemple, putem afirma că se respectă principiul acțiunilor reciproce în cazul alunecării de sens din limbajul comun în cel de specialitate, și invers.

Polisemia se poate regăsi și în mitologie. Iris, este zeița curcubeului la vechii greci, dar și membrana colorată a ochiului. Atlas este, tot la grecii antici titanul care susține cerul pe umerii săi, dar și prima vertebră cervicală. Astfel, universul limbii române în general, și al polisemiei în special pot constitui oricând o nouă provocare.

BIBLIOGRAFIE

1. Coteanu, I., "Terminologii tehnico-științifice. Aspecte. Probleme, în *Limba română, XXXIX*", nr. 2,
2. Felber, H., "Manuel de terminologie", Unesco, Infoterm, 1987,
3. Slodzian, M., "L'émergence d'une terminologie textuelle et le retour du sens", în H. Béjoint și Ph. Thoiron, 2000,
4. Kokourek, R., "Terminologie et linguistique de spécialité", vol. 7/8, Halifax, 1994/1995.

PROCESUL DE PREDARE – ÎNVĂȚARE – EVALUARE LA NIVELUL DISCIPLINEI MATEMATICĂ CU AJUTORUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE DIN MEDII VIRTUALE

PROF. BOS MIHAI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 "GHEORGHE CRĂCIUN" ZĂRNEȘTI

Învățarea cu ajutorul platformelor educaționale din medii virtuale este, în secolul acesta, inevitabilă. Odată cu dezvoltarea tehnologiei și a inteligenței artificiale, adaptarea, în orice domeniu de activitate, la oportunitățile tehnologice este un pas important pentru progresul științific și, de ce nu, social.

Platformele digitale s-au dezvoltat, în ultima vreme, în mai multe domenii de activitate, ajungând, inevitabil, și în sistemul educațional. Odată cu noile generații de copii, născute în plină expansiune a tehnologiei, este de preferat să folosim metode moderne de predare, adaptate intereselor și nevoilor lor. Este dificil, pentru o persoană care vede zilnic conținut interactiv, de dimensiuni reduse din punct de vedere al timpului de redare, să urmărească o oră de curs în format clasic, predată tradițional, prin prelegeri și conținut scris pe tablă.

În ceea ce privește predarea matematicii, deși poate părea dificil să trecem la predarea cu ajutorul platformelor educaționale, sunt anumite soft-uri pe care le putem utiliza cu ușurință. Bineînțeles, acestea trebuie folosite împreună cu metodele clasice, adică să creăm o combinație între modern și tradițional, să ne folosim de tehnologie pentru a capta atenția și pentru a salva din timpul pe care l-am irosi dictând definiții, dar să folosim tabla și creta pentru demonstrații, desene etc. De asemenea, platformele educaționale se pot folosi, în special, pentru fixarea și aprofundarea cunoștințelor, pentru explicații și configurații geometrice complicate, de exemplu în spațiu, pe care le putem roti astfel încât să înțelegem mai bine pozițiile acestora în spațiu.

GeoGebra este un produs software online, care permite utilizatorilor să genereze grafice, figuri sau corpuri geometrice precise, pe baza datelor introduse de către utilizator în aplicație. Cel mai important beneficiu al aplicației în ceea ce privește educația îl reprezintă precizia graficelor sau a construcțiilor geometrice generate, care permit înțelegerea mai bună a problemelor de către elevi, posibilitatea analizării construcțiilor geometrice în spațiu prin rotirea și secționarea corpurilor geometrice și posibilitatea construcțiilor ajutătoare precise (mijloc, simetric, perpendicular, paralelă etc.).

Aplicația GeoGebra permite, cu ajutorul secțiunilor integrate (pentru utilizarea la PC) sau separate (pentru utilizarea pe telefon sau tabletă) – GeoGebra Graphing Calculator, GeoGebra 3D Calculator, GeoGebra Geometry, ca aplicația să fie adaptată pentru fiecare nivel sau fiecare cerință în parte. Pentru o configurație geometrică în spațiu, de exemplu la clasa a 8-a, se poate folosi secțiunea GeoGebra 3D Calculator, cu ajutorul căreia se pot realiza construcții în spațiu, care, ulterior, se pot roti, secționa etc. pentru o mai bună înțelegere a unor intersecții de plane, distanțe, locuri geometrice etc.

Integrarea aplicației GeoGebra în cadrul orei de matematică a fost realizată de către mine în urmă cu 2 ani în cadrul inspecției pentru obținerea definitivării în învățământ. Planul de lecție în care este evidențiat acest lucru precum și fișa de lucru sunt atașate în continuare. Elevii au fost repartizați la câte un calculator fiecare, în laboratorul de informatică, și au folosit aplicația GeoGebra la lecția "Distanța dintre două puncta în plan", la algebră.

Exemplu de proiect de lecție predate cu ajutorul platformelor educaționale:

Plan de lecție

Data: 11.04.2022

Clasa: a VII-a B

Obiectul: Matematică

Profesor: Mihai Boș

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Nr. 1 Poiana Mărului

Unitatea de învățare:

Titlul lecției: Distanța dintre două puncte

Tipul lecției: Lecție de fixare de cunoștințe

Durata: 50 minute

Competențe generale:

1. Identificarea unor date, mărimi și relații matematice, în contextul în care acestea apar;
2. Prelucrarea unor date matematice de tip cantitativ, calitativ, structural, cuprinse în diverse surse informaționale;
3. Utilizarea conceptelor și a algoritmilor specifici în diverse contexte matematice;
4. Exprimarea în limbajul specific matematicii a informațiilor, concluziilor și demersurilor de rezolvare pentru o situație dată;

5. Analizarea caracteristicilor matematice ale unei situații date;
6. Modelarea matematică a unei situații date, prin integrarea achizițiilor din diferite domenii.

Competențe specifice:

- 1.3. Identificarea unor informații din tabele, grafice și diagrame;
- 2.3. Prelucrarea unor date sub formă de tabele, grafice sau diagrame în vederea înregistrării, reprezentării și prezentării acestora;
- 3.1. Utilizarea unor algoritmi și a proprietăților operațiilor în efectuarea unor calcule cu numere reale;
- 3.3. Alegerea metodei adecvate de reprezentare a problemelor în care intervin dependențe funcționale și reprezentări ale acestora;
- 4.3. Descrierea în limbajul specific matematicii a unor elemente de organizare a datelor;
- 5.3. Analizarea unor situații practice prin elemente de organizare a datelor;
- 6.3. Transpunerea unei situații date într-o reprezentare adecvată (text, formulă, diagramă, grafic).

Obiective operaționale:

- Cognitive

OC1. Să utilizeze formulele pentru calcularea distanței dintre două puncte;

OC2. Să reprezinte grafic puncte cu coordonate date;

OC3. Să reprezinte grafic segmente determinate de puncte cu coordonate.

- Afective

OA1. Să dovedească interes pentru informațiile prezentate, prin participarea activă la oră;

OA2. Să dezvolte spiritul de observație și concentrarea;

OA3. Să fie încrezători în capacitatea de a rezolva probleme.

- Psiho-motorii

OP1. Să păstreze ordinea și disciplina pentru buna desfășurare a lecției;

OP2. Să scrie corect și îngrijit problemele propuse, în caiet;

Strategii didactice:

- Mijloace de învățământ: Manualul, culegerea de exerciții
- Metode și procedee didactice: Conversația, explicația, exercițiul
- Forme de organizare: Frontal, individual
- Modalități de evaluare: Observația implicării elevilor, analiza răspunsurilor primite, notarea răspunsurilor, evaluarea calitativă a răspunsurilor.

SIMPOZIONUL "PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN
DIDACTICA SPECIALITĂȚII" – ZĂRNEȘTI, DECEMBRIE 2024

Etapetele lecției	Conținutul lecției		Strategii didactice		
	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Metode și procedee	Procedee de evaluare	Forme de organizare
1. Moment organizatoric 2 minute	Asigurarea condițiilor optime de desfășurare a activității, verificarea prezenței elevilor, pregătirea materialelor didactice necesare	Elevul răspunde prezenței, își pregătește materialele necesare, caietul, instrumentele de scris	Conversația		Frontal
2. Captarea atenției 3 minute	Elevii sunt informați asupra scopului, obiectivelor și a modului de desfășurare a lecției, se enumeră temele abordate, se împart fișele de lucru	Elevul ascultă indicațiile profesorului	Conversația		Frontal
3. Actualizarea cunoștințelor elevilor 3 minute	Recapitularea noțiunilor teoretice cu ajutorul elevilor	Elevii răspund întrebărilor profesorului și sunt atenți la răspunsurile celorlalți colegi; recapitulează formulele pentru: distanța dintre două puncte, mijlocul unui segment, noțiunea de	Conversația	Analiza răspunsurilor primite Observarea atenției elevilor	Frontal

SIMPOZIONUL "PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN
DIDACTICA SPECIALITĂȚII" – ZĂRNEȘTI, DECEMBRIE 2024

		simetric al unui punct față de un punct C.S. 4.3			
4. Dirijarea învățării 35 minute	Profesorul rezolvă, împreună cu elevii, exercițiile de pe fișa de lucru; oferă ajutor unde este cazul, amintește noțiuni dacă este cazul; numește elevii care să iasă la tablă; transpune, conectat la videoproiector, reprezentările geometrice în aplicația GeoGebra	Elevii participă activ la rezolvarea problemelor; ies la tablă, scriu rezolvarea în caiet, cer lămuriri suplimentare dacă este cazul; transpun, conform indicațiilor profesorului, reprezentările grafice în aplicația GeoGebra; compară rezultatele vizuale generate cu ajutorul aplicației cu rezultatele obținute prin calcul matematic în caiet. C.S. 1.3, C.S. 2.3 C.S. 3.3, C.S. 4.3 C.S. 5.3, C.S. 6.3 C.S. 3.1	Exercițiul Explicația Problematizarea Demonstrația	Observarea sistemică a elevilor Evaluarea calitativă Notarea răspunsurilor	Frontal Individual

SIMPOZIONUL "PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN
DIDACTICA SPECIALITĂȚII" – ZĂRNEȘTI, DECEMBRIE 2024

<p>5. Fixarea cunoștințelor și realizarea feedback-ului 5 minute</p>	<p>Profesorul propune o problemă pe care elevii urmează să o rezolve pentru asigurarea feedback-ului</p>	<p>Elevii rezolvă atât în caiet cât și în aplicația GeoGebra problema propusă pentru feedback și solicită verificare din partea profesorului</p>		<p>Evaluare scrisă pentru realizare feedback-ului</p>	<p>Individual</p>
<p>6. Formularea aprecierilor și tema pentru acasă 2 minute</p>	<p>Formularea aprecierilor, observațiilor și recomandărilor; notarea elevilor care s-au remarcat prin răspunsuri. Profesorul dictează tema: De terminat exercițiile de pe fișă.</p>	<p>Elevii ascultă recomandările profesorului, își notează tema pentru acasă.</p>	<p>Conversația</p>	<p>Notarea răspunsurilor</p>	

Fișa de lucru pe care elevii au primit-o și pe care au trebuit să o rezolve cu ajutorul aplicației GeoGebra:

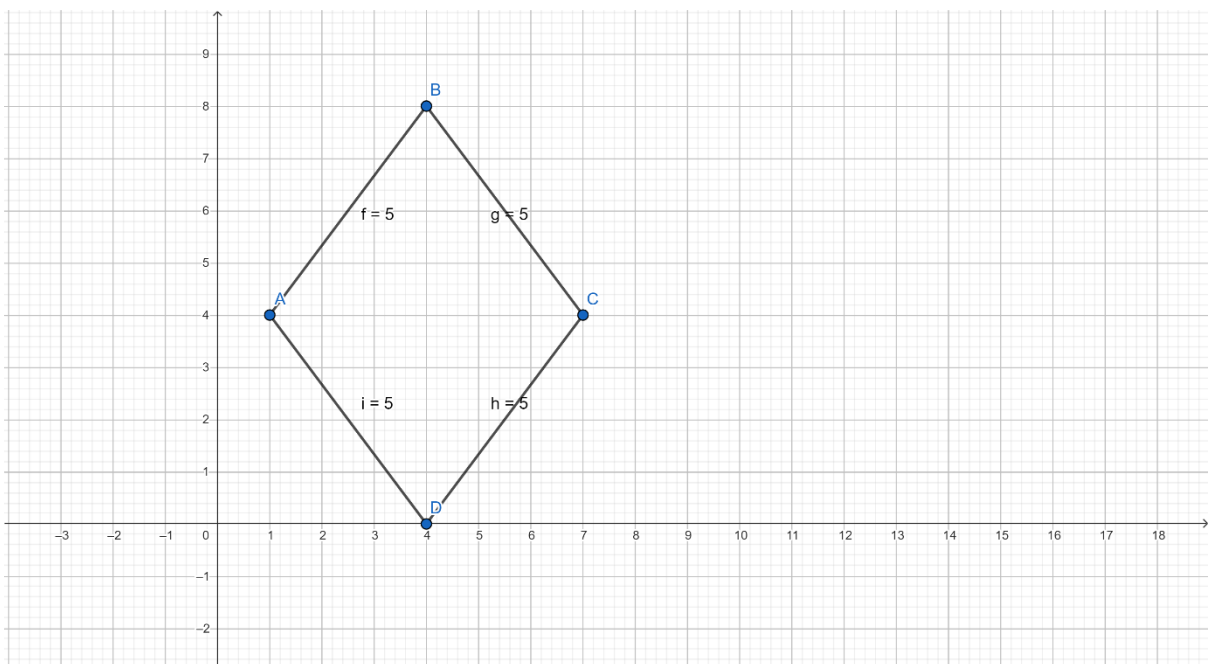
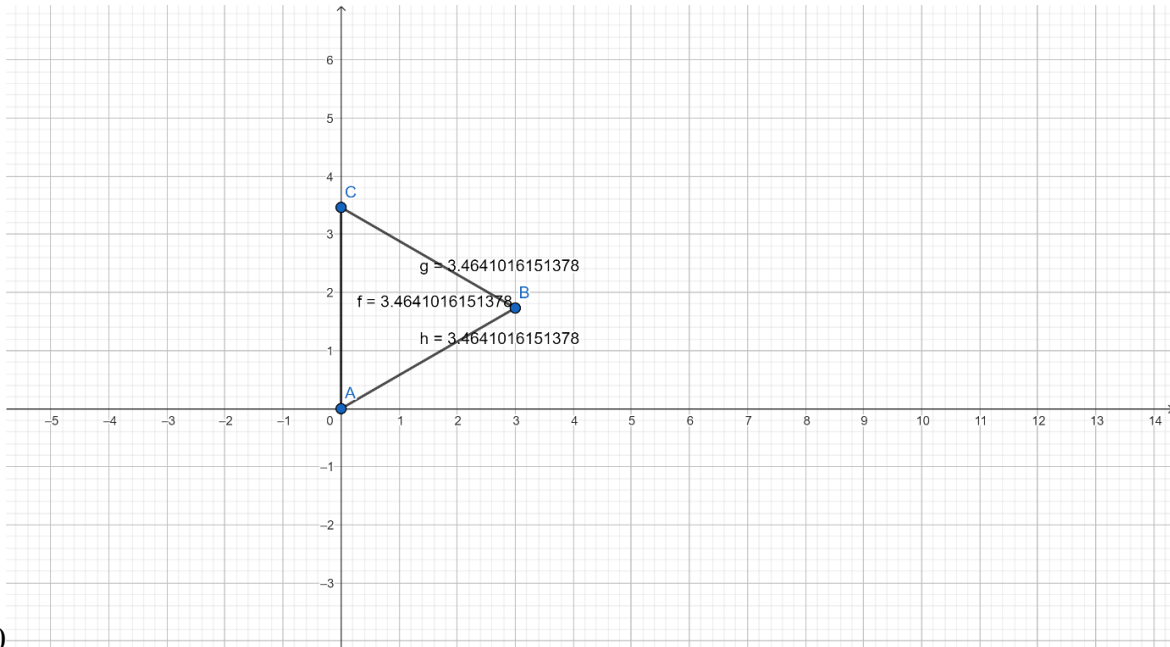
Distanța dintre două puncte - Aplicații

Prof. Mihai Boș

11 Aprilie 2022

1. Fie punctele $A(1; 3)$ și $B(4; 4)$. Calculați lungimea segmentului AB .
2. Fie punctele $P(5; -3)$ și $R(-3; 7)$. Determinați coordonatele mijlocului segmentului AB .
3. Determinați simetricul punctului $A(-2; 3)$ față de punctul $M(1; 4)$.
4. Fie punctele $D(-3; 0)$, $E(3; 0)$ și $F(0; 4)$. Calculați perimetrul triunghiului DEF .
5. Fie punctele $A(1; 4)$, $B(4; 8)$, $C(7; 4)$, $D(4; 0)$. Demonstrați că $ABCD$ este romb.
6. Fie punctele $M(1; 2)$, $N(-3; -1)$ și $P(9; 8)$. Demonstrați că M , N și P sunt coliniare.
7. Fie punctele $A(2; 3)$, $B(6; 3)$ și $C(4; 5)$. Determinați lungimea liniei mijlocii DE a triunghiului, $DE \parallel AB$.
8. Fie punctele $P(1; 2)$, $Q(2; 5)$ și $R(5; 4)$. Demonstrați că triunghiul PQR este dreptunghic isoscel.
9. Fie punctele $A(0; 0)$, $B(3, \sqrt{3})$ și $C(0; 2\sqrt{3})$. Determinați natura triunghiului ABC .
10. Fie punctele $A(1; 2)$ și $B(8; 5)$. Determinați coordonatele punctului $C \in Oy$ astfel încât $AB = AC$.

Exemple de reprezentare grafică cu ajutorul GeoGebra a punctelor și evidențierea unor relații necesare rezolvării problemelor:

Platformele educaționale din medii virtuale sunt un ajutor pentru profesori, în condițiile dezvoltării din ce în ce mai rapide a tehnologiei. Este necesar ca profesorii să se perfecționeze permanent, iar prin nevoile de formare să menționeze și dezvoltarea competențelor digitale – necesare atât pentru predare, cât și pentru dezvoltarea de conținut educațional.

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN PREDAREA DISCIPLINELOR ECONOMICE LA LICEELE TEHNICE

PROF. BRAGHEȘIU NICOLAE
LICEUL TEHNOLOGIC "MALAXA"

În contextul dinamicii economiei globale și al necesității de a forma tineri pregătiți pentru provocările pieței muncii, predarea disciplinelor economice în liceele tehnice trebuie să evolueze pentru a rămâne relevantă și eficientă. Schimbările actuale și viitoare în acest domeniu implică adoptarea unor metodologii moderne, integrarea tehnologiilor digitale și creșterea relevanței practice a cursurilor.

Liceele tehnice joacă un rol crucial în formarea elevilor pentru domeniile practice, iar disciplinele economice sunt esențiale pentru dezvoltarea competențelor antreprenoriale, financiare și administrative. Cu toate acestea, structura actuală a curriculumului este adesea rigidă, teoretică și insuficient conectată la realitățile economice.

Pentru a sprijini o învățare activă și aplicată, următoarele strategii pot fi integrate: învățarea bazată pe proiecte: elevii pot dezvolta planuri de afaceri, analiza studii de caz sau simula operațiuni financiare reale; metode colaborative: activitățile de grup, competițiile economice și studiile interdisciplinare ajută la dezvoltarea gândirii critice și a spiritului de echipă și/sau integrarea jocurilor economice: platformele interactive și simulările online permit elevilor să înțeleagă fenomenele economice într-un mediu controlat.

Digitalizarea aduce oportunități unice pentru predarea disciplinelor economice. În acest sens, în ultimii ani, în procesul de predare-învățare-evaluare am lucrat cu elevii pe platforme educaționale online (Junior Achievement, Google Classroom) pentru a distribui resurse și a facilita comunicarea; am folosit software-uri economice precum Excel, SAP sau QuickBooks pentru a învăța instrumente utilizate în companii și aplicații de simulare pentru procese economice, cum ar fi gestionarea unui buget sau administrarea unei afaceri.

O altă oportunitate pe care elevii de la liceele tehnice o au este relevanța practică. Elevii trebuie să fie expuși la realitățile economice actuale prin: stagii de practică la companii locale sau multinaționale, invitarea experților din industrie pentru a susține workshop-uri și/sau exerciții aplicative precum calcularea costurilor de producție, analiza pieței sau managementul unui lanț de aprovizionare.

Consider că evaluarea tradițională prin teste scrise trebuie completată de portofolii de proiecte, prezentări și dezbateri și/sau teste practice și studii de caz.

Schimbările în predare trebuie să fie însoțite de programe de formare continuă pentru profesori. Participarea acestora la cursuri de perfecționare, seminare și schimburi de experiență internaționale poate contribui la creșterea calității procesului didactic.

Schimbarea coordonatelor în predarea disciplinelor economice la liceele tehnice este vitală pentru a pregăti elevii să devină membri activi și competitivi ai societății. Prin adaptarea metodelor, integrarea tehnologiei și asigurarea relevanței practice, liceele tehnice pot deveni piloni esențiali ai educației economice moderne.

Liceul Tehnologic "Malaxa" din Zărnești, Brașov, se aliniază tendințelor moderne în predarea disciplinelor economice, implementând metode inovative și tehnologii digitale pentru a pregăti elevii în conformitate cu cerințele actuale ale pieței muncii.

Prin parteneriatul cu programul național Junior Achievement, am oferit elevilor utilizarea de strategii interactive care i-a plasat în centrul procesului educațional. În anul școlar 2023 – 2024 peste 100 de elevi au participat la programe de educație financiară și economie dintre care amintesc implementarea și finalizarea: modulul digital interactiv Finanțele mele – 59 elevi, modul Cheia succesului – 44 elevi, proiect–competiție națională ECONomia – 105 elevi din care 8 elevi au participat cu proiect la competiția națională ECONomia, programul național JA Credite inteligente – 23 elevi, proiect național Agrischool plus – Educație Antreprenorială – 13 elevi, proiect internațional Financial skills for youth – 25 elevi, proiect internațional Life changer (Schimbăm viața) – 12 elevi.

Instituția a adoptat instrumente digitale pentru a îmbunătăți procesul de predare-învățare: utilizarea softurilor educaționale, platforme de e-learning, abordări interdisciplinare, proiecte transdisciplinare. Se promovează conexiuni între discipline pentru a oferi o perspectivă holistică asupra fenomenelor economice. Elevii clasei a XII –a au beneficiat de lecție interdisciplinară de economie și mecanică, activitate ce a avut ca scop dezvoltarea competențelor practice ca viitor angajat pe piața muncii.

Prin aceste inițiative, Liceul Tehnologic "Malaxa" din Zărnești își propune să ofere elevilor o educație economică relevantă și adaptată cerințelor contemporane, pregătindu-i eficient pentru integrarea pe piața muncii.

MANAGEMENTUL TIMPULUI LA CICLUL PRIMAR

PROF. ÎNV. PRIMAR BUTUZA LIVIA

PROF. ÎNV. PRIMAR BULZAN ANNAMARIA CRISTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 "GHEORGHE CRĂCIUN" ZĂRNEȘTI

„O metodă este ca o cale pe care o urmărim pentru a ajunge undeva. Putem merge într-o aventură dacă plecăm în vacanță, sau de asemenea, putem să planificăm, să ne pregătim bagajele, să alegem drumul cel mai scurt sau cel mai frumos, să evităm cărările prea lungi, să facem pași...”

(Viel și Van Cleeff, 1995, p. 6)

Competența „managementul timpului” implică în primul rând capacitatea elevului de a respecta, în munca sa personală, termenele fixate, apoi capacitatea de a stabili, în mod independent, propriile termene limită. Această responsabilitate de sine nu se dezvoltă într-o zi. Mai ales că sistemul școlar nu are aceleași cerințe în funcție de vârstă elevilor. De exemplu, profesorul din școala primară adoptă adesea o atitudine mai directivă în gestionarea timpului de studiu al studenților săi; terminarea gimnaziului implică mai multă libertate de administrare a timpului. Se poate gândi că este responsabilitatea profesorului să dezvolte la elevii săi capacitatea de a gestiona timpul lor astfel încât să devină din ce în ce mai autonomi și responsabili pentru acțiunile lor.

Managementul timpului este o abilitate învățată care poate îmbunătăți stima de sine, poate reduce stresul la clasă, la locul de muncă, acasă și în viață în general.

În primul rând, este necesară o anumită conștientizare pentru a înțelege ce reprezintă timpul. Când spui unui elev din clasa pregătitoare să lucreze în mod independent 5 minute, înțelege ce înseamnă cu adevărat 5 minute? O idee bună ar fi să-i lăsăm pe cei mici să se joace cu un cronometru sau un ceas. Încet, timpul se va materializa pentru ei și va avea valoare prin sincronizarea timpului necesar pentru îndeplinirea diferitelor sarcini.

Apoi este important să vorbim cu ei despre modul afectiv de percepție a timpului: cum percep timpul necesar pentru a ajunge la școală sau timpul petrecut ca să urmărească emisiunea lor preferată, o jumătate de oră poate să treacă foarte încet sau poate să zboare. Un alt pas important în perceperea timpului este înțelegerea faptului că nu poți face totul deodată. De exemplu, nu este posibil să mergă la două zile de naștere în același timp și de aceea trebuie să facă o alegere: poate alege una dintre cele două sau să mergă mai întâi la o aniversare pentru a ajunge mai târziu la cealaltă.

Pe termen mai lung, crearea unei cronologii a familiei poate fi foarte interesantă pentru observarea unor evenimente semnificative, cum ar fi anul nașterii, cel al mutării, al începerii școlii, al primului dinte pierdut etc. O rolă de hârtie și câteva fotografii sunt tot ce avem nevoie pentru a realiza o axă a timpului. Acest exercițiu permite elevilor să aibă repere accesibile în timp. Din păcate, nu există o strategie miraculoasă pentru ca elevii să-și gestioneze timpul, mai ales în mod independent. Strategiile utilizate trebuie să răspundă nevoilor specifice ale elevului. Înainte de a utiliza intervențiile în mod independent sau în timpul evaluărilor este important să existe discuții individuale cu elevul pentru a-l ajuta să înțeleagă strategiile disponibile și modul în care le poate personaliza. Apoi elevul ar trebui ajutat să folosească aceste metode în mod consecvent și să le aplice la diferite tipuri de sarcini. Exercițiul la clasă este esențial pentru ca elevul să ajungă să aplice singur metodele. În acest fel, intervenția devine un răspuns automat mai degrabă decât un pas suplimentar pe care elevul și-l amintește.

Iată câteva exemple de strategii care pot ajuta elevii să învețe să-și gestioneze timpul mai eficient:

- Folosirea de planificatori și organizatori pentru a dezvolta abilități de gestionare a timpului. În funcție de caracteristicile fiecărei persoane, este necesar să alegeți instrumentul care va fi cel mai util pentru el: un jurnal sau un calendar; pe perete, pe telefon sau pe computer? E de văzut după modul de lucru al fiecărui elev. Dacă există multe informații de notat în fiecare zi, un jurnal ar fi probabil cel mai bun pentru a vizualiza săptămâna. Dacă scopul este de a vedea punctele importante ale fiecărei zile, cum ar fi întâlnirile, un calendar ar fi mai potrivit pentru a ajuta la gestionarea timpului. Este indicat să se folosească simboluri și pictograme pentru a stabili rutine. Pictogramele sunt foarte ușor de utilizat și au, în general, un impact pozitiv asupra copiilor. Ele le permit să nu uite nimic în timp ce își promovează autonomia. La început e indicat ca părinții să le folosească în baie, de exemplu, pentru spălarea dinților, dușul, periajul părului etc. ca să nu repete activitățile. Pictogramele pot fi folosite și pe ceasuri și le poate face singur sau cu împreună cu părinții.
- Împărțirea sarcinilor în bucăți ușor de gestionat ajută elevii să se simtă mai performanți și mai încrezători că fac față așteptărilor. Ei se vor simți mai implicați dacă au un cuvânt de spus în planificarea activităților. În același timp este important să încredințăm sarcini care pot fi rezolvate ușor elevilor care se descurcă pentru a avea mai mult timp pentru cei care au nevoie de ajutor pentru a duce sarcina la bun sfârșit și pentru a se încadra în timp
- Stabilirea unor sesiuni scurte de lucru și luarea de pauze frecvent.
- Folosirea unui cronometru.
- Efectuarea unei singure sarcini odată.

În acest sens, un exemplu concret de activitate de învățare, la disciplina Dezvoltare personală, este activitatea: „Decembrie - luna bucuriei” desfășurată la nivelul clasei pregătitoare A și clasei I A.

Competențele specifice: identificarea unor rutine în viața școlară

Durată: zilele de școală din luna decembrie

Scopul activității: să asocieze zilele de școală cu activități plăcute (100 zile de școală)

Materialele necesare: coli de hârtie, hârtie colorată, lipici, foarfecă, globuri de lemn, laptop.

Metode didactice: explicația, lectura, demonstrația, problematizarea, jocul didactic, exercițiul

Desfășurarea activității

- *Captarea atenției:* în ghetuțele de hârtie realizate de către elevi și lăsate în sala de clasă, pe bancă, se găsește un calendar al lunii decembrie cu activități specifice

- *Dirijarea învățării*

Doamna învățătoare explică, elevii deduc din desene ce activități se vor desfășura în fiecare zi de școală a lunii decembrie: învața colinde, ajuta un coleg, împodobesc bradul, realizez o felicitare pentru un coleg (conform anexei). După fiecare sarcină îndeplinită elevul bifează în chenar realizarea ei sau realizarea parțială, înainte de plecarea acasă.

- *Evaluarea performanțelor*

Calendarul bucuriei reprezintă biletul de intrare la serbarea de Crăciun. De asemenea la finalul fiecărei zi de școală se discută: ce am făcut azi, am îndeplinit sau nu sarcina propusă, ce avem de făcut mâine, ce zi e mâine, ce am făcut ieri etc.

- *Asigurarea feedback-ului*

Se observă crearea unei rutine a zilelor din luna (ce zi este, ce zi a fost ieri, dar mâine?), o rutină a îndeplinirii unei sarcini de lucru asumate anterior.

Atât doamna învățătoare cât și elevii comunică îndeplinirea sarcinilor, respectarea calendarului etc.

Numeroasele studii în dezvoltarea socio-emoțională, ne arată că, odată cu *gestionarea timpului pentru elevi*, se dezvoltă o serie de abilități complementare ce se sudează în timp.

Responsabilitatea și disciplina: copiii învață să fie independenți și implicit responsabili pentru acțiunile lor, încurajând nevoia de disciplină;

Controlul emoțiilor: de cele mai multe ori, copiii devin stresați și agitați din cauza volumului mare de activități pe care trebuie să le facă. Gestionarea timpului la copii îi ajută să delimiteze aceste activități și să prioritizeze ceea ce este cu adevărat important.

Creșterea încrederii în sine: imaginea de sine a copiilor este adesea fluctuantă în perioada copilăriei, iar faptul că reușesc să se organizeze în mod independent și fără ajutor să ducă la bun sfârșit tot ce își propun, le va crește stima de sine și încrederea în propriile abilități.

BIBLIOGRAFIE

1. Curs formare „*Dascălul-facilitator al învățării permanente*” (în cadrul proiectului POCU/665/6/23/135359 cu titlul " Da pentru Educație, DA pentru viitor !"), CCD Brașov 2022.

DEZBATEREA ACADEMICĂ – UN MOD DE AUTODEFINIRE ȘI UN PILON AL DEZVOLTĂȚII INTELECTUALE ȘI AFECTIVE

PROF. CREȚU CLAUDIA

LICEUL TEORETIC "MITROPOLIT IOAN MEȚIANU" ZĂRNEȘTI

Dezbaterea academică este un cadru în care se discută teme de interes general sau teme specifice unor domenii (politic, economic, social etc.), în formate bine definite, dar adaptabile, care structurează gândirea și discursul, ajutând la dezvoltarea afectivă, atitudinală și intelectuală a membrilor care formează comunitatea de dezbateri, precum și la stabilirea unor relații de comunicare constructive în planul social și socio-profesional.

Pătrunsă în țara noastră din țările anglofone, dezbaterea îmbracă diferite formate, cele mai utilizate în practica didactică și mai întâlnite la nivel competițional fiind cea de tip Karl Popper și dezbaterea World Schools. Ce două tipuri de dezbateri au în comun cercetarea, pregătirea și discutarea unei teme din două perspective, afirmatoare și negatoare, de câte trei vorbitori care au roluri bine definite, cu timp de vorbire stabilit, cronometrare, consemnare a dezbaterii de către un număr impar de arbitri (dar și de elevii care o susțin) și stabilirea de către juriu a echipei câștigătoare, după cântărirea celor trei componente evaluate, respectiv: conținut, stil, strategie. Deși cazurile care însumează viziunea unei echipe sunt pregătite de acasă (existând și situația dezbaterilor impromptu, cu teme date pe loc), interacțiunea cu echipa opozantă implică o componentă de surpriză, dar mai cu seamă necesitatea de a intra în dialog, în sensul în care se pot adresa întrebări numite și intervenții, în ambele formate, cu deosebiri ce țin de locul alocat acestora: în formatul Karl Popper există câte o sesiune de întrebări încrucișate după fiecare discurs constructiv (în care se aduc argumente), vorbitorii știind clar cărui vorbitor oponent îi pot adresa întrebare, conform regulilor de joc, iar în formatul World Schools intervențiile se inserează în timpul discursului unuia dintre vorbitori, fiind anunțate de cel care le solicită și acceptate sau respinse de vorbitorul care este la pupitru.

Dezbaterea academică este un tip de activitate de sine stătător, dar elemente ale acesteia sau runde întregi (durata unei runde în formatul WS este de cel mult 45 de minute) se pot folosi în practica didactică, atât la orele de dirigenție, cât și la istorie, limba engleză sau limba și literatura română. Dezbatere, oratorie și retorică este o disciplină de studiu propusă pentru curriculum la decizia școlii, existând și un manual elaborat în 2016, o programă școlară pentru liceu care datează din 2011. Evoluția stilurilor de a dezbate, a modurilor de a aborda temele (numite moțiuni) și înseși schimbările socio-

culturale și de la nivel societal aduc cu sine nevoia de redimensionare la un nivel superior a conținuturilor predate de antrenori și însușite de practicanți, fapt pentru care se impune conceperea unui nou manual care să reflecte toate aceste îmbunătățiri de ultimă oră din domeniul vast și dinamic al debate-ului. Un aspect demn de menționat legat de această formă de organizare a activității didactice este că răspunde nevoii de comunicare și de interacțiune socială a adolescenților și a tinerilor, formându-le în același timp gândirea critică prin deprinderea de a se informa cu privire la contextul socio-economic și cultural de actualitate și prin exersarea adoptării unor puncte de vedere diametral opuse. Astfel, s-ar putea spune că dezbaterile ajută la dezvoltarea atitudinală întrucât oferă un cadru de gândire din perspective multiple și opuse a unor teme – moțiuni formulate după un tipar¹. Membrii fiecărei echipe, odată cunoscând moțiunea, se documentează și o gândesc atât din perspectivă afirmatoare, susținând-o, cât și din punctul de vedere negator, caz în care o resping. Rolurile de jucat, guvern sau opoziție, sunt aflate de către echipe înainte de runda de dezbateri, de aceea membrii acestora sunt mereu pregătiți să susțină cu argumente oricare dintre cele două părți. Aceasta naște în mintea elevilor de diferite vârste întrebări legate de etică, de corectitudine în sensul de a exprima sau nu ceea ce cred că este adevărat referitor la o temă de discuție, atitudinea lor mergând treptat de la o identificare mai mare cu propriile păreri până la dobândirea unei capacități de abordare a unei probleme din perspective opuse căutând punți de legătură între acestea, o cale de mijloc din care să poată vedea limpede că aceleași exemple sau situații pot sluji pentru consolidarea atât a părții care susține, cât și a celei care infirmă moțiunea. Astfel, se face loc în mintea debaterului unei atitudini conciliante și totodată ferme, ancorate în idei bine articulate, dar nu fixe, ci care permit a se discuta pentru a li se verifica soliditatea. Flexibilitatea gândirii face loc în cele mai fericite cazuri unei abordări suple a liniilor argumentative, cei mai înzestrați vorbitori cucerind atenția și aprobarea publicului și a juriului.

În ceea ce privește latura afectivă a dezbaterilor, aceasta se leagă de interesul stârnit de anumite subiecte, de relevanța lor pentru viața elevilor care le discută, de resursele emoționale pe care le investesc aceștia atunci când își planifică modul de punere în formă discursivă a ideilor, deoarece în acordarea punctajului pentru deliberare, stilul este la egalitate cu conținutul atunci când se evaluează, deci și când se concepe un discurs. Etosul, patosul și logosul sunt trei componente esențiale puse în slujba ideilor exprimate. Tonalitatea vocii poate îngloba sfera emoțională atunci când vorbitorii pot simți că au trac sau sunt prea implicați afectiv în susținerea / combaterea unor idei pentru că ceea ce ei gândesc în realitate se suprapune cu ceea ce au de argumentat. Ei pot fi îndrumați să transfere acea energie emoțională în cuvânt, în voce, în intensitatea rostirii sau în timbrul vocal și aceasta crește calitatea oratorică, ducând la un impact mai mare asupra ascultătorilor și implicit la o putere mai mare de convingere. Exercițiul de vorbire în public dezvoltă afectiv vorbitorul și îl face să caute conectarea emoțională cu ascultătorul pentru a obține prin persuasiune adeziunea acestuia la ideile expuse. De aceea

este foarte important în dezbateri faptul că de cele mai multe ori are câștig de cauză echipa cea mai convingătoare, iar puterea de persuadare vine atât din calitatea ideilor prezentate și combătute, cât și din latura stilistică – felul unic de a stăpâni limbajul, de a livra informațiile, planul paraverbal și capacitatea de a prezenta credibil partea de caz.

Dimensiunea intelectuală aferentă dezbaterilor academice constă în mare parte în ancorarea la realitățile vremii, în cultura generală și în posibilitatea de ordonare a ideilor urmărind structuri clare, în moduri personalizate. Cu cât se avansează în acest domeniu, cu atât mai mult se pune accent pe vorbirea liberă și ieșită din încorsetarea formulelor-tip sau a unor șabloane. Un debater experimentat și foarte inteligent va ști să combine ideile în moduri care să surprindă și care să aducă mereu în prim-plan ceea ce este valoros, demn de reținut, problematic etc. Respectarea structurii unui argument² rămâne cheia deschiderii ușilor spre mintea și inima publicului, dar maturitatea dobândită prin exercițiu face ca prezentarea să fie fluidă, clară și originală – o invitație de a pătrunde în mintea și sufletul vorbitorului, de a explora alături de el bagajul său informațional și felul său unic de a pune sub reflector tema din perspectiva guvern sau opoziție³. Construirea unui caz presupune alegerea unei linii de argumentare unitare a echipei, de aceea membrii acesteia au de discutat și de stabilit clar ce argumente le revin și cum ar putea fi acestea demontate, pentru a preîntâmpina orice ar putea veni în direcția de contraargumentare din partea echipei opozante. În pregătirea dezbaterii au loc negocieri și cântăriri ale ideilor pentru ca cele mai bune argumente să fie selectate de echipă pentru a forma cazul afirmator sau negator. Cunoașterea rolurilor vorbitorilor este importantă și alegerea acestor roluri poate fi diferită în funcție de o temă sau alta. De exemplu, un vorbitor unu poate deveni vorbitor doi sau trei dacă așa se decide în cadrul echipei. Pe măsură ce își cultivă vorbirea în public, elevii se autoevaluează și pot să își crească motivația de a progresa. Dezbateră este o oportunitate de autodepășire, de evidențiere a calităților și de estompăre a defectelor prin spirit critic și autocritic.

Un efect al practicii din dezbateră este cultivarea unor relații de dialog social, a unei atitudini echilibrate și integratoare, în care gândirea devine suplă și maleabilă. Nu este ușor ca cineva să pledeze în favoarea unei moțiuni cu care nu rezonază. În același timp, este foarte utilă cunoașterea cât mai multor puncte de vedere posibile cu referire la o temă, iar aceasta se dobândește prin studiu și prin interogarea colegilor, a persoanelor din familie etc. Vorbitorul își poate forma o viziune asupra unei moțiuni chiar dacă până la momentul aflării temei subiectul îi era străin. Există și tipare de abordare a moțiunilor în funcție de tipul acestora, iar elevii învață să identifice tipul de moțiune și să își gândească perspectiva în funcție de acesta. De exemplu, moțiunile de implementare numite și de strategie presupun prin tradiție conceperea unui plan care va însoți argumentele. Raportarea jucătorilor din echipa adversă la ceea ce ascultă se dorește mereu a fi una vigilentă și critică, astfel încât erorile⁴ strecurate în argumentare să fie identificate și scoase la lumină, dar și pentru ca idei neclar exprimate sau înțelese

vag, dar utile dezbaterii să fie întărite, explicate (lucru care se întâmplă ca rod al intervențiilor, care pot fi informări, clarificări sau întrebări). Respingerea argumentelor este de asemenea o sarcină importantă a vorbitorilor, pentru că aceasta înseamnă interacțiune cu perspectiva echipei opozante. Se poate respinge un argument sau o idee prin minimizare, negare, contradicere sau contrabalansare (se caută un motiv pentru care ceea ce spun ceilalți și este evident adevărat susține cauza echipei care respinge argumentul)⁵. Modalitatea de respingere este aleasă în funcție de argumentul livrat, de capacitatea de înțelegere de la un moment dat a receptorului, de prezența de spirit, de competența ca vorbitor, de strategia de joc a echipei, dar și de experiența în domeniul discutat a celui ce dezbate.

Deși uneori sunt învățate de la colegi și aplicate (chiar cu succes) strategii de intimidare a adversarilor sau de distragere a atenției publicului de la idei valoroase ale oponenților, totuși dezbaterile rămân un mediu dialogic în care gândirea critică este așezată pe pedestal, purtând coiful elocinței și sceptrul persuasiunii.

Implicarea emoțională pentru a face echipă, pentru a coopera în vederea obținerii celei mai bune linii de argumentare este un plus de interacțiune socială adus de activitățile care au în centru dezbaterile în formate consacrate sau adaptate. Ancorarea vorbitorilor în realitatea socială, economică, politică, culturală, dar și cea legată de fundamentarea logică a ideilor și de necesitatea de a dialoga, de a înțelege viziunea celeilalte echipe pentru a o contracara face ca dezbaterile să dezvolte personalitatea elevilor în direcția obținerii echilibrului și a curajului de a se exprima liber pe baza unor opinii formate cu spirit critic, calități atât de utile în contextul în care valorile democrației se cer mereu înțelese, aduse la zi și de multe ori apărute.

NOTE

1. În dezbaterile World Schools se utilizează tipare de tipul: „Acest parlament crede / consideră că...”, „Acest parlament, ca instituție publică de învățământ, ar...” sau „Acest parlament regretă....”.

2. Un argument este necesar să fie structurat după modelul: afirmație – explicație – exemplu / dovadă – impact.

3. În formatul World Schools echipele poartă denumirea de guvern, respectiv opoziție, iar în formatul Karl Popper se vorbește despre echipa afirmatoare și cea negatoare.

4. Clase de erori, după Liviu Gajora – modulul 1, „Argumentare și contraargumentare”, al cursului său de dezbateri prezentat online: Falsa autoritate (apelul la tradiție, atacul la persoană), Falsa cauzalitate (raționament circular, panta alunecoasă), Relația parte-întreg (generalizare pripită, confundarea părții cu întregul), Erori de limbaj (ambiguitate, „Omul de paie”)

5. Modalitățile de respingere a unui argument după Liviu Gajora

BIBLIOGRAFIE

1. Beteringhe, Emanuel et comp. – „*Dezbateri, oratorie și retorică*” – manualul elevului pentru disciplina opțională, București, 2016,
2. Gajora, Liviu – Modulul 1, „*Argumentare și contraargumentare*”,
3. Programa școlară pentru disciplina opțională „*Dezbateri, oratorie și retorică (liceu)*”, București, 2011,
 - <https://acvilatl.wordpress.com/structura-unei-runde-de-dezbateri-karl-popper/>
 - <https://agoradebate.ro/resurse/format-dezbateri/world-schools/>
 - <https://floringeorgepopovici.wordpress.com/2014/04/15/dezbaterile-academice-un-exercitiu-de-fortificare-intelectuala/>
 - <https://www.youtube.com/watch?v=mKeBF7n90CA> – C-o fi Debate – episodul 2, Argumentul – Zamfir Dan, Anton Răzvan

ACTIVITATE DE EVALUARE

PROF. GHINEA ELENA

PROF. DOROBANȚ MIRELA

LICEUL "SEXTIL PUȘCARIU" BRAN

Evaluarea poate fi considerată un comportament inerent oricărui proces de evoluție, de transformare care afectează fiecare aspect din existența umană. Astfel, orice demers, fie el economic sau educațional, este supus evaluării – proces prin care instituim ierarhizări, facem aprecieri care conduc la certificarea abilităților și competențelor, iar în subsidiar, la îmbunătățirea procesului în sine.

Evaluarea nu constituie un punct terminus, ci o componentă ineluctabilă în cadrul activității de instruire și educație, elementele sale de feedback formativ și sumativ fiind indispensabile pentru reglarea și îmbunătățirea demersului didactic.

Testul a fost elaborat pe baza competențelor specifice temei „Unități de cazare – Clasificare, caracteristici, baza tehnico-materială din unitățile de cazare,,.

Am stabilit pentru fiecare obiectiv o sarcină de lucru, un item, astfel:

- 2 itemi obiectivi (1 de asociere și 1 cu alegere duală);
- 1 item semiobiectiv (completare de spații punctate);
- 1 item subiectiv (eseu structurat).

După aplicarea testului, se întocmește raportul de analiză privind administrarea instrumentului de evaluare care urmărește aprecierea cunoștințelor dobândite de elevi în urma parcurgerii unei unități de învățare. Baremul este analizat urmărindu-se nivelul de dificultate, itemii propuși și realizarea obiectivelor de evaluare.

TEST DE EVALUARE

Unități de cazare – Clasificare, caracteristici, baza tehnico-materială din unitățile de cazare

Se acordă 1 punct din oficiu

- I. În tabelul de mai jos, în coloana A sunt enumerate tipuri de unități de cazare, iar în coloana B sunt enumerate caracteristici ale unității de cazare. Asociați corect cifrele din coloana A și literele corespunzătoare din coloana B. (4 puncte)

Coloana A Tipuri de unități de cazare	Coloana B Caracteristicile unității de cazare
<p>1. Hotel</p> 	<p>a. clădiri situate în gospodăriile localnicilor sau construcții independente având arhitectura zonei</p>
<p>2. Motel</p> 	<p>b. perimetru îngrădit în cadrul căruia se află: spații parcelate pentru amplasarea cortului sau rulotei</p>
<p>3. Vila</p> 	<p>c. construcția acestuia este dezvoltată, de regulă, pe orizontală, fiind proiectată astfel încât să permită parcare în siguranță a mașinilor</p>
<p>4. Pensiune turistică rurală</p> 	<p>d. construcție cu arhitectură specifică ce dispune de spații de parcare, de spații verzi, grădini și curți.</p>
	<p>e. structura de primire turistică care pune la dispoziția turiștilor camere, garsoniere sau apartamente dotate corespunzător, asigură prestări de servicii specifice, dispune de hol de primire/recepție și de spații de alimentație publică</p>

II. Pentru fiecare dintre afirmațiile de la 1 la 4, scrieți, pe foaia cu răspunsuri, cifra corespunzătoare enunțului și notați în dreptul ei litera A, dacă apreciați că afirmația este adevărată, sau litera F, dacă apreciați că afirmația este falsă. (2 puncte)

..... 1. Pensiunea turistică urbană este amplasată în zone turistice cu potențial turistic ridicat.

..... 2. Motelul (1-3 stele) are o capacitate mare.

..... 3. Popasul turistic este un perimetru îngrădit în cadrul căruia sunt amplasate căsuțe din lemn.

..... 4. Cabana este amplasată în centrul orașului.

III. Scrieți, pe foaia cu răspunsuri, informația corectă care completează spațiile libere: (1,2 puncte)

1. Structura de primire turistică (1)..... este cu dotări simple, adaptate cerințelor tinerilor.
2. Turiștii automobiliști aflați în tranzit sau în week-end se pot înnopta în unitatea (2)....., unitate clasificată 1-3 stele.

IV. Analizând imaginea alăturată, caracterizați structura de primire turistică cu funcțiune de cazare: (1,8 puncte)

- tipul unității;
- categoria (număr de stele/ flori);
- Amplasarea;
- capacitatea (în funcție de număr de stele/ flori identificate);
- tipul de clienți care înnoptează într-o structura;
- de primire turistică cu funcțiune de cazare de acest tip;
- 2 servicii oferite clienților.

BAREM DE EVALUARE ȘI NOTARE

Se punctează oricare alte modalități de rezolvare corectă a cerințelor.

Se acordă 1 punct din oficiu

I. 4PUNCTE

1 – e; 2 – c; 3 – d; 4- a.

Pentru fiecare răspuns corect se acordă câte 1 punct .

II. 2PUNCTE

Identificarea valorii de adevăr a afirmațiilor

1 – F; 2 – A; 3 – A; 4- F.

Pentru fiecare răspuns corect se acordă câte 0,5 puncte.

III. 1,2 PUNCTE

(1) hostel

(2) motel

Pentru fiecare răspuns corect se acordă câte 0,6 puncte.

IV. 1,8 PUNCTE

- tipul unității: hotel
- categoria (număr de stele/ flori): 4 stele
- amplasarea: în oraș
- capacitatea (în funcție de număr de stele/ flori identificate): mare
- tipul de clienți care înnoptează într-o structura de primire turistică cu funcțiune de cazare de acest tip: vacanțieri/ clientela de afaceri/ persoane aflate în tranzit

2 servicii oferite clienților: cazare, alimentație, servicii adaptate segmentului de clientelă, servicii suplimentare cu/ fără

BIBLIOGRAFIE

1. Brumar, C., Capotă, V., Pascali, E. – *"Turism și alimentație"*, București, Editura CD PRESS, 2016,
 2. Cerghit, I. – *"Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii."* București, Editura Aramis, 2020;
 3. Chirca, I. – *"Despre turism clasic și modern"*, București, 2016;
- * *"Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice"*, <http://iteach.ro/cursuri/mod/resource/view.php?id=6>, 2014;

REPERE METODOLOGICE ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII TURISM ȘI ALIMENTAȚIE

PROF. DR. EC. STOICAN MIRELA

PROF. ENACHE CLAUDIA CORNELIA

COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC "ANDREI BÂRSEANU" BRAȘOV

1. Introducere

Transformările rapide din societatea modernă impun o adaptare constantă a educației la nevoile societății. Conform lui John Dewey (1938), „*educația este viața însăși și trebuie să reflecte nevoile societăților în schimbare*”. În domeniul turismului și alimentației publice, acest principiu capătă o relevanță aparte, având în vedere dinamismul pieței muncii și așteptările crescând ale consumatorilor. Scopul acestei lucrări este de a analiza modificările din didactica specialității, accentuând importanța creativității, a tehnologiei și a sustenabilității în procesul educațional.

2. Schimbările majore în didactica specialității

Didactica specialității este o ramură a didacticii care se ocupă de metodele, strategiile și resursele folosite în predarea disciplinelor specifice unui domeniu profesional. Aceasta are ca scop dezvoltarea competențelor tehnice, teoretice și practice necesare pentru o integrare eficientă a elevilor pe piața muncii. Potrivit lui Klaus Prange (2005), didactica este „*arta și știința instruirii*”, iar didactica specialității adaugă o dimensiune acestui concept, adaptându-l la cerințele domeniului profesional. În contextul turismului și alimentației publice, didactica specialității vizează transmiterea cunoștințelor despre procesele specifice, precum pregătirea alimentelor, arta servirii, gestionarea resurselor sau organizarea activităților în unitățile turistice. Pornind de la aceste concepte putem afirma că rolul didacticii specialității în educația elevilor constă în formarea competențelor profesionale, crearea unui cadru aplicativ și nu în ultimul rând, adaptarea la cerințele pieței muncii.

Conform lui Philippe Meirieu (1998), „*didactica este procesul prin care profesorul reușește să creeze punți între cunoștințele teoretice și aplicațiile practice*”. În domeniul turismului, acest aspect este esențial, având în vedere necesitatea formării unor profesioniști care să înțeleagă atât aspectele teoretice, cât și cerințele practice a pieței muncii.

Având în vedere dinamica din societatea cunoașterii se impune o analiză punctuală a schimbărilor în didactica specialității, cu particularizarea situațiilor pe domeniul de pregătire turism și alimentație.

a) Impactul tehnologiei

Tehnologiile digitale au redefinit procesul de predare-învățare. Un exemplu notabil este utilizarea simulărilor digitale în pregătirea elevilor pentru gestionarea comenzilor într-un restaurant, prin aplicații precum *Toast Simulator*. Aceste tehnologii permit elevilor să exerseze situații reale într-un mediu virtual sigur. Conform lui Prensky (2001), „*generația nativilor digitali necesită o educație centrată pe interactivitate și tehnologie*”, iar acest lucru este evident în adoptarea realității crescute pentru a prezenta procesele culinare.

b) Adaptarea generației Z și Alpha

Pentru a răspunde nevoilor elevilor digitalizați, metodele de predare trebuie să fie axate pe experiență. Spre exemplu, proiectele bazate pe gamificare, precum simularea unui eveniment gastronomic internațional, au demonstrat că elevii sunt mai implicați și motivați (Gee, 2003).

c) Integrarea educației pentru sustenabilitate

Educația în domeniul alimentației și turismului trebuie să promoveze practici sustenabile. Un exemplu concret de organizare a unor activități de tip *Zero Waste Cooking*, unde elevii sunt învățați să reducă risipa alimentară prin utilizarea completă a ingredientelor.

3. Promovarea creativității și aptitudinilor elevilor

Creativitatea și aptitudinile sunt elemente esențiale în formarea capitalului uman, definind capacitatea individuală de a aduce valoare adăugată în mediu profesional.

Creativitatea și educația

Conform lui Stoican (2012) subliniază că „*creativitatea este motorul inovării și progresului, iar educația joacă un rol esențial în cultivare și valorificarea acestui potențial*”. Creativitatea ca dimensiunea a capitalului uman, conform lui Becker (1993), reprezintă „*ansamblul competențelor, cunoștințelor și abilităților pe care indivizii le dețin și le pot valorifica în activitățile economice*”. În acest context, creativitatea se manifestă prin capacitatea elevilor de a găsi soluții inovatoare la problemele întâlnite în domenii precum turismul și alimentația.

În educație, creativitatea poate fi stimulată prin metode active de predare cum ar fi:

- proiecte tematice: de exemplu, elevii pot fi implicați în organizarea unui „*Festival al gusturilor locale*”, unde sunt încurajați să creeze meniuri bazate pe inovație culinară.

- ateliere de design culinar: acestea dezvoltă imaginația și abilitățile artistice, contribuind la formarea unei gândiri estetice aplicabile în industria ospitalității.

Aptitudinile și rolul educației

Educația are un impact direct asupra dezvoltării aptitudinilor. Specialiștii în științele educației argumentează că „*aptitudinile elevilor nu sunt doar moștenite sau învățate, ci și modelate de un mediu educațional stimulat*”. Integrarea creativității și aptitudinilor în educația profesională sunt acțiuni care evidențiază că „*educația este catalizatorul care transformă potențialul creativ în competențe aplicabile*”.

în economie". În domeniul educației profesionale pentru turism și alimentație publică, acest lucru înseamnă pregătirea elevilor nu doar pentru a executa sarcini, ci pentru a inova și a aduce o valoare în activitățile lor.

Ca metode de dezvoltare a creativității în educația profesională putem considera abordările interdisciplinare. Elevii sunt implicați în activități care combină diferite domenii, cum ar fi marketingul, gastronomia și designul. De exemplu, un proiect în care elevii creează un concept pentru un restaurant tematic îi provoacă să gândească inovator, să colaboreze și să integreze cunoștințe din mai multe arii.

4. Formarea personalității profesorilor

a) Dezvoltarea competențelor digitale și pedagogice

Conform lui Fullan (2013), „schimbarea începe cu profesorii”, iar aceștia trebuie să fie în permanență pregătiți pentru a utiliza noi tehnologii. Participarea la workshop-uri de tip *EdTech for Culinary Arts* asigură pregătirea adecvată pentru integrarea tehnologiilor în clasă.

b) Colaborarea interdisciplinară

Integrarea unor module de educație financiară în curriculum, cum ar fi „*Costurile meniurilor și profitabilitatea*”, permite elevilor să înțeleagă dimensiunea economică a industriei alimentare.

c) Rolul leadership-ului educațional

Profesorii pot modela comportamentul prin exemplul personal. Implicarea lor în proiecte internaționale, cum ar fi Erasmus+ cu tematică gastronomică, Word Skills aduce perspective noi în procesul educațional.

5. Direcții strategice pentru viitor

a) Implementarea în curriculum

Adăugarea de module noi, cum ar fi *Nutriție sustenabilă* sau *Design culinar, Gastronomie sustenabilă* poate oferi elevilor competențe diversificate, relevante pentru industria prezentă a ospitalității.

b) Evaluarea performanțelor elevilor

O prezentare inovatoare este evaluarea prin portofolii digitale, care documentează proiectele practice ale elevilor, oferind o imagine completă a competențelor acestora.

c) Colaborarea internațională

Schimbările de experiență cu școli din alte țări contribuie la dezvoltarea competențelor interculturale. Un exemplu concret este participarea elevilor la un proiect comun privind „Bucătăria fără frontiere”, organizat în colaborare cu școli din Italia și Franța.

6. Concluzii

Educația în domeniul turismului și alimentației publice se află într-o continuă schimbare. Integrarea tehnologiilor moderne, promovarea sustenabilității și dezvoltarea personală a profesorilor sunt elemente esențiale pentru succesul educației viitoare. Așa cum sublinia Piaget (1950), „*scopul educației nu este doar să formeze specialiști, ci să modeleze oameni compleți*”.

BIBLIOGRAFIE

1. Bates, AW - "Predarea într-o era digitală: linii directoare pentru proiectarea predării și învățării", Vancouver: Tony Bates Associates Ltd, 2015,
2. Becker, GS – "Capital uman: o analiză teoretică și empirică, cu referire specială la educație". Ediția a 3-a. Chicago: University of Chicago Press, 1993,
3. EL și Ryan, RM – "Motivația intrinsecă și autodeterminarea în comportamentul uman". New York: Springer Science & Business Media, 1985,
4. Dewey, J. – "Experiență și educație". New York: Macmillan, 1938,
5. Fullan, M. – "The New Pedagogy: Students and Teachers as Learning Partners", Toronto, 2013,
6. Piaget, J, "Une expérience sur la psychologie du hasard chez l'enfant: le tirage au sort des couples". *Acta Psychologica*, 7, 323–336. [https://doi.org/10.1016/0001-6918\(50\)90022-9](https://doi.org/10.1016/0001-6918(50)90022-9)
7. Prensky, M. – "Digital Natives, Digital Immigrants, On the Horizon" (MCB University Press), Vol. 9 No. 5, October 2001,
8. Stoican, M. – "Formarea capitalului uman în cadrul economiei inovatoare", Ed. Univ. Transilvania, Brașov, 2012.

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA BIOLOGIEI

PROF. FLEȘARIU ELENA PETRONELA

LICEUL TEHNOLOGIC "MALAXA"

Didactica biologiei, ca ramură a pedagogiei, se află într-o continuă transformare pentru a răspunde nevoilor societății moderne și pentru a îmbunătăți procesul de învățare al elevilor. Schimbările din acest domeniu sunt influențate de progresele în știință, tehnologie și pedagogie, dar și de noile cerințe ale societății în ceea ce privește educația.

Disciplina biologie, ca toate disciplinele, trebuie să se alinieze la schimbările pozitive din învățământ. În acest referat vom explora principalele coordonate ale schimbării în didactica biologiei, punând accent pe utilizarea tehnologiei și integrarea abordărilor interdisciplinare.

Didactica modernă promovează trecerea de la o abordare tradițională, centrată pe profesor, la una în care elevul este în centrul procesului educativ. Metode precum învățarea prin descoperire, învățarea bazată pe probleme sau metoda experimentului devin tot mai populare. Dar cea mai interesantă metodă este instruirea asistată de calculator, care îi oferă elevului posibilitatea de a învăța prin cercetare, prin descoperire, de a interacționa și de a răspunde la diverși stimuli vizuali sau auditivi. Calculatorul oferă un set variabil de informații, imagini, desene grafice, întrebări, probleme. Este un mediu interactiv care crește atenția și motivația elevului indiferent de gradul de dificultate. Utilizarea resurselor digitale, a platformelor educaționale, aplicațiile de simulare (de exemplu, simulatoare de microscopie sau modele 3D ale organismelor), și instrumentele de realitate augmentată sunt resurse valoroase pentru predarea biologiei. Acestea permit elevilor să exploreze concepte complexe într-un mod interactiv și atractiv. În abordarea constructivistă accentul se pune pe dezvoltarea competențelor de gândire critică și pe construirea activă a cunoștințelor de către elevi. În biologie, acest lucru se reflectă în activități precum simulări ecologice, studii de caz sau analiza problemelor de mediu.

Diferențierea și personalizarea învățării

- Elevii învață în ritmuri diferite și au stiluri de învățare variate. În acest context, profesorii de biologie adaptează materialele didactice pentru a răspunde acestor nevoi diverse.

Conexiuni între biologie și alte discipline

- Biologia este legată intrinsec de chimie, fizică, matematică și chiar de științele sociale.

- Exemple includ utilizarea statisticii în studiile ecologice sau analiza genetică cu ajutorul tehnologiei computerizate.

Educația pentru dezvoltare durabilă

- Problemele de mediu, cum ar fi schimbările climatice și pierderea biodiversității, necesită o înțelegere aprofundată a biologiei.

- Elevii sunt încurajați să participe la proiecte care promovează conservarea naturii, reciclarea și utilizarea responsabilă a resurselor naturale.

Evaluarea în didactica biologiei

- Evaluarea tradițională, bazată pe teste scrise, este completată de metode alternative, cum ar fi portofoliile, proiectele și autoevaluarea.

- Platformele digitale permit evaluarea interactivă și în timp real, oferind feedback imediat elevilor.

Concluzie

Coordonatele schimbării în didactica biologiei reflectă nevoia de adaptare la noile realități ale educației. Accentul pe metode interactive, utilizarea tehnologiei și integrarea abordărilor interdisciplinare contribuie la formarea unor elevi mai bine pregătiți pentru a înțelege și a rezolva problemele complexe ale lumii contemporane. Prin promovarea gândirii critice, a colaborării și a responsabilității față de mediu, didactica biologiei își consolidează rolul esențial în educația modernă.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I. – *"Metode de învățământ"*. Editura Polirom, Iași, 2000,
2. Istrate, O. – *"Educația în era tehnologiilor digitale"*. Editura Universitară, București, 2012,
3. Oprea, C. L. – *"Strategii didactice interactive: Repere teoretice și practice"*. Editura Polirom, Iași, 2008,
4. Pânișoară, G., & Pânișoară, I. O. – *"Pedagogie. Fundamentarea teoretică a educației"*. Editura Polirom, Iași, 2019,
5. Ministerul Educației Naționale – *"Ghid de utilizare a resurselor digitale în predarea științelor"*, București: MEN, 2020.

TEST ONLINE CLASA A IX-A

UTILIZAREA APLICAȚIEI GOOGLE MAPS

PROF. GRIDEAN RALUCA-ANDREEA
LICEUL TEORETIC „MITROPOLIT IOAN MEȚIANU” ZĂRNEȘTI

- Pentru rezolvarea corectă a tuturor cerințelor se acordă 90 de puncte. Din oficiu se acordă 10 puncte.
- Timpul efectiv de lucru este de 50 de minute.

16 p I. Accesați aplicația Google Maps (<https://maps.google.com/>):

4 p 1. Numiți obiectivul natural situat la 57.507824961006875, -6.183469563091765.

4 p 2. Numiți obiectivul antropic situat la -13.162859123130227, -72.54489852980585.

4 p 3. Numiți obiectivul antropic situat la 29.97941105612107, 31.13418043981949.

4 p 4. Numiți obiectivul natural situat la 9.830341966758283, 124.13971846932809.

12 p II. Accesați aplicația Google Maps (<https://maps.google.com/>) și identificați coordonatele geografice ale următoarelor obiective turistice:

4 p 1. Coordonatele geografice ale clădirii Burj Khalifa Sheikh Mohammed sunt: ...

(Sursa imaginii: <https://lh7->

[us.googleusercontent.com/py4CPbT8F7P5R14jADw7V0FAK5pPUvshND4FNXAKVBfzxm4Slu57TUW Tth7dpw9DZnelinZD-zEMLUE8R93hdKajzL4cU62nqKw4CCdLZjAXZJCpcRWxnXDPIbapVorSTPNUx8k10NSse7l8Cqfeof0KXTEdbA](https://lh7-us.googleusercontent.com/py4CPbT8F7P5R14jADw7V0FAK5pPUvshND4FNXAKVBfzxm4Slu57TUW Tth7dpw9DZnelinZD-zEMLUE8R93hdKajzL4cU62nqKw4CCdLZjAXZJCpcRWxnXDPIbapVorSTPNUx8k10NSse7l8Cqfeof0KXTEdbA))

4 p 2. Coordonatele geografice ale cascadei Niagara sunt: ...

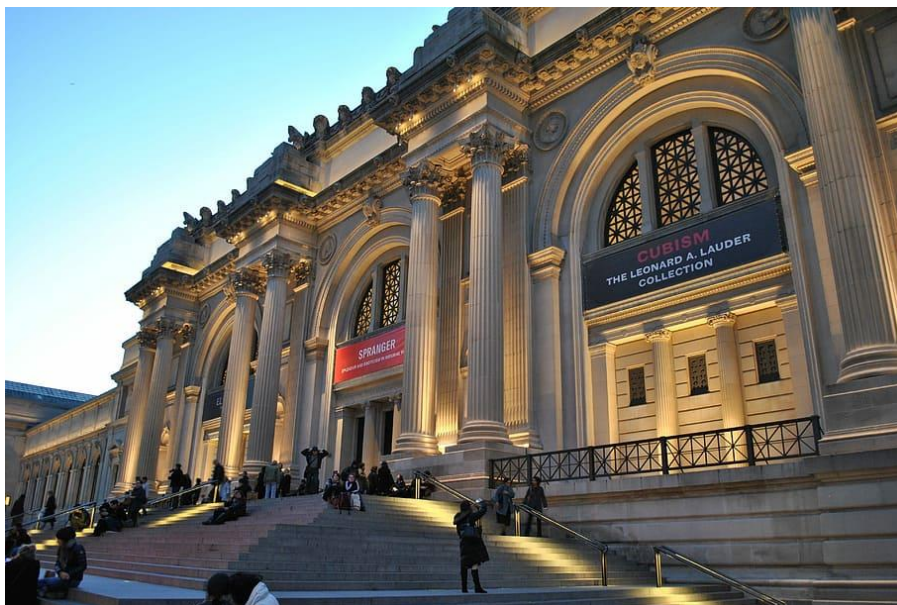
(Sursa imaginii: https://lh7-us.googleusercontent.com/LhBWqxI6HaDhHDYW-KCVn2BhyNf-UIy6tkv6eGe91MXIuLDtyE98NYPNgHfgWn07yLjzF6qEXiaqrbICsR1ej6p9L0ZssG2PJX_4LTO777tbWzwzMOVVExeZfLetqFvo-duSQsedZEVUR_IIeIfGicIwX_S_)

4 p 3. Coordonatele geografice ale Casei care dansează din Praga sunt: ...

(Sursa imaginii: <https://lh7-us.googleusercontent.com/9ktiQwPVRo7sIBhQkhJ-3ifA5ttDZ68-8y01fuCdaBIHzf9F2udQGxu05DXSbcUfRtbEaSsXXqPyKiI4CumXwRHHCh8YxDRNI2eMUcIovRDJT2ozck7R70VLUE3I2h0Ibf-YOUZtwLViKV4RgGwT0cdVMpiT>)

31 p III. Accesați aplicația Google Maps (<https://maps.google.com/>). Identificați pe hartă Metropolitan Museum of Art, unul dintre cele mai importante muzee ale lumii și răspundeți următoarelor cerințe:

(Sursa imaginii: <https://lh7-us.googleusercontent.com/JZSmEvmbEXl0UDweOnkrRxFLjWIWVktfELIwn6xIkHNBSapPMn-AwSrBG7eZqrsA1nAqphHGTNaTj->

[IlmilEXOZT5wWomitjWAByprTdOn8dNBucUBwjz_7nuxXRCK8RmIwZrO1g-I7kC4QsVyHBzplpf4_](https://lh7-us.googleusercontent.com/JZSmEvmbEXl0UDweOnkrRxFLjWIWVktfELIwn6xIkHNBSapPMn-AwSrBG7eZqrsA1nAqphHGTNaTj-IlmilEXOZT5wWomitjWAByprTdOn8dNBucUBwjz_7nuxXRCK8RmIwZrO1g-I7kC4QsVyHBzplpf4_))

3 p 1. Muzeul se află pe teritoriul statului ...

3 p 2. Acesta se află în orașul ...

4 p 3. Coordonatele lui geografice, măsurate în grade, minute și secunde sunt (luați cu copy/paste de pe hartă)

3 p 4. Din punct de vedere latitudinal se află în emisfera ...

3 p 5. Din punct de vedere longitudinal se află în emisfera ...

4 p 6. Cel mai apropiat hotel este ...

4 p 7. Dacă mergem cu mașina, distanța de la Metropolitan Museum of Art până la cel mai apropiat aeroport este de ...

4 p 8. Dacă mergem pe jos, distanța de la Metropolitan Museum of Art până la cel mai apropiat aeroport este de ...

3 p 9. Utilizând Google Street View, realizați o captură de ecran cu intrarea principală a muzeului.

31 p IV. Pe Google Maps selectați o hartă "Teren" a Munților Alpi. Indicați traseul telegondolelor Luftseilbahn Wengen Männlichen și Gondelbahn Grindelwald Männlichen și răspundeți următoarelor cerințe:

4 p 1. Altitudinea la care se află stația de plecare a telegondolei Luftseilbahn Wengen Männlichen este:

- a. 1200 m b. 1240 m c. 1260 m d. 1300 m

4 p 2. Altitudinea la care se află stația terminus a telegondolei Luftseilbahn Wengen Männlichen este:

- a. 2200 m b. 2240 m c. 2300 m d. 2430 m

4 p 3. Altitudinea la care se află stația de plecare a telegondolei Grindelwald Männlichen este:

- a. 900 m b. 960 m c. 980 m d. 1000 m

4 p 4. Diferența de nivel dintre stațiile telegondolei Wengen Männlichen este:

- a. 1000 m b. 1040 m c. 1080 m d. 1120 m

4 p 5. Diferența de nivel dintre stațiile telegondolei Wengen Männlichen este:

- a. 5 curbe de nivel principale c. 10 curbe de nivel principale
b. 8 curbe de nivel principale d. 12 curbe de nivel principale

4 p 6. Distanța în linie dreaptă între stațiile telegondolei Grindelwald Männlichen este de:

- a. 5,37 km b. 5,80 km c. 6,07 km d. 6,30 km

4 p 7. Cea mai abruptă parte a traseului între Grindelwald și Männlichen este cuprinsă între:

- a. Chalet Spinne-Hollenstein b. Grindelwald-Chalet Spinne
c. Hollenstein-Männlichen

3 p 8. Utilizând Google Street View, realizați o captură de ecran cu orașul Wengen văzut de la stația terminus a telegondolei de la Männlichen.

BAREM DE EVALUARE ȘI NOTARE

Se punctează oricare alte formulări/modalități de rezolvare corectă a cerințelor.

Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit prin barem.

Nu se acordă fracțiuni de punct.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Nota finală se calculează prin împărțirea la 10 a punctajului total acordat.

I. Se acordă câte 4 puncte pentru răspunsurile corecte:

1. The Storr, The Old Man of Storr
2. Machu Picchu
3. Necropola Giza, Khufu Ship
4. Chocolate Hills/Dealurile de Ciocolată

TOTAL SUBIECTUL I (1+2+3+4) = 16 puncte

II. Se acordă câte 4 puncte pentru răspunsurile corecte:

1. 25.197420251229328, 55.274376403892866

2. 43.082933699436424, -79.07422726922324

3. 50.07555094801911, 14.414218742237916

TOTAL SUBIECTUL II (1+2+3) = 12 puncte

III.

1. Se acordă 3 puncte pentru răspunsul corect: SUA/USA/Statele Unite ale Americii.

2. Se acordă 3 puncte pentru răspunsul corect: New York.

3. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 40.77951780044127, -73.96323326856005

4. Se acordă 3 puncte pentru răspunsul corect: nordică/N.

5. Se acordă 3 puncte pentru răspunsul corect: vestică/V.

6. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: The Carlyle, A Rosewood Hotel.

7. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 15,0 km.

8. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 11,2 km.

9. Se acordă 3 puncte pentru atașarea unui document PDF, imagine sau document cu intrarea principală a muzeului, utilizând Google Street View.

Total III (1+2+3+4+5+6+7+8+9) = 31 puncte

IV.

1. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 1 c

2. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 2 b

3. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 3 b

4. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 4 b

5. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 5 c

6. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 6 c

7. Se acordă 4 puncte pentru răspunsul corect: 7 a

8. Se acordă 3 puncte pentru atașarea unui document PDF, imagine sau document cu orașul Wengen văzut de la stația terminus a telegondolei de la Männlichen, utilizând Google Street View.

Total IV (1+2+3+4+5+6+7+8) = 31 puncte

TOTAL (I+II+III+IV) = 90 puncte

Se acordă din oficiu 10 puncte

**VALENȚE INFORMATIV-FORMATIVE
ALE METODELOR ACTIV-PARTICIPATIVE APLICATE
ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL ȘI TEHNIC**

PROF. CĂTĂLINA ITIGAN

PROF. GHINEA ELENA

COLEGIUL TEHNIC "SIMION MEHEDINȚI" CODLEA

În școală, formarea personalității elevului este supusă permanent influenței pe care profesorul o exercită asupra sa. Cunoașterea modului în care elevul evoluează de-a lungul procesului instructiv-educativ este o condiție prealabilă care angajează profesorul în orice activitate de natură didactică. Procesul de formare a elevului presupune intervenția profesorului prin crearea situațiilor didactice favorabile învățării și optarea în funcție de situația școlară dată pentru unul sau altul din mijloacele de învățământ. Opțiunea este dependentă în mare măsură de cunoașterea valențelor psihopedagogice ale mijloacelor de învățământ. Acestea sunt:

- *Antrenarea permanentă* a elevilor la un efort intelectual susținut și înarmarea acestora cu capacități necesare unei activități de învățare productivă, reprezintă modalitatea cea mai eficientă de educare a elevilor în spiritul unei atitudini conștiente și active.

- *Strategia învățării interactive* solicită mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității, se bazează pe cooperarea dintre copii în timpul unei activități; ei trebuie să relaționeze unii cu alții, astfel încât responsabilitatea individuală să devină presupuziția majoră a succesului. Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

- *Interactivitatea* presupune o învățare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

Elevii trebuie învățați să gândească critic, creativ, constructiv, eficient. A gândi critic înseamnă a emite judecăți proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să privești cu simțul răspunderii greșelile tale și să le poți corecta, a primi ajutorul altora și a-l oferi celor care au nevoie de el. Capacitatea de a gândi critic se dobândește în timp, permițând elevilor să se manifeste spontan, fără îngrădire, ori de câte ori se creează o situație de învățare.

Însușirea cunoștințelor din domeniul alimentației publice este esențială pentru absolvenții învățământului liceal și profesional. Economia de piață este o formă superioară a economiei de schimb în cadrul căreia se produc mutații esențiale la care sunt solicitați să participe practic toți cei angajați în activități economice. De aceea, însușirea disciplinelor tehnice trebuie să se realizeze în mod activ. Aceasta înseamnă că în procesul învățării, elevii și studenții vor putea să pună probleme, să formuleze întrebări cu privire la problemele studiate, să caute răspunsuri și soluții la problematica studiată, fie bazându-se pe cunoștințe deja acumulate, fie însușindu-și noi cunoștințe.

Disciplinele profilului servicii, prin interacțiunea cu realitatea cotidiană, oferă un cadru optim de formare-educare pentru viitor a tineretului.

Strategiile didactice interactive au în vedere sprijinirea dezvoltării elevului pe baza interacțiunilor sociale ce conduc la formarea profilului intelectual și psihologic și integrarea acestuia în societate, profesorul are un rol decisiv în crearea ocaziilor de interacționare dintre elevi, propune o serie de competențe necesare susținerii învățării prin cooperare, cum ar fi competențele organizatorice, empaticе, alături de cele științifice, metodice, manageriale și psihosociale.

Interactivitatea are la bază relațiile reciproce și se referă la procesul de învățare activă, în cadrul căruia, cel care învață acționează asupra informației pentru a o transfera într-una nouă, personală. Interactivitatea presupune atât competiția, cât și cooperarea, care nu sunt antitetice, ambele implicând un anumit grad de interacțiune.

În vederea atingerii unui scop în cadrul activităților de predare-învățare profesorul are menirea de a alege calea cea mai eficientă pentru informarea și formarea educaților. Metodele de eficientizare a lecțiilor, sub îndrumarea cadrului didactic sau în mod independent, înlesnesc însușirea cunoștințelor elevilor, formarea de priceperi, deprinderi, aptitudini și atitudini. Prin intermediul acestor metode profesorul stăpânește acțiunea instructivă, stimulează interesul de a cunoaște, dezvoltă procesele psihice și motorii concomitent cu modelarea atitudinilor, opiniilor, convingerilor, sentimentelor, calităților morale.

Prin aplicarea în clasă a metodelor interactive de grup, elevii își exercită capacitatea de a selecta informații, de a comunica idei și deprind comportamente de învățare necesare în viața de școlar și adult. Efortul lor trebuie să fie unul intelectual, de exersare a proceselor psihice și de cunoaștere, de abordare a altor dimensiuni intelectuale, interdisciplinare, decât cele clasice.

În concluzie, dezvoltarea gândirii critice, caracterul formativ și informativ, valorificarea experienței proprii a elevilor, determinarea elevilor de a căuta și dezvolta soluții la diverse probleme, evidențierea modului propriu de înțelegere, climatul antrenant, relaxat, bazat pe colaborarea, încrederea și respectul dintre învățător - elev/ elevi, elev - elev/ elevi sunt câteva dintre avantajele metodelor și

tehnicilor active care fac din lecție o aventură a cunoașterii în care elevul participă activ, după propriile puteri.

Modulele de specialitate au un caracter specific inter - și transdisciplinar și totodată dual: teoretic și practic, științific și tehnologic.

Inter - și transdisciplinaritatea asigură elevilor formarea competențelor transferabile, dezvoltarea competențelor de comunicare, intercunoașterea, autocunoașterea, asumarea rolurilor în echipă, formarea comportamentului prosocial, evaluarea formativă.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I. – *"Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii"*. București, Editura Aramis, 2020,
 2. Drăghicescu, L., Petrescu, A.M., Stăncescu, I. – *"Rolul strategiilor didactice interactive în ameliorarea calității învățării. Educație și comunicare"*. Târgu Mureș, Editura Universității „Petru Maior” , 2008,
 3. Păcurari, O. – *"Instruirea diferențiată din perspectiva noilor teorii ale inteligenței: implicații pentru formarea cadrelor didactice, teză de doctorat"*, Universitatea București, 2004,
- * "Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice", <http://iteach.ro/cursuri/mod/resource/view.php?id=6>, 2014,
- * <http://forum.portal.edu.ro>,
- * www.psihopedagogie.blogspot.com.

EDUCAȚIA: PROVOCARE ȘI VOCAȚIE

PROF. GYÖNGYVÉR CSERE

LICEUL TEORETIC "MIKES KELEMEN" SFÂNTU GHEORGHE

Predarea limbii române presupune dezvoltarea unor competențe variate: lingvistice, literare, comunicative și culturale. Implementarea bunelor practici în acest proces asigură un mediu de învățare dinamic, interactiv și eficient.

Bunele practici în educație sunt strategiile, abordările și metodele utilizate ca profesorul să asigure un mediu de învățare eficient și motivant pentru elevi. Rolul cadrului didactic este esențial, fiind acela de a ghida, inspira și sprijini dezvoltarea elevilor, nu numai din punct de vedere a inteligenței tradiționale, cognitive, dar și a inteligenței emoționale.

Bunele practice sunt multe și diferite fiecare având un rol definitoriu în dezvoltarea copilului: învățarea centrată pe elev, integrarea metodelor interactive, utilizarea tehnologiei în procesul didactic, învățarea prin colaborare, activități interdisciplinare, evaluările constructive, dezvoltarea creativității, lectura pentru dezvoltarea competențelor și pentru dezvoltarea inteligenței emoționale.

Învățarea centrată pe elev este poate una din cele mai importante metode abordate în sala de clasă, care înseamnă adaptarea conținutului și a metodei de predare la nivelul de cunoștințe, interesele și nevoile fiecărui elev. Se pot utiliza sondaje de interes sau discuții libere pentru a identifica preferințele elevilor în privința temelor abordate în literatură sau exercițiilor de limbă. Exercițiile, proiectele trebuie adaptate la nivelul copiilor.

O altă practică care dezvoltă competențele elevilor este integrarea metodelor interactive, folosirea jocurilor didactice, dezbaterilor și activităților de grup este o bună practică în atingerea scopului. De exemplu, în predarea gramaticii, pot fi utilizate jocuri precum să completeze propoziția sau să descopere greșeala, să aleagă variantele adevărat/fals, quiz-uri cu care pot exersa diferite probleme de gramatică.

Pentru literatură, dezbaterile pe teme controversate din texte pot stimula gândirea critică. O metodă foarte creativă care dezvoltă comunicarea și stimulează gândirea critică este metoda tribunalului literar. De exemplu, la studierea romanului realist obiectiv, *Ion de Liviu Rebreanu* putem organiza un tribunal literar la care elevii împărțiți pe roluri: apărător, judecător, etc. vor decide dacă personajul Ion este sau nu vinovat pentru moartea Anei.

Utilizarea tehnologiei în procesul didactic este o altă metodă prin care generația de elevi digitalizați pot fi atrași să fie mai activi la orele de limba și literatura română. Astfel, integrarea platformelor digitale,

aplicațiilor interactive și resurselor multimedia este o alegere bună pentru predarea sau exersarea unor funcții comunicative ale limbii. Se pot folosi platforme educaționale pentru teme interactive, aplicații precum Wordwall pentru dezvoltarea abilității de limbă, Kahoot pentru evaluări rapide sau video clipuri, podcast-uri pentru a ilustra contexte literare și lingvistice.

Cercurile de literatură sunt o provocare pentru profesorii de limba și literatura română. Totuși experiența spune că dacă tinerilor le oferim ocazia să vorbească despre experiențele lor culturale, ce au citit și cum au ales lectura lor, ei se deschid și cercurile de lectură pot fi un dialog interesant între profesori și liceeni. La cercurilor de lectură elevii pot analiza împreună o operă literară și pot crea prezentări interactive sau recenzii video pentru a exprima perspectivele lor. La astfel de activități putem îmbina literatura cu alte domenii, precum istoria, arta sau tehnologia. Astfel elevii vor reuși să integreze analiza contextului social și istoric în operele literare. Această metodă dezvoltă nu numai cunoștințele elevilor, dar și cultura lor generală.

La cercurile de lectură putem îndemna elevii să scrie poezii, povestiri sau articole, blog-uri pe teme diverse, astfel dezvoltăm creativitatea lor. La cercul de lectură profesorul poate organiza și clubul scriitorilor, unde elevii își prezintă creațiile și primesc feedback constructiv, dar se pot întâlni și cu scriitori, poeți la o activitate *Întâlniri scriitori-cititori*. Încurajarea lecturii prin recomandări personalizate și acces la diverse tipuri de texte din literatura contemporană, ajută ca citirea să fie o activitate plăcută. Profesorul poate sugera titluri moderne care să rezoneze cu preocupările elevilor.

Explorarea culturală este foarte importantă. Integrarea elementelor de cultură românească și universală în predare este obligatoriu. Profesorul poate folosi texte literare pentru a discuta tradiții, obiceiuri sau aspecte interculturale. Elevii pot pregăti prezentări prin care să prezinte mediul din care provin, obiceiurile lor. Se poate crea astfel o atmosferă deosebită și se valorizează contribuțiile elevilor și astfel și profesorul poate recunoaște progresului lor. Se pot acorda diplome simbolice sau se poate oferi apreciere verbală pentru ideile originale sau îmbunătățirile vizibile.

Aceste bune practici nu doar că îmbunătățesc procesul de predare, dar contribuie și la formarea unor competențe relevante pentru viața reală, cum ar fi comunicarea eficientă, gândirea critică și creativitatea. Rolul cadrului didactic este să fie un ghid, un mentor și un inspirator pentru elevi, sprijinindu-i să-și dezvolte potențialul la maxim.

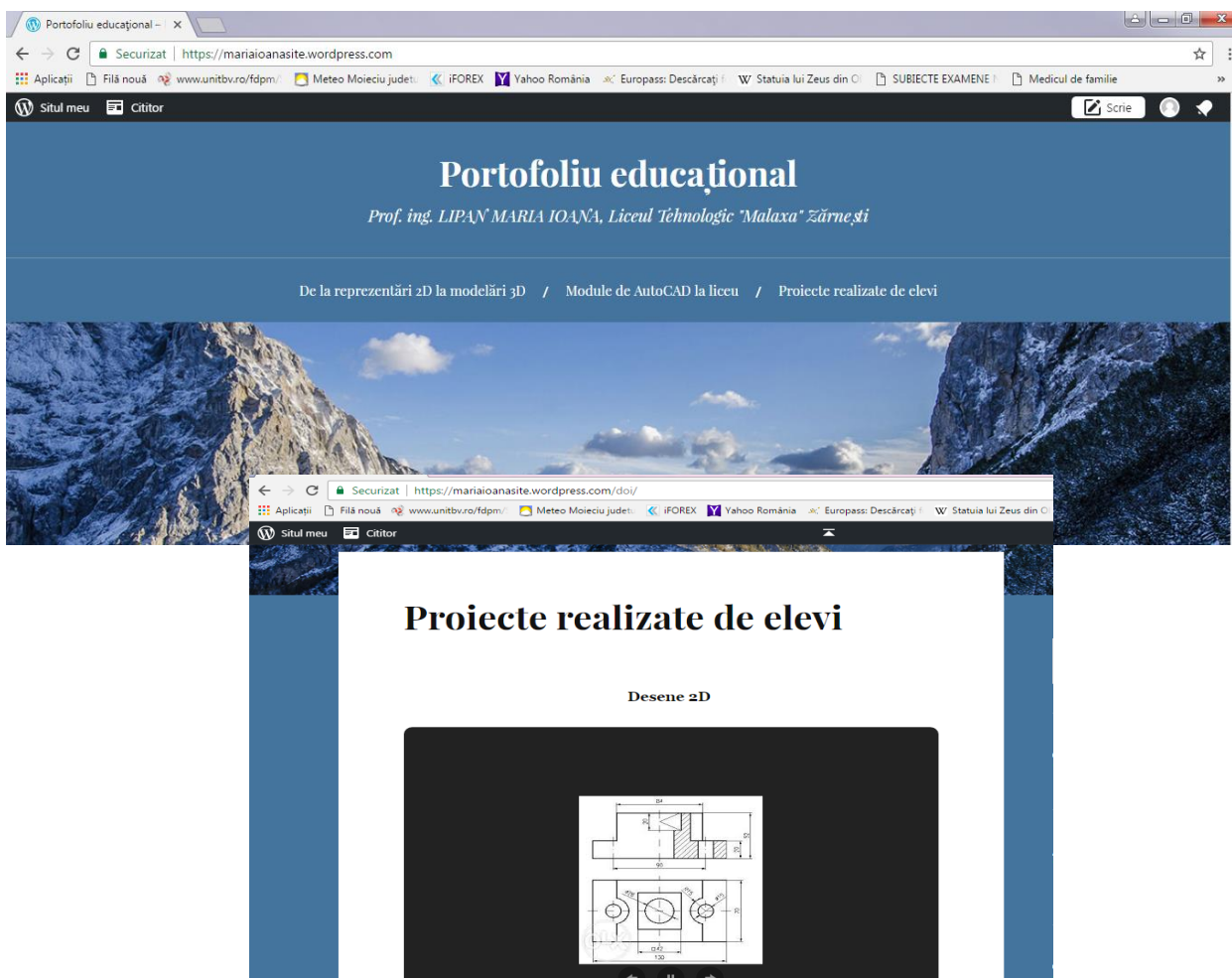
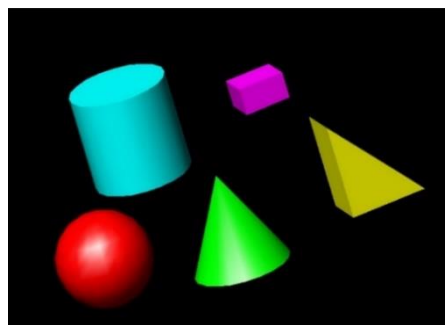
INSTRUMENTE INTERACTIVE TIC ÎN PREDAREA AUTOCAD-ULUI LA LICEU – BLOGUL PEDAGOGIC

PROF. LIPAN MARIA-IOANA
LICEUL TEHNOLOGIC "MALAXA"

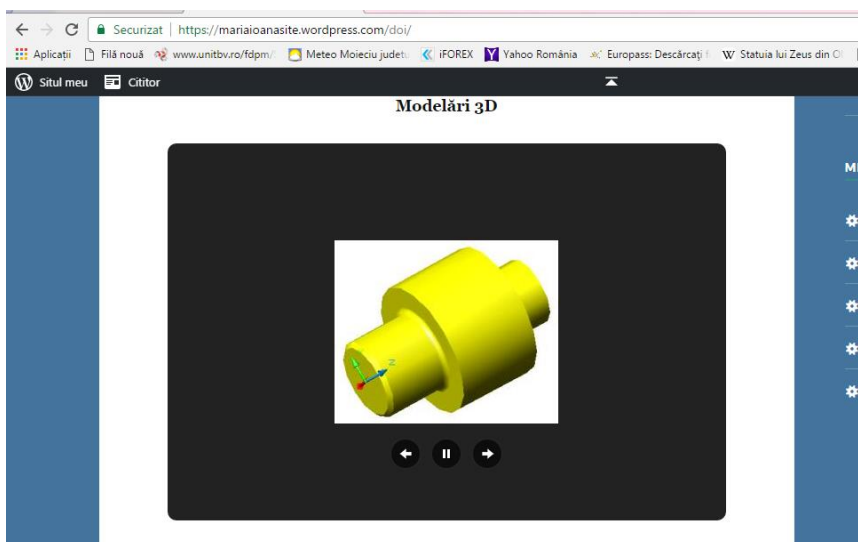
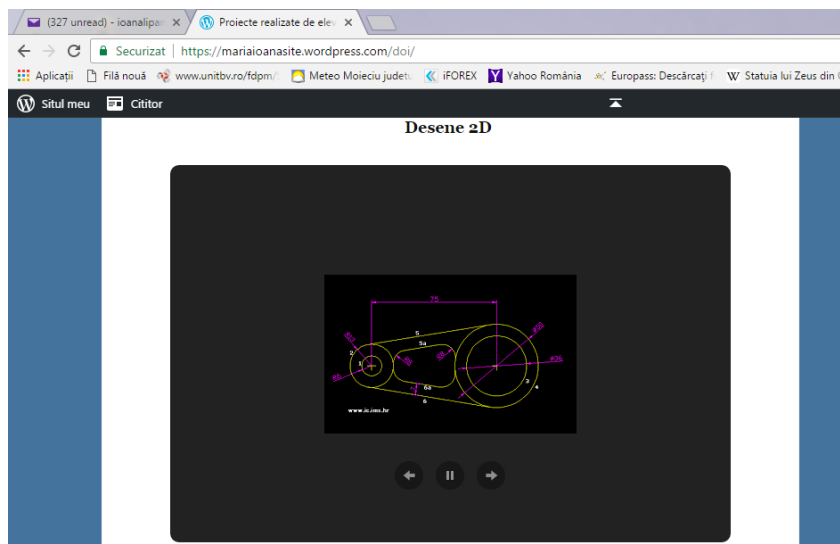
Model de bune practici

„Portofoliu educațional” disponibil la adresa <https://mariaioanasite.wordpress.com>.

Acest blog conține proiecte realizate de elevii de la clasele de mecanică cu specializarea - *Tehnician prelucrări pe mașini cu comandă numerică și Tehnician proiectant CAD*. Proiectele conțin desene 2D și 3D, realizate de elevi cu ajutorul programului AutoCAD care se învață în clasa a XI-a și a XII-a.

SIMPOZIONUL "PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII" – ZĂRNEȘTI, DECEMBRIE 2024

Module de AutoCAD la liceu

CAD - Proiectarea Asistată de Calculator - Computer-Aided Design

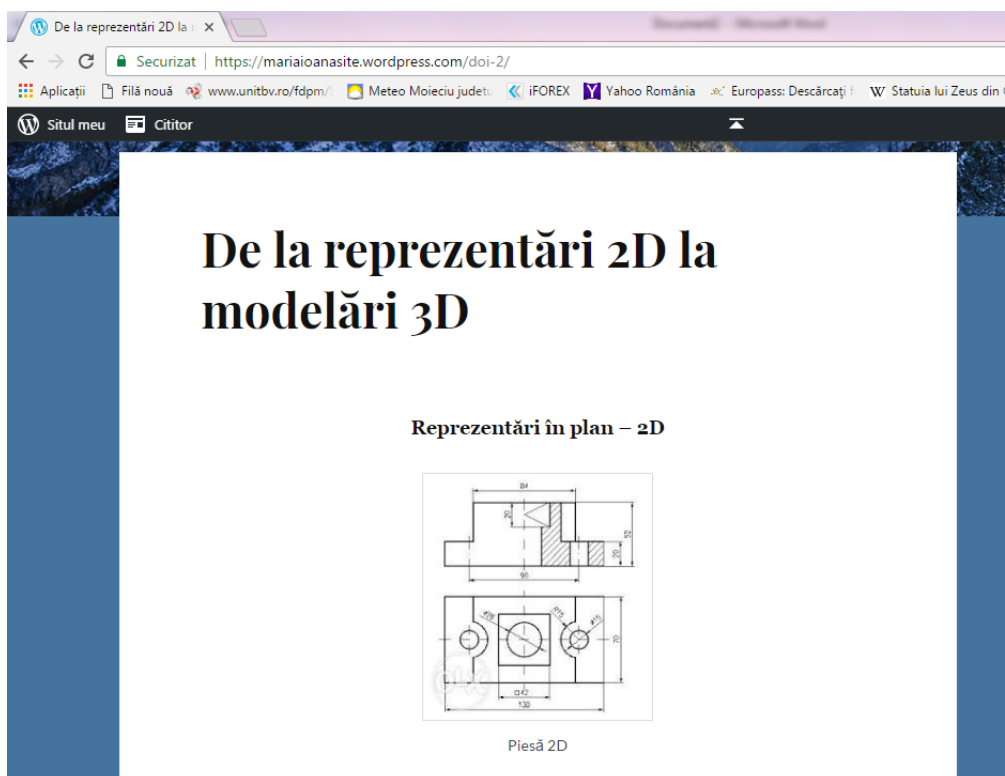
Lista modulelor de specialitate pentru învățarea programului **AutoCAD**, care se predau la liceu, clase cu specializările „**Tehnician prelucrări pe mașini cu comandă numerică**” și „**Tehnician Proiectant CAD**”.

Module care se predau la clasa a XI-a liceu:

1. **Utilizarea aplicațiilor de tip CAD**
2. Bazele desenării asistate de calculator
3. Elemente de interfață privind programul AutoCAD

Module care se predau la clasa a XII-a liceu:

1. Realizarea desenelor 2D
2. Modelarea 3D

Conșiderații teoretice despre blogul pedagogic

Termenul blog provine din contracția termenilor *web* și *log* și poate fi tradus aproximativ prin *jurnal de bord* sau *jurnal online*. El reprezintă o formă particulară a unui *site personal* și este în esență un spațiu individual de exprimare, caracterizat printr-o mare libertate editorială, ca și printr-o mare capacitate interactivă în timp real cu cititorii.

Blogul poate fi integrat relativ ușor în practica pedagogică, deoarece poate fi accesat de pe orice aparat cu conexiune la internet (PC, tabletă, telefon etc.). Din punct de vedere pedagogic, blogul poate

răspunde unor nevoi variate, cum ar fi: postarea și organizarea unor resurse de internet pentru predarea unui anumit curs, conținând instrucțiuni pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru și link-uri spre site-uri asociate, dar și posibilitatea adnotării acestor link-uri pentru a evidenția relevanța lor; crearea portofoliilor digitale; discutarea activităților realizate la ore și aprecierea acestora; publicarea rezultatelor muncii elevilor și postarea fotografiilor și comentariilor asupra activităților realizate la ore (funcția de asigurare a feedbackului); comunicarea cu părinții, care pot interacționa cu elevii și cu profesorul și pot urmări parcursul unui proiect; posibilitatea de a interacționa cu alte grupuri, comunități din școală și din afara ei, precum și din toată lumea.

Pentru profesor, posibilitatea de a avea într-un singur loc toate producțiile elevilor reprezintă o mare facilitate. Crearea unui blog de clasă este urmarea deciziei de a face publice creațiile elevilor, cu acordul și participarea lor. Expunerea acestor creații este mult mai largă decât ar permite-o sala de clasă, panourile din școală sau un format clasic de hârtie. Diversitatea mijloacelor de postare a producțiilor elevilor (texte, cărți digitale, înregistrări, clipuri video, filme) constituie un atu major al blogului.

Avantajele utilizării unui blog pedagogic:

- ✓ Un prim avantaj este cel al valorizării muncii elevilor. Produsele lor nu mai sunt destinate doar receptării de către profesor și colegi, ci pot fi văzute și de elevii din alte clase, alți profesori, familii.
- ✓ Un alt avantaj este dat de faptul că elevii știu de la bun început că producțiile lor sunt destinate a fi citite și de către alții, ceea ce sporește motivația lor de a munci mai mult, de a termina la timp sarcinile și mai ales de a-și da silința să lucreze cât mai bine. Acest lucru duce la crearea unor produse finite mult mai elaborate.
- ✓ Vizibilitatea mult mai mare a publicațiilor de pe un blog sporește motivarea elevilor de a lucra cât mai bine și implicarea lor mult mai mare în activități.
- ✓ Foarte important este și impactul la nivelul educativ și formativ pe care îl are crearea unui blog de clasă. Dincolo de achizițiile specifice disciplinei, folosirea lui deschide și multe oportunități pentru încurajarea și formarea unor deprinderi sociale, morale și a unor abilități de viață. Cel mai rapid apare sentimentul apartenenței la un grup, sporirea coeziunii colectivului.
- ✓ Elevul poate adăuga pe blog atât însemnări despre cursurile la care participă, cât și o listă de adrese web utile. Cel mai adesea blogul este folosit ca un instrument de lucru în grup, ca parte a unui proiect.

Structurarea materialelor constituie o etapă importantă pentru profesorul care coordonează blogul. Odată creat, blogul primește lucrările produse de elevi în timpul exercițiilor de desenare și realizare a

proiectelor tehnice. Aceste lucrări sunt trimise profesorului pe cale electronică. În același timp, blogul este și locul ideal pentru a realiza un adevărat jurnal de bord al orelor de specialitate.

În concluzie, utilizarea blogului este cu siguranță o modalitate interesantă și interactivă de predare-învățare, dar necesită un alt tip de organizare la nivelul activității profesorului și, de asemenea, este condiționată și de existența resurselor materiale necesare (conexiune internet, dispozitiv de afișare – laptop, tabletă, telefon etc.).

BIBLIOGRAFIE

- * <http://www.tribunainvatamantului.ro>,
- * Auxiliar curricular – Modelarea 3D,
- * Auxiliar curricular – Utilizarea aplicațiilor de tip CAD.

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII – ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR

PROF. ORATIE RAMONA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 "ACADEMICAN NICOLAE ZAMFIR" ZĂRNEȘTI

"Învățătorul cu adevărat înzestrat este acela care își aduce clasa la stadiul în care să poată spune: *Fie că sunt de față ori nu, clasa își continuă activitatea. Grupul și-a câștigat independența.*" (Maria Montessori)

În condițiile învățământului activ, învățătorului îi revin îndatoriri noi, complexe, referitoare la cunoașterea evoluției fiecărui copil și la evaluarea sistematică a achizițiilor acestuia. Constatând lacune în cunoștințe sau în deprinderile unui copil, el trebuie să-i organizeze procesul de învățare astfel încât, bazându-se pe achizițiile sale anterioare, să-i completeze lipsurile. În acest context, greșelile pe care le face elevul vor constitui un indicator al demersurilor și al achizițiilor sale, care îi permite învățătorului să construiască programul de recuperare bazat pe sprijin individual și eficace. Numai astfel, fiecare elev, își va constitui, cu ajutorul învățătorului propriul itinerar de învățare.

Actul didactic, în didactica sa, are caracter procesual, secvențial și poate fi reglat și autoreglat în permanență. Evaluarea vizează, deci, atât rezultatele învățării elevilor, cât și procesul însuși, în continua sa desfășurare.

Cunoașterea cu precizie de către învățător a obiectivelor urmărite de fiecare secvență, precum și a competențelor pe care trebuie să le dobândească elevii prin parcurgerea conținuturilor prevăzute de programele școlare constituie o condiție esențială pentru realizarea unui învățământ eficient. Ea permite organizarea demersului didactic ca sistem de relații între: obiectivele urmărite, conținut de predare-învățare, strategii (sarcini, situații de învățare), evaluare, progres școlar al fiecărui elev.

Coordonatele principale care trebuie să jaloneze organizarea, desfășurarea și conținutul activității diferențiate cu elevii în ciclul primar sunt:

1. Activitatea diferențiată cu elevii trebuie să asigure realizarea sarcinilor învățământului formativ ce vizează dezvoltarea armonioasă a tuturor lanțurilor personalității.
2. Activitatea diferențiată se desfășoară în cadrul procesului instructiv-educativ organizat cu întregul colectiv al clasei.
3. Obiectivele instructiv-educative ale activității diferențiate cu elevii trebuie realizate în principiu în timpul lecției.

4. Activitatea diferențiată trebuie să-i cuprindă pe toți elevii clasei, atât pe cei care întâmpină dificultăți, cât și pe cei cu posibilități deosebite, pentru ca folosindu-se metode și procedee specifice particularităților individuale, să se asigure stimularea dezvoltării lor până la nivelul maxim al disponibilităților pe care le are fiecare.
5. În tratarea diferențiată a elevilor se va evita suprasolicitarea lor față de potențialul psihic real.
6. Conținutul învățământului este comun obligatoriu, diferențiat sunt doar modalitățile și formele de predare-învățare.
7. În timpul activității diferențiate se vor folosi în permanență metode și procedee care antrenează în cel mai înalt grad capacitățile lor intelectuale, trezesc și mențin interesul față de obiectele și fenomenele studiate, stimulează atitudinea creatoare, solicită un efort acțional propriu, asigură o învățare activă și formativă.
8. Diferențierea activității în cadrul lecției presupune îmbinarea și alternarea echilibrată a activității frontale cu activitatea individuală și pe grupe de elevi.
9. Diferențierea activității cu elevii se realizează în toate momentele lecției. Volumul mereu în creștere al cunoștințelor ce trebuie însușite de elevi și capacitatea acestora de a le asimila satisfăcător creează un decalaj care determină o acțiune de renovare a învățământului pe mai multe planuri: obiective pedagogice și conținutul învățământului, structuri, organizare și tehnologie didactică.

În practica școlară tratarea diferențiată a elevilor se poate face și prin utilizarea unor game variate de muncă independentă, atât în clasă, cât și acasă. Procedeele sunt deosebit de eficiente atunci când stabilirea unor teme pe măsura elevilor se întemeiază pe o cunoaștere profundă a capacităților fiecărui elev și, mai ales, pe evidența dificultăților și a greșelilor caracteristice pe care aceștia le-au întâmpinat ori le-au săvârșit în lucrările precedente, fiindcă în funcție de acestea se pot alege, fie temele comune pe care să le rezolve independent toți elevii din clasă, fie temele care să ajute grupele de nivel sau pe fiecare elev în parte să se dezvolte la nivelul posibilităților lui.

Notarea constatărilor și observațiilor, a măsurilor ce trebuie luate, constituie un fel de memento pentru învățător de a căuta neconștient metode, procedee și mijloace prin care să elimine treptat deficiențele din pregătirea elevilor.

Învățătorul are la îndemână o multitudine de strategii corespunzătoare stilului de învățare și nevoilor fiecărui copil.

Problema instruirii diferențiate este de stringentă actualitate. Amploarea preocupărilor și efervescența discuțiilor pe această temă, precum și interesul crescând pentru găsirea unor soluții corespunzătoare sunt corelate cu intențiile factorilor decizionali, care încearcă să adapteze mai accentuat

învățământul la particularitățile psihofizice, individuale și de vârstă ale copiilor, în vederea dezvoltării depline a personalității acestora.

Din multitudinea factorilor care conduc la necesitatea realizării unei activități didactice diferențiate, acelea care au impus au fost deosebiriile dintre copii de aceeași vârstă, supuși unui proces comun de instruire, înțelegerea nevoii de a nu uniformiza, ci de a oferi condiții de afirmare a celor dotați cu înzestrări personale deosebite, ori cu ritmuri mai alerte ori mai lente în acumulări. Ele privesc dimensionarea psihologică a personalității umane care se distinge printr-o sinteză de dispoziții, tendințe biologice, înclinații înnăscute, pe de o parte, și însușiri formate în cursul vieții și activității, pe de altă parte. Deosebirile individuale sunt o realitate, iar natura și gradul lor de dezvoltare sunt de multe ori ușor sesizabile, astfel că nu ne vom găsi niciodată în fața omului în general, ci totdeauna în fața unui om particular, a unui individ care, de multe ori, se dovedește a fi o enigmă.

Cunoașterea copilului în vederea tratării lui diferențiate este un deziderat al învățământului. Această cunoaștere se realizează pe tot parcursul procesului instructiv educativ. "Omul este un mic univers" spunea Heraclit și de aceea trebuie să cunoaștem bine copilul și prin misiunea pe care o avem să contribuim la evoluția lui firească.

Acțiunea de diferențiere a activităților cu elevii, trebuie stabilită orientând-o după acele aspecte care influențează mai puternic randamentul acestora. Stabilirea unui sistem de lucru adecvat trebuie să se facă în funcție de "capacitatea de învățare" sau de "însușire" a informațiilor (receptivitate la învățare). Orice acțiune de diferențiere a instruirii trebuie să pornească de la sesizarea trăsăturilor comune, dar și a deosebirilor dintre subiecți, deosebiri manifestate pe mai multe planuri: tip dominant al proceselor nervoase superioare, dezvoltare intelectuală, capacitate de învățare, ritm de lucru, interes, înclinații.

Depistarea acestor trăsături care îi diferențiază pe elevi, stabilirea rolului fiecăreia în definirea comportamentului care conduce la obținerea performanțelor, reprezintă operația inițială, premisa oricărei acțiuni de tratare diferențiată a elevilor din ciclul primar.

Caracteristica acțiunii de diferențiere în planul organizării și desfășurării activității didactice o constituie nuanțarea modalităților de lucru, evitându-se separarea cu caracter permanent a copiilor capabili de un randament ridicat, de copiii lenți. Totodată, aceasta implică îmbinarea rațională, echilibrată, a activității frontale cu întreaga clasă și a activităților pe grupuri ori individuale, adaptate particularităților acestora.

Abordând stilul tratării diferențiate, clasa devine un mediu dinamic și mereu în schimbare, în care dascălii pot dovedi că apreciază pe fiecare dintre elevi și pe toți elevii.

Tratarea diferențiată este o premisă a prevenirii eșecului școlar și reprezintă garanția obținerii unor rezultate deosebite în munca institutorilor.

Timp îndelungat conceptul de educație a fost pătruns nu de ideea de libertate, ci de necesitate; nu de cerințele individului, ci doar de cele ale societății. Se știe însă că un spirit liber ar trebui să acționeze din propriul imbold, pe care îl „alege” din totalitatea ideilor sale. Prin libertate se educă stăpânirea de sine și activismul, ambele determinate de propria conștiință. Societatea în care trăim înaintează cerințe deosebite față de personalitatea copilului.

Politicile educaționale ne oferă să fim parte activă la provocările lumii contemporane: explozia demografică, imigrația și interculturalismul, amploarea tehnologiei și societatea informațională, poluarea mediului.

Pentru a realiza o educație modernă este nevoie de un învățământ formativ și în acest context, curriculumul, conceput ca un parcurs pentru viață al educabililor, trebuie să asigure dezvoltarea unei personalități deschise, flexibile și creatoare de valori. În societatea actuală are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să țină pasul cu evoluția societății și implicit a educației. Învățământul de astăzi a cunoscut transformări rapide pornind de la crearea mediului de învățare care poate eficientiza tehnicile de învățare și de muncă intelectuală sau le poate bloca, încetini uneori din lipsa banilor alături de dezinteresul dascălilor. Nevoile și cerințele copiilor „actori” pe scena educațională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de abordare a activității didactice.

De aceea se vorbește tot mai mult despre „educația modernă”. Astfel se poate observa că practicile pedagogice au evoluat de la un învățământ în care activitatea de predare și autoritatea cadrului didactic erau centrate spre un învățământ care pune elevul sau grupul de elevi în activitate plasându-i în centrul atenției sale prin recurs sistematic la demersuri de achiziție de cunoștințe. În acest context li se permite copiilor să depășească stadiul cunoștințelor empirice, parțiale, incomplete, limitate sau chiar eronate, și să dobândească prin efort propriu cunoștințe științifice, să-și construiască și să-și modeleze personalitatea într-o direcție favorabilă, pozitivă, iar acest lucru este posibil prin intermediul instruirii și învățării interactive. Învățarea interactivă este un tip superior de învățare ce se realizează datorită eforturilor intense ale celor care învață și se formează în vederea atingerii obiectivelor propuse prin forțe proprii. Acest fapt poate fi pus în practică prin intermediul unui sistem de metode și procedee, care face posibilă atingerea finalităților educaționale formative și informative și care ocupă o poziție centrală în curriculum-ul școlar.

Metoda de învățământ este o tehnică, o modalitate de lucru, o manieră de a acționa practic, în mod sistematic și planificat în vederea realizării practice a activităților anticipate și proiectate mental. Orice metodă are potențial formativ și un potențial de activizare specific intrinsec, anumite resurse latente ele putând fi exploatate, valorificate și apoi transformate în valențe activizatoare. Se ajunge astfel la metodele active care îi dau posibilitatea copilului să-și însușească prin efort propriu cunoștințele, direcționat de cadrul didactic.

Metode active sau active-participative sunt modalități de acțiune educativă centrate pe elevi și mai exact pe activitatea de învățare a acestuia. Ele vizează și asigură antrenarea și activizarea structurilor cognitive, operatorii și afective ale elevului în direcția utilizării potențialului său psihic, fizic și afectiv și a transformării lui într-un coparticipant implicat profund în propria lui instruire și formare, într-un constructor al propriei cunoașteri prin activități și sarcini de lucru individuale sau cooperative, independente sau interdependente. Aceste metode implică mai mult tact din partea dascălilor deoarece trebuie să-și adapteze stilul didactic în funcție de tipul de copil timid, pesimist, agresiv, acaparator, nerăbdător, pentru fiecare găsim gestul, mimica, interjecția, întrebarea, sfatul, orientarea, lauda, reținerea, aprecierea, entuziasmul în concordanță cu situația.

Educația digitală ar trebui să îmbunătățească predarea, nu doar să prelungească metodele existente prin intermediul noilor tehnologii. Trebuie să explorăm diferitele moduri prin care aceste instrumente pot permite elevilor să-și împărtășească ideile și să le confrunte cu cele ale colegilor lor. Trebuie să ne stabilim obiectivul de a îmbunătăți experiența de învățare, de a crește motivația și de a oferi o experiență mai apropiată de modul în care adulții accesează informații și comunică între ei în lumea reală, a clasei.

Dispozitivele digitale și internetul au devenit obsesia generației Z.

Implementarea instrumentelor digitale și platformelor educaționale în procesul de învățare este de fapt o necesitate care are ca scop eficientizarea învățării și sporirea calității produselor și proceselor de învățare. Trăim în secolul în care tehnologiile acaparează din ce în ce mai mult spațiu în viața de zi cu zi, noi, cadrele didactice, suntem cei care venim să dăm frâu liber creației elevilor și să le modelăm pașii spre cunoștințe.

Învățământul preuniversitar trebuie mereu să se adapteze noilor cerințe ale societății noastre, care parcurge un salt tehnologic destul de înalt către o nouă era a tehnologiilor. Rolul profesorului în aceste momente devine crucial deoarece în asemenea salturi competențele profesorilor trebuie adaptate noilor cerințe și necesităților elevilor din această eră. Pentru a răspunde cerințelor secolului în care trăim este nevoie să avem un învățământ flexibil care să le permită elevilor să-și pună în valoare cunoștințele prin modul în care ei cred că o fac cel mai bine și le reușește sută la sută să se manifeste. În aceste momente, când știința și tehnologiile trec printr-o dezvoltare fără zăbavă, se pune accentul pe cele două aspecte ale învățării: „informative” - când elevul reține și stochează informația, și „formative” - când elevul învață să prelucreze această informație, o trece prin prisma sa și modul în care operează cu conținuturile propuse, cum pune în practică aceste informații stocate la nivel cognitiv, prin stimularea participării elevului în procesul asimilării cunoștințelor, noi venim să îi motivăm spre cercetarea individuală, descoperirea a noi domenii de cunoaștere.

Utilizarea instrumentelor digitale și platformelor educaționale, ca metode moderne de predare, vin să încline balanța învățării spre un învățământ centrat pe elev, acolo unde profesorul nu devine decât o umbra a elevului, o treaptă spre noile cunoștințe.

Pentru a ajunge la rezultatul dorit este cazul ca mijloacele TIC să fie utilizate combinat cu metodele tradiționale, astfel încât să atingem cu succes obiectivele actului de predare-învățare-evaluare. De exemplu „JeopardyLabs” este una din platformele online, menite să aducă jocul didactic interactiv în cadrul claselor noastre. JeopardyLabs ne vine în ajutor în momentul când dorim să punem accent pe cunoștințele obținute, să generalizăm sau să verificăm cunoștințele elevilor fie în cadrul unei ore sau după studiul unui modul. Platforma poate fi utilizată atât ca o evaluare formativă, cât și ca o evaluare inițială la început de an școlar. Se utilizează ușor în timpul orelor, cât și în cadrul concursurilor extrașcolare. Oferindu-le link-ul elevilor ei pot ulterior accesa din orice gadget jocul propus de profesor și exersa, analiza, verifica cunoștințele care le-au dobândit pentru că acolo este deja răspunsul corect. Elevilor nu le rămâne decât să conștientizeze unde anume sunt acele lacune la care trebuie să mai lucreze. Platforma ne oferă posibilitatea să accesăm acele domenii care le dorim atât la căutare pentru a accesa un joc gata creat de cineva, cât și ne oferă posibilitatea de a crea propriul joc, a stabili reguli, a pune întrebări și a oferi răspunsuri.

La fel, nu suntem limitați în modul de organizare a jocului, putem forma atâtea echipe de câte avem nevoie 1-2-5. Pe ecran, în același timp putem vizualiza rezultatele pe care le are echipa la acel moment. Quizizz - cred că în sine sa denumirea acestei platforme deja ascunde ideea de lucru care o utilizează, întrebare – răspuns.

Aici, iarăși avem frâu liber pentru accesarea întrebărilor, variantelor de răspuns. Îi putem alipi fiecărei întrebări câte o imagine sau putem propune răspunsuri prin imagini, putem accesa răspunsuri cu voce. Aceasta metodă poate fi implementată absolut la orice etapa a lecției, fie că vorbim de evocare și avem nevoie să ne reamintim unele elemente din materia studiată anterior, fie că vorbim de realizarea sensului și avem nevoie să generalizăm cunoștințele acumulate. Deși solicită timp și efort din partea profesorului, în special timp, instrumentul web e interactiv, evaluarea elevilor e sigură și interesantă, iar raportul gata scris. Tehnologiile digitale nu trebuie să reprezinte o simplă adăugare, ele trebuie integrate în scopul educației noii generații. TIC-ului în procesul educațional permite utilizarea de teste interactive, chestionare și jocuri didactice care dezvoltă creativitatea și abilitățile de gândire critică. Utilizarea instrumentelor digitale urmărește achiziționarea cunoștințelor și formarea deprinderilor care permit elevilor să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție, în formarea de competențe generale.

Așadar să pornim odată cu copiii la descifrarea, organizarea și aplicarea metodelor noi în activitatea instructiv-educativă. Calitatea activității noastre la clasă este "cartea de vizită" din care banalul și rutina trebuie șterse. Rețeta este să avem curaj, dorință și încredere în noi că vom reuși.

BIBLIOGRAFIE

1. Ion T. Radu – *"Învățământul diferențiat. Concepții și strategii"*, București, E. D. P., 1978,
2. Nicolae Oprescu – *"Ameliorarea randamentului școlar prin diferențierea învățământului, Modernizarea învățământului primar"*, București, E. D. P., 1980,
3. Ioan Jinga – *"Tratarea diferențiată a elevilor"*, Revista de pedagogie, Nr. 6, București, 1983,
4. Breben S., Gognea E. – *"Metode interactive de grup"*, Editura, Arves, 2007,
5. Cerghit, Ioan – *"Perfecționarea lecției în școala modernă"*, Editura didactică și pedagogică, București, 1984,
6. Frățilă, Ion – *"Tendințe în evoluția procesului de învățământ"*, Revista, Învățământul preșcolar, nr.2-3, 1991,
7. Patraș T., Coropceanu E. – *"Jocul didactic – metodă interactivă de motivare pentru instruire"*, Chișinău: UST, 2019,

* <https://jeopardylabs.com/play/>,

* <https://wordwall.net/>.

LECTURA - O ACTIVITATE ESENȚIALĂ ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR

PROF. ORZAN ALINA-CORNELIA

LICEUL TEORETIC "MITROPOLIT IOAN MEȚIANU" ZĂRNEȘTI

PROF. ORZAN IONUȚ

LICEUL TEHNOLOGIC "MALAXA"

Lectura joacă un rol esențial în dezvoltarea intelectuală și emoțională a copiilor, oferindu-le instrumentele necesare pentru a interacționa în societate și pentru a-și dezvolta potențialul. Prin intermediul lecturii, copiii nu doar că învață să citească și să scrie, dar își îmbogățesc și imaginația, creativitatea și capacitatea de a înțelege lumea.

Citind, copiii sunt expuși la o gamă largă de cuvinte și expresii, ceea ce le permite să își dezvolte limbajul și să își îmbunătățească capacitatea de exprimare. Cărțile deschid uși către lumi noi și necunoscute, stimulând imaginația copiilor. Prin povești, aceștia pot explora universuri fantastice, pot trăi aventuri alături de personaje complexe și pot învăța să gândească creativ.

Citirea poveștilor care implică diverse perspective și situații de viață îi ajută pe copii să înțeleagă și să empatizeze cu sentimentele altora. Un exemplu elocvent îl reprezintă și pildele spuse de Mântuitorul Hristos sau alte povești care le transmit copiilor valorile fundamentale ale societății precum: onestitatea, bunătatea, iubirea etc. Lectura necesită concentrare și atenție, abilități care sunt din ce în ce mai valoroase în lumea actuală, dominată de tehnologie și de distrageri constante. Prin obișnuirea copiilor cu lectura regulată, aceștia învață să se concentreze pe o sarcină pe termen lung și să își dezvolte răbdarea.

Copilul este un subiect activ în procesul învățării, iar dezvoltarea acestuia este dependentă de ocaziile pe care i le oferă rutina zilnică, interacțiunile cu ceilalți, organizarea mediului și activitățile/situațiile de învățare, special create de adult. În acest context, jocul este activitatea fundamentală a copilului, pe care se sprijină toate tipurile de activități de învățare.

Câteva exemple de jocuri care stimulează procesul creativ și imaginația elevilor de gimnaziu ar putea fi:

1. Lectura interactivă. Profesorul citește o poveste sau un text cu voce tare, iar copiii sunt încurajați să participe activ prin punerea de întrebări, anticiparea evenimentelor și comentarii.

2. Cercuri de lectură. În această activitate, copiii sunt împărțiți în grupuri mici, fiecare grup citind același text sau diferite texte pe o temă comună. După ce au terminat de citit, se organizează discuții în

cadrul grupurilor, unde copiii își împărtășesc impresiile și analizează personajele, acțiunea și mesajul textului.

3. Jurnalul de lectură. Copiii țin un jurnal în care notează gânduri, reacții și întrebări legate de textele citite. Această activitate îi ajută să își organizeze ideile și să reflecteze asupra celor citite, contribuind la o înțelegere mai profundă a textului.

4. Povestea în imagini. Copiilor li se oferă imagini secvențiale care descriu o poveste. Ei trebuie să le aranjeze în ordinea corectă și să scrie sau să povestească în cuvintele lor ce se întâmplă. Această activitate dezvoltă abilitățile narative și înțelegerea relației cauză-efect.

5. Lectura în perechi. Copiii lucrează în perechi, citind reciproc cu voce tare. După fiecare paragraf sau capitol, ei discută ce au înțeles și își pun întrebări pentru a se asigura că au înțeles corect textul. Această activitate promovează colaborarea și sprijinul reciproc.

6. Clubul de lectură. Organizarea unui club de lectură în cadrul clasei, unde copiii aleg o carte pe care să o citească în timpul liber, iar apoi se întâlnesc pentru a discuta despre ea. Această activitate încurajează lectura recreativă și dezvoltă abilitățile critice și de argumentare ale copiilor.

7. Teatru de lectură. Copiii citesc un text dramatic sau transformă o poveste într-o scenetă pe care o interpretează. Această activitate dezvoltă abilitățile de citire expresivă și înțelegerea personajelor și a dialogului.

8. Crearea de finaluri alternative. După citirea unei povești, copiii sunt încurajați să imagineze și să scrie un final alternativ. Aceasta le stimulează creativitatea și îi ajută să înțeleagă mai bine structura narativă a textului.

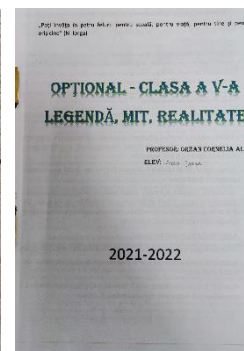
9. Quiz-uri de lectură. Organizarea unor concursuri de tip quiz în care copiii răspund la întrebări legate de textul citit. Acestea pot fi întrebări de tip adevărat/fals, cu răspunsuri multiple sau întrebări deschise. Quiz-urile stimulează memoria și înțelegerea detaliilor din text.

10. Lectura ghidată. Profesorul selectează un text pe care îl citește împreună cu copiii, oprindu-se la anumite puncte pentru a explica cuvinte sau concepte mai dificile și pentru a discuta despre conținut.

Iată câteva materiale didactice pe care le utilizăm la clasă:

Importanța lecturii în viața copiilor este incontestabilă.

Cultivarea obiceiului de a citi încă de la o vârstă fragedă le oferă copiilor un avantaj semnificativ în viață, ajutându-i să devină adulți empatici, creativi și bine pregătiți pentru provocările viitorului.

DIFICULTĂȚILE DE ÎNVĂȚARE

PROF. ITINERANT ȘI DE SPRIJIN PEPENE IOANA

ȘCOSALA GIMAZIALĂ NR. 2 "ACADEMICIAN NICOLAE ZAMFIR" ZĂRNEȘTI

Motto

„ În livadă ne place să avem copaci care rodesc mai devreme sau mai târziu, ...toate aceste roade sunt bune, niciunul nu este de aruncat. De ce să nu acceptăm în școli minți agere sau mai încete? De ce nu le-am ajuta? Pierdem timp, dar câștigăm satisfacție și respect“ (Comenius)

1. Delimitări conceptuale

Pentru a contura un domeniu atât de subtil cum este cel al dificultăților de învățare, este necesară o abordare discriminativă a termenului.

Termenul „dificultăți specifice de învățare“ înseamnă o tulburare la nivelul unuia sau mai multor procese implicate în înțelegere sau în utilizarea limbajului scris sau oral, care se pot manifesta într-o imperfectă abilitate de a asculta, vorbi, citi, scrie, pronunța sau efectua calcule matematice. Termenul include condiții ca handicap perceptiv, afecțiuni ale creierului, disfuncții minimale ale creierului, dislexie și afazie de dezvoltare. Termenul nu include copiii cu dificultăți de învățare care se datorează în primul rând handicapurilor vizuale, auditive sau motorii, deficienței de intelect, tulburărilor emoționale, dezavantajelor de natură culturale, economice sau de mediu (United States Office of Education, 1977).

O dificultate specifică de învățare este o tulburare într-unul sau mai multe procese ale sistemului nervos central implicate în perceperea, înțelegerea și/sau utilizarea conceptelor la nivelul limbajului verbal (oral sau scris) și nonverbal. Această tulburare se manifestă prin deficitul uneia sau mai multora dintre următoarele arii: atenție, raționament, procesare, memorie, comunicare, citire, scriere, pronunție, calcul matematic, coordonare, competență socială și maturitate emoțională (Rehabilitation Services Administration, 1985).

Dificultățile specifice de învățare reprezintă o condiție cronică cu origine presupus neurologică și care interferează cu dezvoltarea, integrarea și/sau manifestarea abilităților verbale sau nonverbale. Dificultățile specifice de învățare presupun o condiție handicapantă specifică și variază în manifestări și grad de severitate. De-a lungul vieții, această condiție poate afecta stima de sine, educația, vocația, socializarea și activitățile zilnice de viață (Association for Children with Learning Disabilities, 1986).

2. Dificultățile specifice de învățare - tipologie și particularități

Dacă până în anii '60 dificultățile de învățare erau asociate termenului de deficiență de intelect sau dizabilitate intelectuală, începând cu anii 1962-1963, *termenul propus pentru a desemna o realitate diferită față de deficiența de intelect a fost cel de dizabilitate de învățare (learning disability)*. Diferența propusă de noul termen a fost una de natură cantitativă, sugerând ideea că dizabilitatea de învățare surprinde doar un aspect sau un singur set de aspecte disfuncționale în procesarea neuropsihologică.

3. Caracteristicile copiilor cu dificultăți specifice de învățare

Evidențierea caracteristicilor pe care le prezintă în plan fizic și psihic copiii cu dificultăți de învățare este foarte dificilă.

În primul rând trebuie identificată *o foarte mare categorie de copii care au probleme de învățare (dificultăți nespecifice de învățare)*. Practic, toți copiii au anumite probleme într-un domeniu sau altul al învățării și asta în grade foarte diferite.

Există *o mare varietate a caracteristicilor copiilor cu dificultăți generale de învățare*.

Un raport realizat în 1966 de Clements în urma unui grup de discuții pe această temă evidențiază cele mai frecvente 99 de caracteristici. Primele patru dintre acestea erau: hiperactivitatea, deficiența perceptiv-motorie, scăderi și creșteri ale stărilor emoționale și deficite generale de coordonare (Exceptional children, p. 136). Dificultatea teoretică generală care se consideră azi caracteristica fundamentală a dificultăților specifice de învățare era în lista menționată pe locul opt.

Un alt studiu efectuat în 1985 în Iowa, Statele Unite asupra a 1839 de elevi cu dificultăți specifice de învățare, aflați în cadrul programelor de remediere, *a evidențiat trei caracteristici comune: acceptanța scăzută socială, deficit de atenție, probleme de comportament*.

Prima trăsătură comună se referă la dificultatea de adaptare socială, sau cel puțin riscul acesteia și la climatul social creat în jurul copilului cu dificultăți de învățare.

Deficitul de atenție este o inabilitate în a finaliza sarcinile de lucru, iar a treia caracteristică se referă la tipul și incidența în clasa de elevi a problemelor de comportament.

Elevii cu dificultăți specifice de învățare se disting prin caracterul unic pe care îl prezintă dificultatea fiecăruia. Aceasta pentru că există grade foarte diferite de abilități și de deprinderi. Deși se constată că nu aparțin categoriilor de deficiențe cunoscute, în abordarea dificultăților de învățare se remarcă aceleași cerințe speciale față de procesul educativ.

Se observă la *copii o incapacitate de a trata anumite informații, ceea ce se traduce prin: dificultăți în stilul de organizare, dificultăți în orientare, dificultăți în colaborare și socializare, predispoziție spre accidente, adaptare dificilă la schimbare, hiperactivitate sau inerție, lipsa de atenție* (Guide pour l'enseignement aux élèves ayant des difficultés d'apprentissage, M. E., Ontario, Canada, 1986).

Chiar dacă încearcă să achiziționeze sau au achiziționat abilități și aptitudini în anumite domenii de dezvoltare, *acești elevi se caracterizează prin aceea că:*

- nu evoluează în anumite domenii;
- furnizează un randament inegal în rezultatele școlare;
- nu pot profita de ceea ce le oferă clasa obișnuită.

Studiile realizate asupra acestei categorii de copii releva heterogenitatea categoriei. O încercare de clasificare (Ministerul Educației din Canada, 1986) relevă ca centrale următoarele categorii:

- copii cu tulburări de percepție vizio-spațială;
- copii cu tulburări de limbaj;
- copii cu tulburări de atenție.

Se relevă că acești elevi au antecedente sociale, afective, culturale și/sau educative dar nu au nici deficiențe nici comportamente de alt tip. Este evidențiată însă tendința către alergii și tulburări fizice minore cum ar fi otita. Iată de ce copiii cu dificultăți specifice de învățare se disting mai puțin prin apartenența la o categorie sau alta de deficiențe cât mai mult prin unicitatea problemelor fiecăruia.

Diferențele individuale unice sunt la ei mai importante decât diferențele de grup. Iată de ce nu se pot introduce criterii precise în clasificarea dificultăților de învățare, iar varietatea clasificărilor este recunoscută.

Alte caracteristici ale elevilor care prezintă cerințe speciale față de educație, deci se încadrează în categoria largă a dificultăților de învățare sunt următoarele (Hodder C., Waligun J., Willard M., 1986):

- lipsa maturității și un comportament de tip narcisist și egocentric, ceea ce îi determină pe adulți să îi trateze ca pe copiii mici;
- speriați de școală nu pot depăși aceste probleme decât cu ajutorul colegilor;
- pot înțelege informațiile, dar sunt incapabili să răspundă la întrebări, ceea ce denotă o incapacitate de redare a celor știute ;
- pot fi copleșiți de sarcinile de rezolvat, pot ști să rezolve o problemă dar nu realizează practic demersul respectiv.

Din punct de vedere al procesului de prelucrare a informațiilor se poate considera că elevii care au dificultăți de învățare se caracterizează prin ineficiența proceselor de bază în special în: (Ghidul canadian): recepția mesajelor, conversație, producere de informații, concentrarea atenției.

Aceste dificultăți se observă cel mai bine în activitatea școlară și pot avea influență asupra socializării. *Este afectat cel puțin unul din domeniile următoare a abilităților și deprinderilor de bază:*

ascultarea, raționamentul, memoria, limbajul oral și scris, lectura, ortografia, caligrafia, calculul, rezolvarea problemelor, relațiile spațiale și interacțiunile sociale.

Elevii cu dificultăți de învățare vor fi mai sensibili și mai neadaptați la școală. Chiar dacă reușesc să-și însușească informațiile folosindu-și memoria, ei răspund greu la întrebări și opriți din expunere nu știu să reia. Chiar când înțeleg, le este greu să producă informații. Se simt depășiți de sarcinile școlare, ceea ce conduce la pesimism în abordarea rezolvării problemelor.

Atunci când vorbim de dificultățile specifice de învățare/tulburări/dizabilități trebuie să identificăm faptul că acestea încorporează o suită de dezordini/tulburări într-o combinație specifică fiecărui individ și că nu poate nimeni să le manifeste pe toate. (Lerner J., 1989) semnala *următorul tablou complet: tulburări ale atenției, dificultăți de mobilizare ale strategiilor cognitive ale învățării, abilități motorii slabe, probleme perceptuale și de procesare a informațiilor, dificultăți ale limbajului oral, dificultăți în citire, dificultăți ale limbajului scris, dificultăți matematice, comportamente sociale inadecvate.*

În cadrul acestui grup heterogen de simptome și caracteristici (Kirk și Chalfant, 1984, p. 14) sugerează *două tipuri mari de dificultăți specifice de învățare: dificultăți de învățare și dezvoltare și dificultăți de învățare academice /teoretice.*

Primele se referă la deprinderile de bază, sau de preachiție (memorie, atenție, deprinderi perceptuale, deprinderi de gândire, deprinderi de limbaj oral și scris).

Cea de-a doua categorie se referă la învățarea școlară ca achiziție (citire, aritmetică, scris de mână, rostire și exprimare în scris).

4. Cauzele dificultăților specifice de învățare

Cauzele care determină în mod semnificativ apariția dificultăților de învățare la copii sunt:

A. Cauze biologice și fiziologice:

- nașteri premature (aproximativ 70% dintre cazurile de copii născuți prematur);
- nașteri cu travaliu prelungit;
- boli cronice sau contagioase care presupun o absență îndelungată de la școală;
- probleme hormonale și perturbarea proceselor biochimice la nivel neuronal;
- probleme metabolice și deficit de vitamine, calciu, magneziu etc.;
- leziuni și disfuncții cerebrale minime;
- disimetrii funcționale în raport cu emisferele cerebrale specializate;
- tulburări funcționale ale sistemului limbic.

B. Cauze psihologice:

- nivelul intelectual situat în zona intelectului de limită;

- tulburări afective care induc copilului reacții de opoziție, de demisie, de refuz, de izolare, ușoare dezechilibre emoționale;
- tulburări de limbaj și tulburări de schemă corporală, lateralitate, orientare, organizare și structurare spațio-temporală;
- probleme de percepție discrete și greu de sesizat (insuficiențe discriminative între obiectul și fondul percepției, constanța formei, conservarea cantității, contrariere perceptivă);
- ritm lent și inegal al dezvoltării psihice
- imaturitate psihică generală cu tendințe de infantilism prelungit;
- carențe motivaționale și prezența complexelor de inferioritate;
- timiditate excesivă, fobie școlară, diminuarea aptitudinilor pentru școlaritate.

C. Cauze ambientale/de mediu:

a) cauze care provin din mediul școlar:

- organizarea deficitară a activităților de învățare și supradimensionarea conținuturilor;
- supraîncărcarea claselor și afectarea comunicării optime între elevi și profesori;
- schimbarea frecventă a unității școlare sau a profesorilor;
- pregătirea psihopedagogică defectuoasă a cadrelor didactice;
- stresul școlar prelungit.

b) cauze care provin din mediul familial:

- condiții socioculturale și materiale precare;
- hiperprotecție și dirijism excesiv al copilului;
- carențe ale ambianței familiale și absența confortului afectiv al copilului;
- familii dezorganizate sau climat familial tensionat;
- exemple/modele negative din partea părinților sau a fraților mai mari, alcoolism, violență intrafamilială;
- pedepsire excesivă, șocuri psihice, dispute intrafamiliale privind ierarhia și controlul în fratre;
- dezinteres din partea părinților pentru pregătirea școlară a copilului;
- absența unor modele și a sprijinului în situații de învățare mai dificile;
- comunicare precară sau inexistența între părinți, între părinți și copii;
- familii dezorganizate sau reconstituite;
- suprasolicitarea copilului la activități gospodărești și organizarea nerațională a regimului de viață și munca al copilului.

c) *cauze sociale sau care țin de comunitate:*

- neasigurarea pentru copii a condițiilor de frecvență regulată a programului școlar din pricina distanțelor prea mari dintre școală și domiciliul copilului sau a altor condiții specifice diferitelor localități;
- sprijinul superficial sau absenta sprijinului comunitar, prin servicii de asistență și asigurări sociale, pentru familiile aflate în dificultăți socioeconomice și care nu-și pot permite școlarizarea copiilor;
- fenomenul migrației, sărăcia, zone/cartiere cu risc ridicat pentru comportament antisocial, delicvență juvenilă, consum de stupefiante.

d) *cauze relaționale:*

- dificultăți de comunicare (limbaj nedezvoltat, sărac, dezorganizat din cauza lipsei de stimulare;
- tulburări de articulație, ritm, fluență, voce, tulburări de relatare/evocare, lipsă de sociabilitate, introversiune accentuată, simptome din spectrul autistic etc.);
- dificultăți de integrare în grup (respingerea de către membrii grupului, marginalizarea, izolarea).

D. *Cauze necunoscute.*

Acestea sunt descrise în literatura de specialitate sub denumirea de „etiologie neprecizată”, incluzând unele cazuri de deficiență mintală ușoară sau situată la limita normalității, când este foarte dificil de stabilit un sindrom bine definit.

5. *Evaluarea dificultăților de învățare*

Evaluarea dificultăților de învățare este un proces complex de identificare de particularități, capacități și deprinderi, măsurarea acestora și compararea - proces care necesită timp și instrumente variate și se face în vederea intervenției care să dezvolte abilități și să remedieze anumite limitări funcționale. (Ecatarina Vrăsmaș)

Exista doua orientări principale pentru depistarea dificultăților de învățare.

Primul este criteriul excluziunii. Cu ajutorul lui se determină dacă un elev are o anumită dificultate de învățare sau dacă dificultățile sunt asociate altor afecțiuni (deficiență mintală, fizică, vizuală, auditivă sau afectivă, o înțelegere greoaie sau un handicap cultural). Va trebui să studiem continuu toate aspectele dezvoltării elevului, inclusiv acuitatea vizuală și auditivă, precum și diverși factori afectivi.

O caracteristică comună a elevilor cu deficiențe de învățare este prăpastia ce există între aptitudini și realizările lor. De exemplu, un elev poate avea aptitudini superioare la nivelul limbajului vorbit, dar să prezinte grave deficiențe în limbajul scris. Această diferență este al doilea criteriu

tradițional de depistare a dificultăților de învățare. Se ia în considerare această abatere pentru stabilirea profilului elevului. De exemplu, elevii cu deficiențe mintale au aptitudini scăzute în mai toate domeniile; în schimb, cei cu dificultăți de învățare nu au deficiențe decât în anumite domenii. O metodă utilizată în depistarea elevilor cu dificultăți de învățare este planul de intervenție în dificultățile de învățare. Planul de intervenție este un text grilă bine completat, de care se servesc toți cei care decid să-și orienteze intervențiile asupra copilului.

Planul de intervenție personalizată corespunde nevoii de abordare cât mai individualizată a problemelor de învățare și identifică teza potrivit căreia, fiecare copil fiind diferit, fiecare problemă trebuie cunoscută și tratată individualizat. El este un instrument conceput să răspundă nevoilor personale ale unui copil aflat în dificultate. Prin această modalitate se propun obiectele învățării și inserției sociale, se descriu modalitățile și resursele necesare pentru a sprijini copilul aflat în dificultate să se adapteze și să învețe mai bine.

Orice plan de intervenție în dificultăți de învățare are următoarele elemente componente:

- informații inițiale despre copil și problemele care constituie cerințele educative speciale la acest moment, culese prin instrumente variate ca teste psihologice, probe școlare, observații, discuții;
- evaluarea problemelor școlare sub forma enumerării lor;
- anticiparea unor rezultate prin pronosticul inițial;
- consemnarea unor examinări inițiale, a unor examinări periodice și a unor examinări finale;
- descrierea metodelor de intervenție și a mijloacelor folosite;
- pașii intervenției adaptați tipului de probleme și individualizați;
- înregistrarea progreselor;
- consemnarea rezultatelor intervenției;
- formele de sprijin alese prin parteneriatul cu specialiștii, familia, școala.

Un plan de intervenție util și funcțional este mai mult decât un formular. Dificultățile de învățare școlară nu sunt generate de o singură cauză, ci de factori care acționează concomitent și convergent, de natură fiziologică, psihologică, socială și educațională.

Important este să reușim să descoperim cauzele reale ale apariției dificultăților de învățare, numai astfel recuperarea acestor copii este perfect posibilă.

BIBLIOGRAFIE

1. Alois Gherguț - „, *Educația incluzivă și pedagogia diversității*”, Editura Polirom, Iași, 2016,

2. Crețu. C. – *"Curriculum diferențiat și personalizat. Ghid metodologic pentru învățătorii, profesorii și părinții copiilor cu disponibilități aptitudinale înalte"*, Ed. Polirom, Iasi, 1998,
3. Cury Augusto – *"Părinți străluciți, profesori fascinanți"*, Editura For You, București, 2005,
4. Doina Maria Schipor conf. univ. dr. – *"Psiopedagogia copilului cu dificultăți de învățare"* (note de curs), Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava, 2013,
5. Mara Daniel-coord. – *"Mentorat educațional al persoanelor cu dizabilități"*, Ed. Univ. „Lucian Blaga” Sibiu, 2015,
6. Nathalie Boisgrollier – *"Fericiți la școală totul începe acasă"*, Editura Niculescu, București, 2017,
7. Opreș Dorin – *"Metode active de predare- învățare"*, Editura Sf. Mina, Iași, 2008,
8. Paunescu C. și Musu I. – *"Psihopedagogie specială integrate"*, Editura Pro Humanitate, București, 1997,
9. Rusu C., Hancu V., Carantina D., Leca M., Teodoru V. – *"Deficiența, incapacitate, handicap"*, Editura Pro Humanitate, București, 1997,
10. Vrăsmaș Ecaterina – *"Psihopedagogia copilului cu dificultăți de învățare"*, Editura Credis, București, 2006.

ÎNVĂȚĂM PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

PROF. STAREȚU CAMELIA

COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC "ANDREI BÂRSEANU" BRAȘOV

"Să nu îi educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze"

Maria Montessori – Descoperirea copilului

A educa un copil prin activități extrașcolare are ca scop învățarea unor noi abilități, dezvoltarea de noi interese și abilități, îmbunătățirea rezultatelor școlare, dezvoltarea abilităților sociale, creșterea încrederii în sine, descoperirea talentelor ascunse, dezvoltarea abilităților de conducere.

Educația reprezintă arta de a pune accentul pe oameni, de a dezvolta calitățile umane, de a deschide orizonturi și noi viziuni asupra vieții și pregătirea pentru viață, de a face și a reface un lucru de la zero de un infinit de ori până vom ajunge să îi dăm sensul și valoarea dorită.

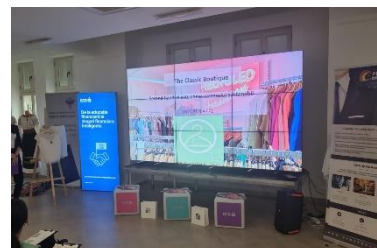
Educația extrașcolară face parte din sfera educației nonformale care se realizează dincolo de procesul de învățământ și care are un rol, dar și un loc bine înrădăcinat în formarea personalității elevilor, în pregătirea lor pentru viață, în tranziția către piața muncii.

În cadrul Colegiului Național Economic "Andrei Bârseanu" Brașov profesorii desfășoară o serie de activități extrașcolare.

Viitori Antreprenori - Arena Urșilor Junior

Inspirat din reputabila emisiune "Imperiul leilor", având ca parteneri ISJ Brașov, Colegiul Național Economic "Andrei Bârseanu" Brașov, BCR și Asociația Pro Afaceri.

Proiectul de educație financiară este destinat elevilor liceeni și își propune să motiveze liceenii în ceea ce privește inițiativa antreprenorială și să îi învețe cum să realizeze un plan de afaceri.

Gingerbread Gala – Tradiție și inovare în turtă dulce

Este un concurs organizat de Universitatea Transilvania Brașov, Facultatea de Alimentație și Turism, concurs la care, anul acesta, au participat 20 de echipe de la universitate, licee de profil și de la licee teoretice.

Colegiul Național Economic "Andrei Bârseanu" a participat cu trei echipe. Una dintre ele a realizat turtă dulce tradițională, iar celelalte două au inovat rețeta bunicii participând cu tort de turtă dulce și Cheesecake pe bază de turtă dulce.

Expo GastroPan – locul de întâlnire a specialiștilor, antreprenorilor din industria panificației, cofetăriei și HoReCa

Noutatea acestui concurs este că aduce împreună agenții economic și elevii/studentii. În cadrul evenimentului, concursurile sunt unul dintre punctele de atracție principale, oferind un cadru perfect pentru a evidenția talentul și creativitatea brutarilor, cofetarilor și tinerilor din întreaga țară.

Voluntariat

A fi voluntar înseamnă a da o mână de ajutor acolo unde este nevoie, a ajuta cu ce poate și cât poate fiecare, a te implica în viața comunității, a acumula experiență.

În școala noastră desfășurăm diverse activități de voluntariat în cadrul unor proiecte (Să-l ajutăm pe Moș Crăciun, EcoProvocare), activități precum ecologizare, plantare de pomi.

ADAPTAREA PROCESULUI DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE LA CONTEXTUL ACTUAL AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

PROF. STOIAN AURA

LICEUL TEHNOLOGIC "MALAXA"

Educația este într-un continuu proces de schimbare, iar tendințele mondiale ne indică o tendință crescută și importantă a alfabetizării digitale, dar și o personalizare și o continuitate a învățării.

A. O schimbare semnificativă a procesului de predare-învățare-evaluare ne indică contextul pandemiei COVID. Dacă înainte de apariția acestui virus, vorbeam de digitalizare și folosirea instrumentelor TIC în procesul de predare-învățare-evaluare, am constatat că foloseam în mică măsură instrumente/platforme de predare-învățare-evaluare specifice. Schimbarea aceasta de mediu a determinat adaptarea tuturor participanților la educație la mediul on-line.

Cred că noi profesorii nu am fost și încă nu suntem pe deplin pregătiți pentru implementarea acestui proces complex de predare-învățare-evaluare. Greu acceptăm activitatea on-line, lucrul pe platforme, folosirea unor programe/instrumente ce ne ajută în realizarea materialelor ce pot fi prezentate elevilor. Dar pot să spun că există un progres semnificativ.

În acest ultim an am realizat foarte multe lucruri, este clar o tendință și o schimbare necesară. Am participat la diverse cursuri de formare în vederea utilizării instrumentelor TIC, am scris proiecte în vederea achiziționării unor instrumente TIC pentru unitatea școlară și pentru elevii din categorii dezavantajate, am învățat să folosim diverse platforme/programe/instrumente, ne-am adaptat și ne adaptă continuu.

Concluzie: Cred că acest proces de digitalizare este necesar, util, dar nu este la fel de eficient pentru toate categoriile de educabili. Tendința de digitalizare trebuie să continue, consider că este un instrument ce ne provoacă pe fiecare în parte.

B. O altă schimbare semnificativă trebuie să se axeze pe ideea că absolvirea școlii nu este sfârșitul învățării, "a învăța să înveți este cea mai importantă aptitudine dintre toate". Schimbările la care asistăm în acest moment uneori ne sperie. Multe din lucrurile ce le știam acum câțiva ani nu mai sunt valabile, trebuie să ne adaptăm continuu.

Mulți dintre copii care încep acum școala, cel mai probabil vor avea la maturitate joburi care încă nu există. Dacă până acum, o persoană care schimba joburile des era considerată nestatornică, generația actuală schimbă joburile și chiar profesiile mult mai des decât cu o generație în urmă. "Media actuală

este de 10 locuri de muncă într-o carieră. Asta înseamnă că cei care au peste 40 de ani vor avea nevoie de mai multe oportunități pentru reînnoirea aptitudinilor și calificărilor." În România, numărul persoanelor care participă la programe de învățare de-a lungul vieții este mai mic, dar este o tendință de creștere.

Școala românească, ajutată și de integrarea procesului on-line, trebuie să se adapteze la noile tendințe. Asta înseamnă adăugarea în planul de școlarizare al unității de învățământ de noi calificări.

Partea grea este procesul de acreditare, care necesită cantități mari de resurse financiare, materiale și de timp. Schimbarea necesităților pieței muncii ar trebui să determine schimbări mai dese ale calificărilor.

Concluzie: Chiar dacă sistemul de acreditare este unul anevoios, este necesar să adăugăm calificări noi, pe mai multe niveluri de studiu (învățământ profesional, liceal, postliceal).

BIBLIOGRAFIE

* <https://www.edupedu.ro>.

NOTAREA ȘCOLARĂ

PROF. TĂNASE MIHAI

COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC "ANDREI BÂRSEANU" BRAȘOV

Notarea reprezintă acțiunea cadrului didactic de apreciere prin note școlare a progresului școlar realizat de elevi, respectiv cuantificarea nivelului lor de cunoștințe, abilități, capacități, atitudini, aptitudini etc.

Nota școlară reprezintă aprecierea exprimată prin *numere* sau *calificative* care cuantifică global pregătirea, performanțele și conduita elevilor, în urma actului de examinare. Ea reflectă progresul școlar și transformările produse în personalitatea elevului ca urmare a participării acestuia la instrucție și educație. Acordarea notei nu se reduce la scopul simplist de determinare și indicare a unei valori statistice, ci reprezintă o acțiune complexă, cu consecințe care acționează atât asupra evaluatului, cât și asupra evaluatorului. Implicațiile psihologice ale notei nu pot fi detașate de modul în care ea ar trebui să se răsfrângă în mintea lui.

Factori implicați în notare:

- *programele școlare*, care reprezintă etalonul la care se raportează răspunsurile și lucrările teoretice sau practice ale elevilor,
- *subiectivitatea cadrului didactic, personalitatea sa*, respectiv competența sa științifică, psihopedagogică și metodică, structura sa temperamentală, stilul de activitate didactică,
- *starea psihică a elevului*.

Tipuri de notare

Notarea numerică se caracterizează prin faptul că ordinea notelor, de la cele foarte bune la cele foarte slabe este de obicei descrescătoare și în puține cazuri crescătoare. Numărul notelor numerice este variabil: 20, 13, 10, 7, 6, 5.

În țara noastră, notarea numerică prin note de la 10 la 1 se utilizează în învățământul gimnazial, liceal și superior.

Notarea literală recurge la litere, cărora le sunt asociate anumite calificative (de ex: A – excelent, B - bine, C – mediu, D – slab, E - nesatisfăcător).

Notarea prin calificative este folosită mai rar decât variantele anterioare (de ex.: foarte bine, bine,

suficient, insuficient, notare utilizată în prezent în țara noastră în învățământul primar).

Notarea verbală se utilizează cel mai des în varianta ei de tip binar admis – respins.

Notarea prin culori se utilizează în învățământul preprimar.

Notarea prin clasificare presupune încadrarea în categorii sau niveluri și a apărut din dorința de a înlocui notarea cifrică, literală și verbală, prin constituirea unor grupe de nivel pe baza capacităților și competențelor elevilor.

Principalele avantaje ale acordării notelor școlare sunt următoarele:

- ❖ se cuantifică în mod obiectiv pregătirea și conduita elevilor, respectiv volumul, calitatea, operaționalitatea cunoștințelor, abilităților intelectuale și practice, capacităților, competențe etc.;
- ❖ elevii sunt obișnuiți să execute la timp și conștiincios sarcinile de lucru care le revin;
- ❖ elevii sunt obișnuiți să își exprime cu claritate și precizie ideile și cunoștințele și să își formeze priceperi și deprinderi intelectuale și practice de lucru;
- ❖ este stimulată activitatea intelectuală și practică a elevilor, datorită faptului că notarea rezultatelor școlare are influențe benefice asupra îndeplinirii ulterioare a sarcinilor de lucru;
- ❖ se stimulează motivația elevilor și se contribuie la prevenirea insuccesului școlar;
- ❖ este facilitată selecția, compararea, clasificarea și ierarhizarea elevilor în diferite contexte situaționale;
- ❖ constituie un criteriu pentru promovarea elevilor.

Critica metodelor de notare:

- ❖ lipsa unei baze obiective care să confere notei atât o valoare diagnostică, cât și una prognostică,
- ❖ efectele psihologice traumatizante pe care le-ar putea produce asupra elevilor (suprasolicitare intelectuală, concurență conflictuală etc.);
- ❖ factori care generează subiectivitatea în notarea elevului.

Încercări de îmbunătățire a sistemului de notare:

- ❖ înlocuirea notării tradiționale cu mijloace mai puțin rigide;
- ❖ introducerea unor criterii de notare standardizate;
- ❖ înlocuirea notării unipersonale prin notare prin colaborare;
- ❖ folosirea unei scări de notare (de ex o scară cu notele: 2, 4, 6, 8, 10);

- ❖ introducerea în portofoliu profesorului a fișelor individuale de progrese școlare, care să conțină un număr cât mai mare de observații și care să îl oblige pe profesor să manifeste mai multă atenție în procesul instructiv-educativ și în relațiile cu elevii, să colaboreze cu familiile acestora etc.;
- ❖ utilizarea unor metode obiective de evaluare;
- ❖ valorificarea pe o scară mai largă a evaluării și autoevaluării cu ajutorul computerului.

BIBLIOGRAFIE

1. Cristea, G. – *"Pedagogie generală"*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2002,
2. Gilbert de Landsheere – *"Evaluarea continuă a elevilor și examenele"*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1975,
3. Ioan Jinga, Elena Istrate – *"Manual de pedagogie"*, Editura All, București, 2006,

ROLUL AGENȚILOR ECONOMICI ÎN DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR PRACTICE ALE ELEVILOR

PROF. TOACȘA ADRIANA
LICEUL TEHNOLOGIC "MALAXA"

În contextul unei economii globalizate și al unei piețe a muncii în continuă schimbare, colaborarea dintre agenții economici și instituțiile de învățământ devine esențială pentru pregătirea practică a elevilor. Rolul agenților economici în acest proces este complex și vital, având implicații directe asupra dezvoltării competențelor necesare pentru integrarea tinerilor pe piața muncii.

1. Parteneriate între școli și agenți economici

Agenții economici contribuie la formarea profesională a elevilor prin încheierea de parteneriate cu unitățile de învățământ. Aceste colaborări permit elevilor să beneficieze de stagii de practică, traininguri și activități extracurriculare orientate spre nevoile reale ale pieței muncii. Prin implicarea în astfel de programe, elevii dobândesc abilități practice care completează cunoștințele teoretice.

2. Facilitarea accesului la tehnologii moderne

O altă contribuție semnificativă a agenților economici este accesul elevilor la tehnologii și echipamente moderne. Prin dotarea laboratoarelor școlare sau organizarea de workshop-uri în cadrul companiilor, elevii pot experimenta procese reale de producție, utilizarea software-urilor specializate sau manipularea unor echipamente de ultimă generație. Accesul la tehnologie și experiența practică, cresc încrederea elevilor în propriile abilități și le dezvoltă competențele tehnice.

3. Crearea unor programe de mentorat

Implicarea agenților economici în dezvoltarea elevilor poate include programe de mentorat, în care profesioniști din industrie își împărtășesc experiențele și cunoștințele cu elevii. Aceste inițiative nu doar că îi ajută pe elevi să înțeleagă cerințele și așteptările pieței muncii, ci îi motivează să-și stabilească obiective profesionale realiste.

4. Adaptarea curriculei școlare la cerințele pieței

Prin colaborarea directă cu instituțiile de învățământ, agenții economici pot contribui la adaptarea curriculei școlare pentru a reflecta nevoile actuale ale pieței. Aceasta asigură relevanța pregătirii elevilor și crește șansele lor de angajare după finalizarea studiilor.

5. Sprijin financiar și logistic

Multe companii susțin financiar programele educaționale, oferă burse pentru elevii performanți sau sprijină organizarea de evenimente și competiții care promovează excelența. De asemenea, ele pot oferi spații pentru practică sau resurse educaționale care îmbunătățesc calitatea actului educațional.

6. Beneficiile implicării agenților economici

Pentru agenții economici, colaborarea cu școlile reprezintă o oportunitate de a forma viitori angajați conform propriilor standarde. Astfel, implicarea în educația practică devine un proces bidirecțional, în care atât elevii, cât și companiile beneficiază de pe urma investiției în competențe și relații de colaborare.

Concluzie

Agenții economici au un rol important în dezvoltarea abilităților practice ale elevilor, contribuind la crearea unui sistem educațional conectat la cerințele pieței muncii. Prin implicare activă, companiile pot modela viitorul forței de muncă, în timp ce elevii se pregătesc mai bine pentru provocările profesionale. O astfel de colaborare între școală și mediul economic asigură nu doar succesul profesional al tinerilor, ci și o dezvoltare durabilă a societății.

Liceul Tehnologic "Malaxa" din Zărnești colaborează cu agenți economici locali pentru a dezvolta abilitățile practice ale elevilor săi. Un exemplu notabil este parteneriatul cu DS Smith Paper Zărnești, furnizor de ambalaje sustenabile, care a inițiat un Curriculum în Dezvoltare Locală (CDL) intitulat "Monitorizarea și Întreținerea Mașinilor și Utilajelor din Industria de Hârtie". Acest program este destinat elevilor de clasa a XI-a de la profilul Mecanic – Tehnician prelucrări pe mașini cu comandă numerică și include 64 de ore de pregătire susținute de ingineri din cadrul DS Smith, necesare familiarizării elevilor cu tehnologia de fabricare a hârtiei și a comenzilor mașinilor unelte. Instruirea se desfășoară atât în laboratorul tehnologic al liceului, cât și la sediul companiei, oferind elevilor o experiență practică directă.

Astfel de parteneriate contribuie semnificativ la formarea profesională a elevilor, facilitând integrarea lor pe piața muncii sau continuarea studiilor în domenii de profil. Implicarea agenților economici în educație asigură o pregătire practică relevantă și actualizată, adaptată cerințelor industriei locale.

Promovarea parteneriatului dintre Liceul Tehnologic "Malaxa" și DS SMITH.

Human resources media:

Angajatorul meu: Cea mai mare fabrică de hârtie din România pune umărul la formarea viitoarelor generații de mecanici

Business media:

ZF Corporate : ZF Corporate - Informatia e putere. Atunci cand o ai primul – attached the print screen

Bursa : DS Smith și Liceul Tehnologic "Malaxa", parteneri în formarea viitoarelor generații de mecanici - 27.11.2024 | BURSA.RO

Local media:

Transilvania Expres: Fabrica de hârtie DS Smith din Zărnești și Liceul Tehnologic Malaxa, parteneri în formarea viitoarelor generații de mecanici - MyTex.ro

Press agency:

Mediafax: Fabrica de hârtie DS Smith din Zărnești și Liceul Tehnologic 'Malaxa', parteneri

Comunicate

Medifax : <http://www.comunicate.mediafax.biz/Pages/Public/Comunicate.aspx?comunicatId=20492>

General media:

Ziarul Pozitiv: <https://ziarulpozitiv.ro/ds-smith-zarnesti-si-liceul-tehnologic-malaxa-formeaza-viitori-mecanici/>

Social media:

Facebook Transilvania Expres: <https://www.facebook.com/StiriOnlineBrasov>

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘCOLARĂ – CONDIȚIE NECESARĂ PENTRU SĂNĂTATEA ȘI DEZVOLTAREA COPIILOR

PROF. TOACȘE ELENA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 "GHEORGHE CRĂCIUN" ZĂRNEȘTI

„Educația fizică reprezintă o componentă a educației generale, exprimată printr-un tip de activitate motrică (alături de antrenament sportiv, competiție, activități de timp liber, activități de expresie corporală), desfășurată organizat sau independent, al cărei conținut conceput specific vizează optimizarea potențialului biomotric al individului, precum și a componentelor cognitivă, afectivă și social-relațională, determinând creșterea calității vieții. (Dragnea, 2002, p. 63). Analizând cele spuse, trebuie să vedem educația fizică nu doar ca pe o activitate impusă – de școală, de starea precară de sănătate (de medic), sau de către părinți, ci ca pe un mod de viață, ce se adresează, în același timp, trupului și sufletului. Un om sănătos din punct de vedere fizic este un om puternic, încrezător în forțele proprii, vesel, deschis, comunicativ, cooperant, tocmai pentru că este conștient de posibilitățile sale și de ceea ce poate oferi celorlalți.

În prisma evoluției tot mai rapide a tehnologiei, a înlocuirii activității fizice cu munca robotizată și a mijloacelor tot mai sofisticate de comunicare, există riscul să uităm că suntem oameni, adică ființe sociale, ce vorbesc, gândesc, comunică, au sentimente și implicit, socializează. Este adevărat că, pe moment, poate părea mai ușor să lăsăm „mașina” să muncească în locul nostru, să comunicăm prin intermediul mesajelor, în cadrul rețelelor de socializare, sau să ne exprimăm sentimentele prin emoticoane, dar tocmai aici cred eu că apare pericolul de a ne transforma, din oameni, în ființe singure, izolate, care se simt în siguranță doar în lumea lor, în care au o identitate creată de ei, prieteni pe care nu i-au văzut niciodată, în realitate, dar le știu avatarurile, și unde nu trebuie să arăți bine pentru că, pentru aceștia arăți cum vrei tu – fiindcă ți-ai creat un personaj virtual.

Câteva din cauzele pentru care copiii de astăzi nu mai sunt atrași spre mișcare: reducerea numărului de ore de educație fizică, lipsa unei baze sportive în multe școli din țara conduc la trecerea pe plan secund a importanței sportului. Copiii se dezvoltă foarte repede. Alimentația lor nu poate fi controlată cu strictețe, fapt ce determină ca unii dintre ei să fie supraponderali, iar alții subponderali, când, de fapt, datorită moștenirii genetice coroborată cu hrana și exercițiile fizice – sau lipsa acestora – precum și cu starea de sănătate, ei să arate perfect normal. În principiu, lipsa educației fizice favorizează apariția obezității care afectează calitatea vieții, pun în pericol viața și creează probleme economiei și bugetului alocat sănătății. Aceasta este „singura disciplină din programa școlară și universitară care urmărește

pregătirea copiilor pentru un stil de viață sănătos și care transmite valori sociale importante ca autodisciplina, solidaritatea, spiritul de echipă, toleranța și sportivitatea.”(ASG, 2007).

În România, 7,7% din populația masculină este obeză și 9,5% din totalul populației feminine este obeză, potrivit unui studiu realizat de Eurostat (Biroul European de statistică). În țara noastră, un român din trei este supraponderal și unul din patru este obez. Din păcate, doar 10% din populația cu indice de masă corporală de peste 30 merge la un control medical pentru rezolvarea problemei de greutate. În total, în România există 3,5 milioane de obezi, potrivit unui studiu derulat de compania Abbot Laboratories.”(<http://www.sfatulmedicului.ro>).

Importanța orelor de educație fizică pentru copii este accentuată în curriculumul tuturor țărilor din Europa, în care aceasta este o disciplină obligatorie de-a lungul întregului învățământ gimnazial obligatoriu de zi. Din păcate, sistemul românesc de învățământ a intrat pe o pantă descendentă, după părerea mea, după Revoluție, datorită repetatelor încercări de adoptare a unor sisteme de educație din alte țări, fără a cunoaște situația reală a școlilor din România și fără a pregăti și testa, în prealabil, cadrele didactice, elevii și părinții referitor la aceste sisteme – sau părți de sistem - și mai ales, fără a ține seama de posibilitatea practică de utilizare a acestora, la noi. De aceea, în loc să avem mai mulți copii pasionați de sport, de mișcare în general, ne confruntăm cu scutiți de efort, cu obezitate infantilă și cu o scădere drastică a interesului pentru orice tip de efort fizic, tocmai pentru că s-a creat această premisă: numărul de ore a scăzut.

Obezitatea a devenit o epidemie europeană și afectează în principal copiii și adolescenții. Tocmai de aceea, *părintele trebuie să suplinească cu sport făcut la modul corect și serios aceste curențe, înțelegând și mai ales conștientizând nevoia de a participa la orele de educație fizică, precum și de a-și forma un stil de viață sănătos, pentru copiii lor, dar și pentru ei.*

Practicarea unui sport într-un cadru organizat va da copilului posibilitatea să își dezvolte abilitățile în deplină siguranță, unde sunt supravegheați de un adult responsabil, special pregătit pentru a-i ajuta pe copii să evolueze. Totuși, pentru a maximiza efectele pozitive pe care sportul le are asupra sănătății copiilor este important să se găsească un echilibru între nevoile și dorințele copilului, acestui lucru însemnând găsirea unui sport care să fie potrivit vârstei și abilităților lui. Practicarea unui sport pe lângă participarea la orele de educație fizică, în mod organizat, aduce și multe beneficii la nivel social. Astfel, copiii vor învăța:

- să lucreze în echipă;
- să fie răbdători cu ceilalți și să își aștepte rândul;
- să fie responsabili;
- să aibă respect pentru ceilalți;
- că fiecare om contează;

- să îndeplinească sarcinile pe care le primesc de la un adult;
- să se descurce în situații neprevăzute;
- să își dorească să fie mai buni – ambiție constructivă;
- să își facă ușor prieteni, de aceeași vârstă și cu pasiuni/interese asemănătoare.

Copiii care participă regulat la orele de educație fizică și practică, pe lângă, un sport, vor avea parte și de beneficii emoționale. Ei vor găsi în sport modele pozitive de urmat și vor avea parte de experiențe care îi vor modela și îi vor ajuta și în viața lor personală.

Mai mult decât atât, copiii își vor forma cu ajutorul sportului o imagine pozitivă despre propria persoană, dezvoltând o stimă de sine mai ridicată în comparație cu cei care nu fac sport. Așadar, copiii care practică regulat un sport, cei care preferă activitățile fizice statului la computer, care au un sistem sănătos de alimentație și odihnă, o imunitate mai bună, sunt mai sănătoși, ambițioși și fericiți.

În opinia mea, misiunea profesorilor de educație fizică și sport este vitală, ei fiind cei care pot induce o dragoste pentru mișcare și sport copiilor, datorită interacțiunii directe cu aceștia care duce la obținerea unei stări optime de sănătate fizică și psihică. Orele de educație fizică să fie reasezate, stabilite, în orar, la începutul zilei. De ce susțin aceasta? Pentru că este benefic să începi ziua cu mișcare fizică - te trezește, îți dă tonus, energie, putere de muncă, poftă de viață, te bine-dispune.

Concluzionând, iată câteva argumente în favoarea introducerii mai multor ore pe săptămână de educație fizică la ciclul primar și la clasele mai mari:

- educația fizică este singura disciplină din programa școlară care urmărește pregătirea copiilor pentru un stil de viață sănătos și se concentrează asupra dezvoltării în ansamblu a copiilor, din punct de vedere fizic și mental, și transmite valori sociale importante, precum corectitudinea, autodisciplina, solidaritatea, spiritul de echipă, toleranța și sportivitatea;

- prevenirea obezității - excesul de greutate rezultă din modul de viață sedentar și alimentația nesănătoasă, generând în anumite cazuri o stare precară de sănătate, probleme psihosociale și boli asociate cu complicații costisitoare, cum ar fi hipertensiunea și diabetul, precum și boli cardiace și vasculare, acestea afectând o parte tot mai mare a populației Uniunii Europene, inclusiv aproximativ un sfert dintre copii;

- educația fizică predată în școli și sportul se numără printre cele mai importante instrumente ale integrării sociale;

- sportul reprezintă una dintre cele mai eficiente măsuri pentru combaterea fumatului, a consumului de alcool și droguri, în special în rândul tinerilor;

- părinții au un rol decisiv în rețelele de parteneriat, iar susținerea activităților sportive ale copiilor de către părinți este deosebit de importantă, din moment ce ei dau un exemplu copiilor lor și fac posibil accesul copiilor la unități și programe.

Educația fizică și sportul dezvoltă o arie complexă de interese, trebuințe, motivații; educă ambiția, curajul, hotărârea, perseverența, calmul, modestia, onestitatea, multiple trăsături de voință și caracter.

BIBLIOGRAFIE

1. Comisia Europeană/EACEA/Eurydice – *"Educația fizică și sportul în școlile din Europa"*. Raport Eurydice. Luxemburg, Oficiul pentru publicații al Uniunii Europene, 2013,
2. Dragnea A. - *„Teoria educației fizice și sportului”*, Ediția a doua (revăzută), Editura Fest, București, 2008,
3. Scarlat E., Scarlat M.B. - *„Tratat de educație fizică”*, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 2011,
4. Kerpanova V., (coordonator), Borodankova O. - *„Educația fizică și sportul în școlile din Europa”*, 2013.

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII

PROF. DOCUMENTARIST ȚĂREANU RALUCA-ELENA
LICEUL TEORETIC "MITROPOLIT IOAN MEȚIANU" ZĂRNEȘTI

În trecut, educația se desfășura în principal în sălile de clasă tradiționale, cu metode de predare bazate pe lecții predate oral sau pe folosirea manualelor și a resurselor tipărite. Tehnologia a schimbat această paradigmă prin integrarea unor instrumente inovatoare precum calculatoarele, internetul și aplicațiile educaționale. În domeniile specializate, acest lucru a permis accesul la resurse care nu erau disponibile anterior, precum laboratoare virtuale, simulatoare și baze de date online.

Schimbarea în didactica specialității se referă la procesul continuu de adaptare și îmbunătățire a metodelor, tehnicilor și strategiilor de predare pentru a răspunde nevoilor în schimbare ale elevilor și cerințelor educaționale. Coordonatele schimbării în acest domeniu pot fi analizate din mai multe perspective, fiecare având impact asupra modului în care se desfășoară procesul educativ. Dintre coordonatele esențiale ale schimbării în didactica specialității putem aminti:

Actualizarea conținuturilor educaționale

Pe măsură ce domeniile de specialitate evoluează și materialele de învățare trebuie să se alinieze la noile cunoștințe, tehnici și cercetări din domeniu. Acest lucru poate include integrarea unor concepte recente, instrumente moderne și metodologii inovative.

Tehnologii educaționale și digitalizarea învățării

Utilizarea tehnologiei în educație a devenit un factor esențial al schimbării. Platformele online, resursele educaționale digitale și aplicațiile interactive sunt tot mai mult integrate în procesul didactic, facilitând un învățământ mai flexibil, accesibil și personalizat.

Inovația în metodologiile de predare

Didactica specialității beneficiază de implementarea de noi metode pedagogice, cum ar fi învățarea prin proiecte, învățarea bazată pe competențe, predarea diferențiată și învățarea activă. Aceste metode pun accent pe participarea activă a elevilor, stimulând gândirea critică și colaborarea continuă.

Schimbarea didacticii presupune, de asemenea, o abordare centrată pe elev, care ține cont de stilurile de învățare diferite, nevoile individuale și ritmul fiecărui elev. Adaptarea materialelor educaționale și a activităților la diversitatea de elevi este o direcție importantă în modernizarea educației.

Aceste schimbări încurajează un model educațional mai colaborativ, în care profesorii din diferite domenii de specialitate lucrează împreună pentru a crea lecții și activități care reflectă conexiunile între discipline și aplicabilitatea în viața reală. Pentru ca schimbările în didactica specialității să fie eficiente, este esențială formarea continuă a profesorilor. Participarea la cursuri de perfecționare, workshopuri și

cercetări educaționale ajută cadrele didactice să fie la curent cu noile tendințe și să își îmbunătățească propriile practici didactice.

Un alt aspect, unul foarte important, al schimbării este orientarea către evaluări formative și diagnostice, care să permită o mai bună înțelegere a progresului elevilor și ajustarea continuă a strategiilor de predare. Aceasta încurajează o evaluare mai complexă, care se concentrează pe procesul de învățare, nu doar pe rezultatele finale.

Aceste coordonate reflectă tendințele și direcțiile principale în care se îndreaptă educația specializată, punând un accent deosebit pe adaptabilitate, inovare și îmbunătățirea continuă a procesului educațional.

Tehnologia a devenit un factor esențial în educație, transformând nu doar modul în care sunt transmise informațiile, dar și cum sunt recepționate și procesate acestea de către elevi și studenți. Impactul său asupra metodelor de predare și învățare în domenii specializate este profund, facilitând accesul la informații, personalizarea învățării și crearea unui mediu educativ interactiv și colaborativ.

Ea facilitează accesul rapid și constant la informații actualizate, baze de date academice și cercetări recente. În domeniile tehnice, științifice și medicale, acest lucru permite utilizatorilor să rămână la curent cu ultimele descoperiri și să aplice cunoștințele noi în practica lor.

Progresul procesului de învățare poate fi evidențiat prin avantajele tehnologie în învățarea specializată. Acestea permit accesul la educație oricând și de oriunde, ceea ce este deosebit de important pentru studenții din domenii tehnice care pot învăța fără a fi constrânși de locație sau program. Cu ajutorul tehnologiilor de învățare automate, algoritmiile pot evalua progresul elevilor și pot oferi feedback instantaneu, îmbunătățind viteza și eficiența învățării. Formarea unor rețele educaționale internaționale, oferă oportunități de colaborare între elevi și profesori din diferite colțuri ale lumii.

Impactul tehnologiei asupra metodelor de predare și învățare este considerabil, în special în domeniile specializate. Tehnologia aduce atât oportunități semnificative, cât și provocări. Pentru a profita pe deplin de beneficiile sale, este esențial ca educația să adopte un echilibru între utilizarea tehnologiilor moderne și păstrarea unor metode tradiționale care să sprijine dezvoltarea completă a elevilor. De asemenea, investițiile în infrastructură, formarea cadrelor didactice și protecția datelor sunt esențiale pentru succesul pe termen lung al integrării tehnologiei în didactica specialității.

BIBLIOGRAFIE

1. Burduș, E., Căprărescu, G., Androniceanu, A.- *"Managementul schimbării organizaționale."* Editura Economică, București, 2003,

* https://www.academia.edu/13076349/Didactica_specialitatii.

PERSPECTIVE DIDACTICE ÎN CONTEXT DIGITAL

PROF. VOLOȘINCU MANUELA

LICEUL TEORETIC "MIKES KELEMEN" SFÂNTU GHEORGHE

În secolul XXI, educația se confruntă atât cu provocări, cât și cu oportunități semnificative, datorate transformărilor din societate, tehnologiei, și sistemului educațional, precum și noilor cerințe ale curriculumului. Aceste transformări aduc schimbări și în rolul cadrului didactic.

În trecut, rolul cadrelor didactice era să transmită cunoștințe elevilor, iar procesul de învățare era unidirecțional. Cerințele actuale pun în prim plan elevii, cadrele didactice fiind nevoite să se adapteze nevoilor acestora, să-i încurajeze să gândească critic, să dezvolte competențe și să se pregătească pentru o lume în continuă mișcare. Învățarea devine, astfel, un proces interactiv, centrat pe elev. Acest lucru presupune abordarea personalizată, punându-se accent pe adaptarea strategiilor didactice la nevoile, interesele și stilurile de învățare ale fiecărui elev. În acest caz, profesorul poate aplica Teoria inteligențelor multiple, teorie descrisă detaliat de către Howard Gardner în *Multiple Intelligences. The Theory in Practice. A Reader* (1993). Prin această lucrare, autorul își dorește o reformă a școlii, în sensul centrării reale pe elev, pe profilul propriu de inteligență, pe abilitățile și nevoile lui particulare. Astfel, Gardner a identificat și descris opt tipuri de inteligență: inteligența verbală/ lingvistică (elevul utilizează cu ușurință cuvintele, are un vocabular dezvoltat, citește mult, poate redacta cu ușurință diverse tipuri de texte), inteligența logico-matematică (elevul își traduce idei prin formule matematice, folosește analogii și scheme pentru a (se) explica), inteligența spațială/ vizuală (elevul desenează pentru a se explica, se orientează ușor în spațiu, apreciază ușor distanțele și dimensiunile), inteligența muzicală (elevul (se) explică ușor prin melodie și ritm, dovedește o sensibilitate ridicată la sunete), inteligența corporală/ kinestezică (elevul (se) explică prin mișcări, adoră dansul, mima, jocul de rol), inteligența naturalistă (elevul observă schimbările de mediu, fotografiază peisaje, natura), inteligența interpersonală (elevul lucrează foarte bine în echipă, poate explica cu ușurință altora, știe să asculte), inteligența intrapersonală (elevul este conștient de atuurile, dar și de limitele sale, are scop pe care îl urmează). Învățarea se bazează și pe dezvoltarea competențelor – accentul cade atât pe *competențele de comunicare* (s-a trecut de la o abordare centrată pe reguli gramaticale spre una care pune accentul pe capacitatea elevilor de a utiliza limba română în contexte reale de comunicare), cât și pe *dezvoltarea gândirii critice* (învățarea limbii române nu se mai limitează la memorarea unor concepte, ci implică dezvoltarea capacității de a analiza texte, de a exprima opinii argumentate și de a construi sensuri) și, nu în ultimul rând, autonomie în învățare – se promovează învățarea autodirijată în care elevii devin actori activi în procesul educațional.

Modernizarea procesului de învățământ implică și aplicarea unor metode active și interactive. Acestea trebuie selectate și utilizate în mod creativ, în funcție de obiectivele propuse și de specificul clasei de elevi. Dintre aceste metode interactive și colaborative amintim: învățarea bazată pe proiecte (elevii lucrează în echipe pentru a rezolva probleme reale sau pentru a crea produse relevante); metodele active, cum ar fi jocul de rol, dezbateri, brainstorming, storytelling și colaborarea și lucrul în echipă, care presupune promovarea unui mediu educațional în care elevii învață să comunice și să colaboreze eficient.

Abordarea interdisciplinară este o altă inovație a învățământului actual de care cadrul didactic ar trebui să țină cont. Limba română este văzută ca un instrument de cunoaștere a lumii, astfel că se realizează conexiuni cu alte discipline precum istoria, geografia, artele sau științele. Proiectele integrate permit, de asemenea, elevilor să aplice cunoștințele din diferite domenii (ecologie, multiculturalism) și să dezvolte competențe complexe.

De asemenea, se pune accent pe dezvoltarea competențelor socio-emoționale, *empatia și comunicarea* fiind factori importanți în procesul de învățământ, cu ajutorul cărora elevii își vor dezvolta capacitatea de a înțelege și exprima emoțiile. Se încearcă *consolidarea identității culturale* prin explorarea unor texte literare ca mijloc de înțelegere a valorilor și tradițiilor proprii, dar și a recunoașterii prezenței celuilalt și a practicilor culturale ale acestuia. Interculturalitatea este esențială în construirea identității proprii, deoarece susține elevii în a vedea asemănările și diferențele care există în raport cu ceilalți și în a defini mai simplu cine sunt ei înșiși.

Schimbarea în didactica limbii române este marcată și prin perspectiva integrării tehnologiilor digitale, tabletele, proiectoarele, platformele educaționale, aplicațiile interactive (Kahoot, Padlet, Wordwall, Google Classroom) și materialele multimedia devin instrumente indispensabile în procesul de învățare. Elevii interacționează într-un mediu digital, ceea ce impune dezvoltarea competențelor de comunicare online și a alfabetizării digitale.

Schimbările în didactica limbii române reflectă evoluțiile societății și ale cercetărilor în domeniul educației. Pentru a fi eficienți, profesorii trebuie să fie deschiși către inovație, să se adapteze la noile tehnologii și să își actualizeze continuu cunoștințele și competențele.

BIBLIOGRAFIE

1. Ilie, Emanuela – "Didactica limbii și literaturii române", Iași, Editura Polirom, 2014.

PROIECT DIDACTIC "COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ – CLASA PREGĂTITOARE". ABORDAREA INTEGRATĂ A CONȚINUTURILOR

PROF. ÎNV. PRIMAR SAVU ANCA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 "GHEORGHE CRĂCIUN" ZĂRNEȘTI

Unitatea școlară: Școala Gimnazială Nr 1 „Gheorghe Crăciun”

Data:

Clasa: Pregătitoare A

Profesor învățământ primar: Savu Anca

Unitatea tematică: „*Prieteni necuvântători*”

Disciplina: *Comunicare în limba română*

Subiectul lecției: *Ion Creangă și poveștile lui*

Forma de realizare: activitate integrată;

Domenii integrate: C.L.R., D.P, A.V.A.P.

Tipul lecției: consolidare de cunoștințe

COMPETENȚE GENERALE VIZATE:

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare.
3. Receptarea unei varietăți de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute.
4. Redactarea de mesaje în diverse situații de comunicare.

COMPETENȚE SPECIFICE:

COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

- 1.1. Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;
- 1.3. Identificarea sunetului inițial și/sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar;
- 2.1. Pronunțarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple;
- 2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situații de comunicare uzuală;
- 2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare;
- 3.1. Recunoașterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari și mici de tipar;

3.2. Identificarea semnificației unei/unor imagini care prezintă întâmplări, fenomene, evenimente familiare;

4.1. Trasarea elementelor grafice și a conturilor literelor, folosind resurse variate;

DEZVOLTARE PERSONALĂ

2.2. Identificarea și aplicarea regulilor de comunicare specifice în activitatea școlară;

3.3 Identificarea hobby-urilor, jocurilor și a activităților preferate;

ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE

2.3. Realizarea de aplicații/compoziții/obiecte/ construcții simple, pe baza interesului direct .

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1: Să rostească corect, clar, tare cuvintele conform cerințelor și respectând timpul de lucru;

O2: Să identifice anumite povești studiate, scrise de Ion Creangă, pe baza imaginilor date;

O3: Să realizeze corespondențe între imagine/cuvânt și povestea corespunzătoare pe baza citirii globale;

O4: Să realizeze corect schema cuvintelor date evidențiind numărul de silabe și numărul de sunete corespunzător fiecărei situații;

O5: Să scrie corect litere, silabe, cuvinte date, pe baza cunoștințelor anterioare;

O6: Să citească corect și conștient cuvinte/propoziții pe baza cunoștințelor anterioare;

O7: Să ordoneze corect, în timpul potrivit, cuvintele date astfel încât să obțină propoziții adecvate

O8: Să adopte poziția corectă de lucru, în bancă;

FORME DE REALIZARE:

frontal, individual, în perechi

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: explicația, conversația, exercițiul, jocul didactic;

Material didactic: fișe de lucru, planșe povești, cutia cu surprize, mascota clasei;

Forme de organizare: frontal, individual.

RESURSE:

Umane: 19 elevi;

Temporale: 45 minute (35min activitate+10 minute activitate recreativă)

Spațiale: sala de clasă

BIBLIOGRAFIE:

1. Creangă, I. – *"Povești, povestiri , amintiri"*, Editura Unicart, 2022,

* *"Programa școlară pentru Comunicare în limba română, Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a"*,

Aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013

SIMPOZIONUL "PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN
DIDACTICA SPECIALITĂȚII" – ZĂRNEȘTI, DECEMBRIE 2024

ETAPELE LECȚIEI	OBI EC TI VE	CONȚINUTUL INSTRUCTIV -EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			Metode și procedee	Material didactic	Forme de organizare	
MOMENT ORGANIZ ATORIC 2'	O1 O8	Se asigură condițiile optime desfășurării lecției. Se realizează „Întâlnirea de dimineață”. Se va discuta <i>Calendarul naturii</i> : - Care sunt zilele săptămânii? - Ce zi este astăzi? - Dacă astăzi este luni, ieri ce zi a fost? - În ce dată suntem azi? - În ce anotimp suntem? - Care sunt lunile de primăvară? - În ce lună suntem? Se selectează pe calendar data, ziua, luna și anotimpul în care suntem. - Cum este vremea? (Se selectează pe calendar și starea vremii). - Cum vă simțiți astăzi?	Exercițiul organizatoric	Calendarul naturii	Frontal	Orală
CAPTAREA ATENȚIEI 4'	O1 O8	În continuarea le voi capta atenția copiilor cu o ghicitoare, referitoare la o poveste studiată, spusă de prietenul clasei , Zâmbărici (mascota clasei). Dragi copii, de m-ascultați Îmi veți spune imediat Cine-i personajul care A furat de la cocoș O punguță pe cărare Ce era doar pentru moș? (Boierul) * Se solicită numele autorului acestei povești.	Conversația euristică Explicația Problematizarea	Planșe cu imagini	Frontal	Evaluare orală
ANUNȚAR EA TEMEI ȘI A OBIECTIVE LOR 1'	O1 O8	Se anunță elevii că vor învăța despre marele povestitor Ion Creangă. * Se prezintă obiectivele într-o formă accesibilă	Explicația	Planșă cu chipul scriitorului	Frontal	
DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII 22'	O1 O2 O3 C4 O5	*Se prezintă elevilor portretul lui Ion Creangă, date biografice ale scriitorului și câteva informații despre operele scrise de acesta. „- Ce știți despre Ion Creangă? - Cine a fost cel mai bun prieten al lui Ion Creangă?	Explicația Conversația Exercițiul	Fișe de lucru Planșă cu chipul scriitorului Imagini cu personaje	Frontal și individual	Evaluare scrisă Aprecieri verbale Observare sistematică

SIMPOZIONUL ”PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN
DIDACTICA SPECIALITĂȚII” – ZĂRNEȘTI, DECEMBRIE 2024

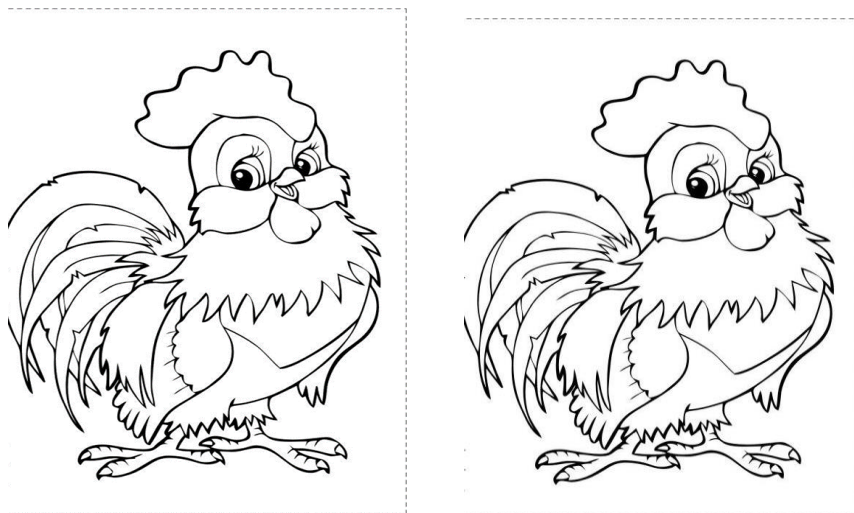
		<p>- Ce povești scrise de marele povestitor cunoașteți? - Astăzi vom face o călătorie în lumea acestor basme!”</p> <p>1. Se prezintă elevilor fragmente din poveștile lui Ion Creangă, iar elevii vor numi poveștile din care fac parte. 2. Asociază personajul cu povestea potrivită Cocoșul - „Punguța cu doi bani” Capra - „, Capra cu trei iezi” Fata babei- „, Fata moșneagului și fata babei” Ursul- „, Ursul păcălit de vulpe”</p> <p>3. Silabele de pe cartonașe s-au amestecat în Lumea poveștilor. Să refacem împreună cuvintele: pe, vul- vulpe co, șul , co- cocoșul pun, ța, gu- punguța sul, ur- ursul</p> <p>3. Cuvintele de pe cartonașe s-au amestecat . Folosește superputerea cititului și ordonează-le pentru a obține propoziții! *era, babei, fata, rea *punguță, cocoșul , o , avea *urs, îl, vulpea , păcălește, pe</p> <p>Realizează schema cuvintelor, indică prin colorare cu albastru locul sunetului „a” : fata- harnică-</p>		din povești		
O6						
O7						
O4						
OBȚINERE A PERFORMANȚEI 5’	O1O6 O7	<p>* Se deschide „Cutia cu surprize”. Aceasta conține întrebări:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Care este povestea ta preferată? - Care este personajul preferat? De ce? - Spune titlul unei povești scrise de Ion Creangă 	Conversația Explicația Exercițiul	Cutia cu surprize	Frontal	Aprecieri verbale
ACTIVITĂȚI RECREATIVE 10’	O1 O5 O8	<p>Joc de mișcare „ Tărâmul invers”(5 min)</p> <p>„Ce-ar fi fost dacă...?” ☺</p> <p>1. Iedul cel mare nu deschidea ușa? 2. Cocoșul nu găsea punguța?</p>	Exercițiul	Bilețele cu provocări	Individual și frontal	Aprecieri verbale Observare sistematică Interevaluare

		3.Baba îi dădea moșului niște ouă? * Colorează personajul preferat ! (vor alege din fișele prezentate) Lucrările se vor expune				
ÎNCHEIERE A ACTIVITĂ ȚII 1'	O1 O8	Se vor face aprecieri generale și individuale asupra activității și comportamentului elevilor. Se oferă feed-back constructiv.	Conversația Explicația		Frontal	

Anexa 1

Anexa 2

PROIECT DIDACTIC

PROF. ÎNV. PRIMAR CURSARU ALINA-IONELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 "GHEORGHE CRĂCIUN" ZĂRNEȘTI

DATA: 13.03.2024

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială Nr. 1 *Gheorghe Crăciun*, Zărnești

CLASA: a III- a B (Clasa Magicienilor)

PROF. ÎNV. PRIMAR : Cursaru Alina-Ionela

ARIA CURRICULARĂ: Matematică și Științe ale naturii

DISCIPLINA: Științe ale naturii

UNITATEA TEMATICĂ: *Științe ale fizicii*

SUBIECTUL LECȚIEI: *Interacțiunea de contact și interacțiunea electrică*

TIPUL LECȚIEI: comunicare și însușire de noi cunoștințe

FORMA DE ORGANIZARE: frontală, individuală, în echipă

Competențe specifice :

1.2. Utilizarea unor criterii pentru compararea unor corpuri, fenomene și procese;

2.1. Identificarea etapelor unui demers investigativ, vizând mediul înconjurător pe baza unui plan dat.

Obiective operaționale:

a. Cognitive :

OC1 ☞ să identifice tipurile de interacțiuni;

OC2 ☞ să deosebească interacțiunile, în funcție de context;

OC3 ☞ să clasifice corect interacțiunile, în funcție de categorii; OC4 ☞ să-și exprime, în cuvinte proprii, opinia față de o situație;

OC5 ☞ să conștientizeze relația tip cauză-efect, anticipând efectele;

OC6 ☞ să enumere diverse predicții cu privire la o situație dată.

b. Psiho-motorii:

OM1 ☞ să adopte o poziție corectă pe durata activității propuse;

c. Afective:

OA1 ☞ să manifeste interes pentru înțelegerea noilor conținuturi;

OA2 ☞ să respecte regulile de comunicare pe durata activității propriu-zise.

RESURSE:

I. Metodologice

Strategii didactice:

Metode și procedee didactice: conversația, problematizarea, explicația, demonstrația, exercițiul, observația, investigația/ experimentul, analiza.

Materiale/ mijloace didactice: manual, caiet de biologie, imagini pentru lipit, fișă de lucru, bilețele, baloane, bucățele de hârtie.

Evaluare: observarea sistematică, aprecieri verbale.

II. Temporale

Ora are o durată de 45 minute.

III. Umane 21 elevi

IV. Bibliografice:

☞ oficiale:

Programe școlare pentru clasa a III-a, aprobată prin Ordinul Ministrului Educației Naționale Nr. 5003/02.12.2014

Manual de Științe pentru clasa a III-a, autor Nicolae Ploscariu, București, 2021

Momentele lecției	Ob. op.	Conținutul științific/ demersul didactic	STRATEGII DIDACTICE			
			Mijloace de învățământ	Metode și procedee	Forma de organizare	Evaluare
1. Moment organizatoric (1 min.)	OA2	Se asigură un climat propice desfășurării lecției. Sunt pregătite materialele necesare.		Conversația	Individual	Observarea sistematică
⊕ 2. Recapitularea lecției precedente (4 min.)	OA1 OA2 OC4 OC5 OC6	<p><i>Să ne amintim...</i></p> <p>√ Ce am avut de pregătit pentru astăzi? ___R: <i>Interacțiunea gravitațională și magnetică</i></p> <p>√ Cer elevilor să observe obiectele aflate pe catedră, enumerându-le.</p> <p>___R: <i>Pe catedră se află un creion, un balon, un ou și o farfurie.</i></p> <p>√ Solicit elevilor să vină, pe rând, în fața clasei, și să ridice obiectele în aer, apoi să-și retragă mâna, anulând orice fel de interacțiune cu acestea. Ulterior, observăm, împreună, ce se întâmplă (creionul, balonul și oul cad, fiind atrase de Pământ prin intermediul forței gravitaționale). Oul se va sparge.</p> <p>√ Apoi, solicit altui elev să vină în față. Acesta va lua în mână doi magneți și ne va explica ce se întâmplă dacă îi alăturăm sau îi punem în contact cu alte corpuri, metalice sau de plastic.</p> <p>√ De câte tipuri poate fi forța unui magnet? ___R: <i>Forța unui magnet poate fi de atracție sau respingere.</i></p>		Conversația Explicația	Frontal	Observarea sistematică
				Demonstrația/ Experimentul	Frontal Individual	Observarea sistematică Aprecieri verbale

SIMPOZIONUL ”PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN
DIDACTICA SPECIALITĂȚII” – ZĂRNEȘTI, DECEMBRIE 2024

<p>3. Discuție introductivă pentru lecția următoare (5 min)</p>	<p>OA1 OA1 OA2 OC5</p>	<p>În continuare, prezint câteva imagini, pe care le observăm și le discutăm împreună. (Anexa 1)</p> <p>Ce observăm în imagini? În fiecare imagine apar relații diverse între două corpuri (știm deja din lecția precedentă faptul că acestea poartă numele de interacțiuni).</p> <p>Pe măsură ce observăm imaginile, intuim forțele (tragere, împingere, frecare), iar, astfel, descoperim titlul noii lecții de astăzi: <i>Interacțiunea de contact și interacțiunea electrică.</i></p> <p>Propun jocul <i>Să tragem de... înțelesuri!</i> Câțiva elevi extrag bilețele pe care sunt notate diverse expresii, pentru care vor găsi sinonime potrivite. <i>a trage cu ochiul- a privi pe furiș</i> <i>a trage de mânecă pe cineva- a atrage atenția a trage de timp- a amâna, a târăgăna</i> <i>a trage ceva pe mine- a mă îmbrăca</i></p>	<p>Anexa 1 Manual, manual digital, videoprojector, Laptop, boxă, bilețele</p>	<p>Conversația Conversația Explicația</p>	<p>Frontal Frontal Individual</p>	<p>Observarea sistematică Aprecieri verbale Observarea sistematică</p>
<p>4. Comunicarea obiectivelor (2 min)</p>	<p>OA1 OA2 OC1 OC2</p>	<p>Facem apel și la exercițiul de observare propus de manualul digital (https://catalog.manualedigitaleart.ro/art-stiinte-3-2021/v1/) Astăzi, ne vom familiariza cu noțiuni precum <i>interacțiunea de contact, forța de tragere, împingere, frecare și electrizare.</i> Pe parcursul</p>		<p>Conversația Explicația</p>	<p>Frontal Individual</p>	<p>Observarea sistematică</p>
<p>5. Transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe (18 min.)</p>	<p>OC3 OA1 OA2 OM1</p>	<p>activități, vom identifica tipurile de interacțiuni, le vom deosebi și clasifica, apoi, prin intermediul experimentului, vom observa și analiza procesele de tip cauză-efect și vom încerca să explicăm, <i>d.p.d.v.</i> științific, de ce se întâmplă anumite lucruri în jurul nostru.</p> <p>Titlul este notat pe caiete, imaginile care ne-au deschis orizontul spre această discuție sunt lipite.</p> <p>Împreună, am stabilit că există în fiecare imagine o interacțiune între două corpuri. În cazul în care intervine sau observăm și atingerea directă, aceasta va deveni o <i>interacțiune de contact</i> (cu exemplificări diverse).</p> <p>Când acționăm asupra unui corp prin forța de <i>tragere</i> sau <i>împingere</i>, acesta își va <i>schimba poziția</i> (cu exemplificare).</p> <p>Alunecarea unui corp pe un alt corp (ex. sania pe derdeluș, perița pe dinți, buretele pe tablă) poartă numele de <i>frecare</i>.</p> <p>Electrizarea este fenomenul prin care, în urma frecării, un corp se încarcă electric (bucățelele de hârtie se vor lipi, astfel, de riglă, dacă înainte frecăm rigla de un material care are în compoziție lână).</p>	<p>Caiet</p>	<p>Exercițiul Problematizarea Conversația Conversația Explicația Demonstrația</p>	<p>Individual Frontal Frontal Individual</p>	<p>Observarea sistematică Aprecieri verbale</p>
<p>6. Fixarea conținuturilor</p>		<p>În continuare, elevii primesc Fișa experimentală (ANEXA 2), pe care vom face diverse completări. Acolo, am propus diverse</p>	<p>Fișă experimentală</p>	<p>Conversația Explicația Exercițiul</p>	<p>Frontal Individual În echipă</p>	<p>Observarea sistematică Aprecieri</p>

SIMPOZIONUL ”PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN
DIDACTICA SPECIALITĂȚII” – ZĂRNEȘTI, DECEMBRIE 2024

predare (14 min.)		experimente ale căror efecte le vom observa pe parcursul activității. Se formează echipe a câte 4 elevi. Dulapul este deschis, iar elevii au parte de o surpriză: fiecare primește câte un balon, necesar experimentelor propuse. Elevii respectă pașii pe care trebuie să-i urmeze, apoi fac notațiile necesare pe fișă.	Experimentul		verbale
7.Încheierea activității (1 min)	OM1 OA1 OA2	Sunt aduse aprecieri verbale elevilor, iar dacă este cazul, sunt oferite calificative celor care au intervenit cu răspunsuri foarte bune pe parcursul activității desfășurate.	Conversația Explicația Exercițiul	Frontal Individual	Aprecieri verbale

ANEXA 1

OBSERVĂ, INTUIEȘTE, EXPLICĂ!

FIȘĂ EXPERIMENTALĂ

Interacțiunea electrică

De ce se electrizează un corp? – experiment

ANEXA 2

Materiale necesare:

- un balon umflat, câteva bucățele de hârtie ușoară, bucăți de material textil din lână.

Ce vei face?	Ce ai observat?
<p>1. Freacă balonul umflat cu materialul textil din lână. Apropie balonul de bucățile de hârtie, fără să le atingi.</p>	<p>1. Bucățile de hârtie s-au ridicat și s-au lipit de balon.</p> <p>☐ Adevărat</p> <p>☐ Fals</p>
<p>2. Freacă, din nou, balonul umflat cu materialul textil din lână. Apropie-l de mâna ta.</p> 	<p>2. Balonul s-a apropiat de mână.</p> <p>☐ Adevărat</p> <p>☐ Fals</p>
<p>3. Apropie balonul de părul tău.</p>	<p>3. Ce se întâmplă cu firele de păr atinse de balon?</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE.....	3
IMPACTUL UTILIZĂRII TEHNOLOGIEI DIGITALE, ÎN ACTIVITATEA LA CLASĂ, ASUPRA REZULTATELOR ȘCOLARE ALE EVELILOR	4
MODALITĂȚI NOI DE PREDARE A DISCIPLINELOR TEHNICE.....	9
COLABORAREA ȘCOALĂ-FAMILIE – FACTOR DECISIV ÎN ACTUL EDUCAȚIONAL.....	12
STUDIUL ASUPRA POLISEMIILOR.....	15
PROCESUL DE PREDARE – ÎNVĂȚARE – EVALUARE LA NIVELUL DISCIPLINEI MATEMATICĂ CU AJUTORUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE DIN MEDII VIRTUALE.	18
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN PREDAREA DISCIPLINELOR ECONOMICE LA LICEELE TEHNICE.....	26
MANAGEMENTUL TIMPULUI LA CICLUL PRIMAR.....	28
DEZBATEREA ACADEMICĂ – UN MOD DE AUTODEFINIRE ȘI UN PILON AL DEZVOLTĂȚII INTELECTUALE ȘI AFECTIVE	32
ACTIVITATE DE EVALUARE	37
REPERE METODOLOGICE ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII TURISM ȘI ALIMENTAȚIE	41
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA BIOLOGIEI.....	45
TEST ONLINE CLASA A IX-A	47
UTILIZAREA APLICAȚIEI GOOGLE MAPS	47
VALENȚE INFORMATIV-FORMATIVE	52
ALE METODELOR ACTIV-PARTICIPATIVE APLICATE	52
ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL ȘI TEHNIC	52
EDUCAȚIA: PROVOCARE ȘI VOCAȚIE.....	55
INSTRUMENTE INTERACTIVE TIC ÎN PREDAREA AUTOCAD-ULUI LA LICEU – BLOGUL PEDAGOGIC.....	57
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII –	62
ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR	62
LECTURA - O ACTIVITATE ESENȚIALĂ ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR	69
DIFICULTĂȚILE DE ÎNVĂȚARE	71
ÎNVĂȚĂM PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE.....	79

ADAPTAREA PROCESULUI DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE LA CONTEXTUL ACTUAL AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR	81
NOTAREA ȘCOLARĂ	83
ROLUL AGENȚILOR ECONOMICI	86
ÎN DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR PRACTICE ALE ELEVILOR	86
EDUCAȚIA FIZICĂ ȘCOLARĂ – CONDIȚIE NECESARĂ	89
PENTRU SĂNĂTATEA ȘI DEZVOLTAREA COPIILOR	89
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII	93
PERSPECTIVE DIDACTICE ÎN CONTEXT DIGITAL	95
PROIECT DIDACTIC "COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ – CLASA PREGĂTITOARE". ABORDAREA INTEGRATĂ A CONȚINUTURILOR	97
PROIECT DIDACTIC	102